

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra statistiky

Diplomová práce

Statistická analýza migrace v EU

Adam Truschka

© 2016 ČZU v Praze

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Provozně ekonomická fakulta

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Adam Truschka

Provoz a ekonomika

Název práce

Statistická analýza migrace v EU

Název anglicky

Statistical analysis of migration in EU

Cíle práce

Cílem diplomové práce je analyzovat migrační procesy v Evropské unii. Přiblížit proces migrace, sociálních, ekonomických a dalších dopadů pro dané země.

Metodika

Pro zjištění stavu a vývoje ukazatelů charakterizujících migrační procesy v EU budou použity metody explorační analýzy. Následně pro další analýzy budou pro vybrané ukazatele užity některé z metod induktivní statistiky či analýzy časových řad.

Doporučený rozsah práce

60-80 stran

Klíčová slova

Mezinárodní migrace, migrační politika, Evropská unie, azyl, imigrace, migrační dopady

Doporučené zdroje informací

- BALDWIN, Richard, *Ekonomie evropské integrace*, Vydavatelství : Grada Publishing a.s., 2008. 464 s. ISBN: 978-80-247-4568-8
- BOSWELL Ch., GEDDES A., *Migration and Mobility in the European Union*. Vydavatelství: Palgrave Macmillan, 2010. 256 s. ISBN 978-0-230-00747-5
- EUROSTAT: Database, January 2014 [online, cit. 2016-12-1] Dostupné z: <http://ec.europa.eu/eurostat/data/database>
- GLOVER, S., *Migration: an economic and social analysis*, 2001, , dostupné z: <http://collections-r.europarchive.org/tna/20100104184804/>
<http://www.cabinetoffice.gov.uk/media/cabinetoffice/strategy/assets/migrationreport.pdf>
- IFM :World Economic Outlook Database, April 2012 [online, cit. 2016-16-2] Dostupné z: <http://www.imf.org/external/pubs/ft/weo/2012/01/weodata/weoselgr.aspx>
- KING, R. *Atlas lidské migrace*, Vydavatelství: Praha: Mladá fronta a.s., 2008. 192 s. ISBN 978-80-204-1706-0
- KUNEŠOVÁ, Hana, *Světová ekonomika: Nové jevy a perspektivy*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2006. 319stran. ISBN: 978-80-7179-455-4.
- MINISTERSTVO VNITRA ČR, články, Leden 2016 [online, cit. 2016-12-1] Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/dublinsky-system.aspx>

Předběžný termín obhajoby

2015/16 LS – PEF

Vedoucí práce

prof. Ing. Libuše Svatošová, CSc.

Garantující pracoviště

Katedra statistiky

Elektronicky schváleno dne 23. 3. 2016

prof. Ing. Libuše Svatošová, CSc.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 23. 3. 2016

Ing. Martin Pelikán, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 28. 03. 2016

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou diplomovou práci „Statistická analýza migrace v EU“ jsem vypracoval samostatně pod vedením vedoucího diplomové práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autor uvedené diplomové práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

V Praze dne 2016-31-03

Poděkování

Touto cestou bych velmi rád poděkoval vedoucí mé diplomové práce, prof. Ing. Libuši Svatošové, CSc., za její odborné vedení, cenné rady, připomínky a konzultace, které byly poskytnuty při zpracování diplomové práce.

Statistická analýza migrace v EU

Souhrn

Diplomová práce je zaměřena na migraci v rámci Evropské unie, a to jak migraci vnitřní, která spočívá v přesunech obyvatel mezi jednotlivými státy EU, a migraci vnější, tedy přílivu migrantů do EU ze třetích zemí. Větší pozornost je v práci zaměřena na migraci vnější, jelikož ta více ovlivňuje evropskou politiku, ekonomiku i demografii a další aspekty.

První část diplomové práce se věnuje stručné světové historii migrace, dále historicky důležitými obdobími v evropské migraci. Rozebírá vývoj imigrační politiky Evropské unie, vznik schengenského prostoru a společné a vízové politiky EU. Popisuje také příčiny a důsledky, které migrace přináší a jaké problémy se vyskytují v Německu a Francii v důsledku cizích komunit v daných státech.

Druhá část je už analýzou časových řad migrace v Evropské unii, převážně nového období od roku 2008 do roku 2015. Zpočátku je zaměřena na migraci vnitřní, tedy pohyb obyvatel mezi státy. Sleduje, kde a jak velké evropské komunity žijí v jiném státě, než ve státě původu. Zaznamenává, kde se tvoří největší komunity lidí narození ve třetích zemích a kolik osob nebylo vpuštěno na území EU či zde pobývají nelegálně. Rozebírá také rozdíly v příčinách nezaměstnanosti domácích a cizích obyvatel. V poslední části je analýza zaměřena na Francii, Německo, Velkou Británii, Itálii a Španělsko, tedy země, které jsou v dnešní době nejvíce ovlivněny. Zaměřuje se jak na ekonomické ukazatele zemí (HDP), tak na populaci, ale i sféru sociálních dávek, motivaci migrantů pro stěhování do EU a jejich vzdělání a jazykové dovednosti. Je zde lehce dotčena otázka terorismu a na závěr prognóza migračního salda do roku 2014 a 2015, jelikož potřebná data nejsou dosud k dispozici.

Klíčová slova:

mezinárodní migrace, migrační politika, Evropská unie, azyl, imigrace, emigrace, migrační dopady

Statistical analysis of migration in the EU

Summary

The thesis is focused on migration within the European Union area. Internal migration, which is based on population movements between the EU countries and external migration, which is the influx of migrants into the EU from third world countries. Greater attention is focused on external migration. European politics, economy and demography are more influenced by external migration.

The first part is devoted to a brief history of the world of migration, as well as historically important periods in European migration. It analyzes the development of EU immigration policy, creation of the Schengen area and a common EU visa policy. It also describes the causes and consequences of migration and what problems exist in Germany and France as a result of foreign communities in those states.

The second part is analyzing time series of migration in the European Union, mainly the new period from 2008 to 2015. Initially it focused on internal migration, a movement of population between states. It tracks where and how large European communities living in a State other than the State of origin. Records, which make up the largest community of people born in other countries and how many people were not allowed to enter the territory of the EU or stay here illegally. It also discusses the differences in the causes of unemployment between national and foreign residents. The last part of the analysis is focused on France, Germany, Great Britain, Italy and Spain, two countries which are nowadays the most affected. Work is focuses on economic indicators, the population, but also the sphere of social benefits, migrants' motivation for moving to the EU and their education and language skills. There is a slight prejudice to the question of terrorism and at the end of the forecast net migration in 2014 and 2015, since the necessary data is not yet available.

Keywords:

international migration, migration policy, the European Union, asylum, immigration, emigration, migration impacts

Obsah

1. Úvod	9
2. Cíl práce a metodika.....	10
3. Teoretická východiska.....	14
3.1 Definice migrace obyvatel	14
3.2 Historie světové migrace.....	17
3.3 Příčiny migrace	25
3.4 Důsledky migrace.....	26
3.5 Imigrační politika Evropské unie – historie	29
3.6 Problémové komunity imigrantů v EU	34
4. Vlastní práce	39
4.1 Obyvatelé Evropské unie žijící mimo zemi svého narození	39
4.2 Největší komunity v EU ze třetích zemí	41
4.3 Zamítnutí žádostí o vstup a nelegální přistěhovalci.....	45
4.4 Žádosti o azyl a získání občanství.....	49
4.5 Nezaměstnanost.....	53
4.6 Migrace ve vybraných státech - Německo, Francie, Velká Británie, Španělsko a Itálie.....	58
5. Zhodnocení výsledků.....	73
6. Závěr.....	76
7. Seznam použitých zdrojů	79
8. Seznam tabulek, grafů, obrázků a příloh	83
9. Přílohy	86

1. Úvod

Migrace v Evropské unii je aktuální a jedno z nejvíce rozebíraných témat současnosti. Na evropské břehy se nyní pokoušejí lidé dostat různými cestami. Tito lidé riskují své životy, aby utekli před ohrožením života válkou, politickým útlakem nebo za účelem sloučení svých rodin, získání vzdělání, znalostí či za výdělkem. Neřízená migrace s sebou však přináší mnoho problémů, proto je otázka migrace a integrace přistěhovalců hlavním tématem Evropské unie. Migrace je velice složitý proces, který ovlivňuje společnost různými způsoby, je také třeba na ni různě reagovat. Migrace ovlivňuje jak ekonomickou situaci státu, tak demografickou a převážně sociální. V dnešní době migrační krize a teroristické útoky mířené proti Evropské unii podněcují domácí obyvatele k nenávisti a špatnému smýšlení o přistěhovalcích, kteří jsou převážně muslimského vyznání. Nízká zaměstnanost, nižší vzdělání přistěhovalců, vyšší kriminální činnost, zvýšení státních výdajů na sociální dávky, to vše ovlivňuje psychologii obyvatelstva a má nepříznivý vliv na atmosféru ve společnosti a celkovou situaci státu.

Od roku 2008 dle nařízení Evropského parlamentu a rady jsou státy Evropské unie povinny shromažďovat podrobné a přesnější údaje týkající migrace a mezinárodní ochrany. Tato data jsou pak shromažďována v centrální statistické databáze Evropské unie – Eurostat. Proto jsou v této práci zpracovávána především data od roku 2008.

2. Cíl práce a metodika

Cíl práce

Cílem diplomové práce je zhodnotit vývoj novodobé migrace obyvatel na území Evropské unie, a to mezi lety 2008 a 2014. Hlavní pozornost bude věnována zejména vnější migraci, tedy přistěhovalcům do EU, kteří pocházejí ze třetích zemí. Budou zde vyčísleny rozdíly mezi domácími a cizími státními příslušníky v oblasti nezaměstnanosti, vzdělání, jazyka atd. Sledována bude otázka azylu a nelegálního přistěhovaectví. Nakonec bude provedena podrobnější analýza statistických údajů pěti zemí Evropské unie, které jsou migrací nejvíce ovlivněny. V závěru práce budou vyhodnoceny výsledky analýzy.

Metodika

Pro zpracování literární rešerše bude využita metoda studia odborné literatury. Informace budou získávány z českých i zahraničních materiálů. Aktuální informace budou čerpány z důvěryhodných časopisů a internetových zdrojů. Využita bude metoda deskripce, komparace, analýzy.

Analýza jednotlivých faktorů ovlivňující nebo související s migrací bude rozebrána pomocí časových řad. Časové řady budou získány převážně ze statistické databáze Evropské unie – Eurostat. Data budou dále zpracována pomocí softwaru Microsoft Excel a jejich vývoj zobrazen pomocí tabulek a grafů.

Časové řady

Časové řady jsou věcně a prostorově uspořádaná data ve směru minulost – přítomnost. Každý údaj se vztahuje k určitému časovému intervalu či časovému okamžiku. Analýzou časových řad se rozumí soubor metod, které slouží k popisu dynamiky vývoje sledovaných jevů a případně k prognózování (předpovídání) jejich budoucího chování.¹

¹ SVATOŠOVÁ, L., KÁBA, B., *Statistické metody II*, s. 38

Elementární charakteristiky

Elementární charakteristiky časových řad jsou využívány pro detailnější pochopení jejich průběhu, jelikož vizuální analýza pomocí grafů a tabulek není dostačující pro pochopení souvislostí a jednotlivých situací a vlastností.

Elementární charakteristiky se dělí na²:

absolutní charakteristiky – umožňují absolutní porovnání hodnot jednotlivých členů

diference 1. řádu: $\Delta_t = y_t - y_{t-1}$ pro $t = 2, 3, \dots, n$

diference 2. řádu: $\Delta_t^2 = \Delta_t^1 - \Delta_{t-1}^1$ pro $t = 3, 4, \dots, n$

relativní charakteristiky – bezrozměrné veličiny

koeficient růstu: $k_t = y_t / (y_{t-1})$ pro $t = 2, 3, \dots, n$

průměrné tempo růstu: $\bar{y} = \sqrt[n-1]{y_n / y_1}$

úrovňové charakteristiky - průměry

aritmetický průměr: $\bar{y} = \sum_{t=1}^n y_t / n$

modus: nejčastěji se vyskytující hodnota v daném souboru

medián: střední hodnota seřazeného souboru

Analýza trendu

Zachycení trendu v časových řadách je možno zachytit:³

graficky – pomocí korelačního pole

mechanicky – pomocí klouzavých průměrů

analyticky – pomocí trendové funkce, která je nejvíce využívána

² SVATOŠOVÁ, L., KÁBA, B., *Statistické metody II*, s. 38

³ SVATOŠOVÁ, L., KÁBA, B., *Statistické metody II*, s. 43

Analytický postup je obdobou jednoduchých regresních funkcí, kde jako nezávisle proměnná vstupuje čas (t_n) a jako závisle proměnná daný ukazatel časové řady (y_n). Analyticky stanovené trendové funkce mohou mít různý tvar⁴:

lineární trend:

$$T_t = a + b \cdot t$$

nelineární trend:

I. parabola 2. stupně

$$T_t = a + b \cdot t + c \cdot t^2$$

II. parabola 3. stupně

$$T_t = a + b \cdot t + c \cdot t^2 + d \cdot t^3$$

III. hyperbola

$$T_t = a + b/t$$

IV. odmocninný trend

$$T_t = a + b \cdot t + c \sqrt{t}$$

V. exponenciální trend

$$T_t = a \cdot b^t$$

VI. mocninný trend

$$T_t = a \cdot t^b$$

Důležitým prvkem je správné subjektivní rozhodnutí vhodnosti trendové funkce zkoumané časové řady. Zde se často dosahuje chybovosti kvůli subjektivnímu ovlivnění a špatné interpretaci. Proto je důležité být seznámen s danou problematikou ke správnému posouzení. Index korelace napoví, která funkce nejlépe vystihuje daný jev. Nejvhodnější funkce je ta, která má právě nejvyšší index korelace. Interval síly závislosti při korelační analýze nabývá hodnot $0 < I \leq 1$.

⁴ SVATOŠOVÁ, L., KÁBA, B., *Statistické metody II*, s. 44

Prognózy do budoucna

Prognóza je předpověď o budoucím stavu objektivní reality, která má na rozdíl od hypotézy určitou míru spolehlivosti a je statisticky významná. Nejprve je nutné odhadnout trendovou funkci dle parametrů křivek za předpokladu, že se trend nemění. V případě, že nám chybí určitá data v časové řadě, můžeme využít tzv. *interpolace* a stanovit tak hodnotu data s určitou pravděpodobností i v minulosti. Pokud chceme určit budoucí hodnotu časové řady, využijeme interval známých hodnot z minulosti a pomocí *extrapolace* vypočítáme hodnotu budoucí.

Sezónní složka

Sezónní složka popisuje periodicky opakující se změny v časové řadě v důsledku střídání se ročního období, střídání dnů v roce atd., tedy změny, které se odehrávají v rámci jednoho kalendářního roku a každým rokem se opakují. Sezónní složka se vyskytuje především v krátkodobých časových řadách, nejčastěji u čtvrtletních a měsíčních časových řad. Průměry z daného období se poměří s celkovým průměrem, tím získáme sezónní index pro různá období. Součet sezónních indexů musí být roven počtu period.

3. Teoretická východiska

3.1 Definice migrace obyvatel

Migrace obyvatel je v dnešní době velice populární a hodně rozebírané téma na mezinárodní úrovni. Pojem migrace je v užším slova smyslu chápán jako přemístění osob mezi dvěma územními jednotkami a v širším slova smyslu jako pohyb obyvatel z důvodů uspokojování potřeb. Jedná se o stěhování, přemísťování jednotlivců či skupin obyvatelstva. Pokud k tomuto jevu dochází uvnitř daného státu, mluvíme o migraci **vnitřní** (trvalá či jednorázová, pravidelné pohyby, nepravidelné pohyby), nebo migrant překročí hranici z jedné země do druhé, v tomto případě je to migrace **vnější**. Vnější migrace s sebou přináší pozitivní, ale i negativní dopady. Převážně sociální, ekonomické, kulturní, politické, demografické i psychologické dopady, a to jak na emigrační, tak i na imigrační země.⁵

K migraci obyvatel dochází už od pravěku, je to tedy přirozený proces, který nepředstavuje pouze negativa. Prostřednictvím migrace došlo k osídlení nových kontinentů a vytvoření politické, kulturní a etnické základny světa. Obecně lze charakterizovat základní migrační toky z jihu na sever (do Severní Ameriky, Evropy, Japonska), z východu na západ (především Evropa). Migrační trend je však ovlivňován ekonomickými i politickými tlaky.⁶⁷

Hlavními příčinami migrace jsou ekonomické rozdíly mezi zeměmi, rozdíly životních podmínek, příliš rychlý demografický růst, nedostatek potravin a čisté vody, nedostatek pracovních míst, válečné střety a napjatá politická situace v zemi, přírodní katastrofy a další. Všechny tyto případy patří do vynucené (nedobrovolné) migrace. Tito migranti touží po kvalitnějším a svobodnějším životě a utíkají proto za hranice svých států. Dalším typem migrace je migrace dobrovolná, kdy svou zemi opouštějí za účelem zaměstnání, studia, za rodinou a z jiných důvodů.⁸⁹

⁵BAŠTECKÁ B. a kolektiv., Psychosociální krizová spolupráce, str. 220

⁶HŮLE D., 2004-2014 [online, 2015-11-6] Dostupné z: http://www.demografie.info/?cz_migrace

⁷KARAS P., HANÁK L., Maturitní otázky – Zeměpis, str. 59

⁸KUNEŠOVÁ, Hana, Světová ekonomika: Nové jevy a perspektivy, str. 65-66

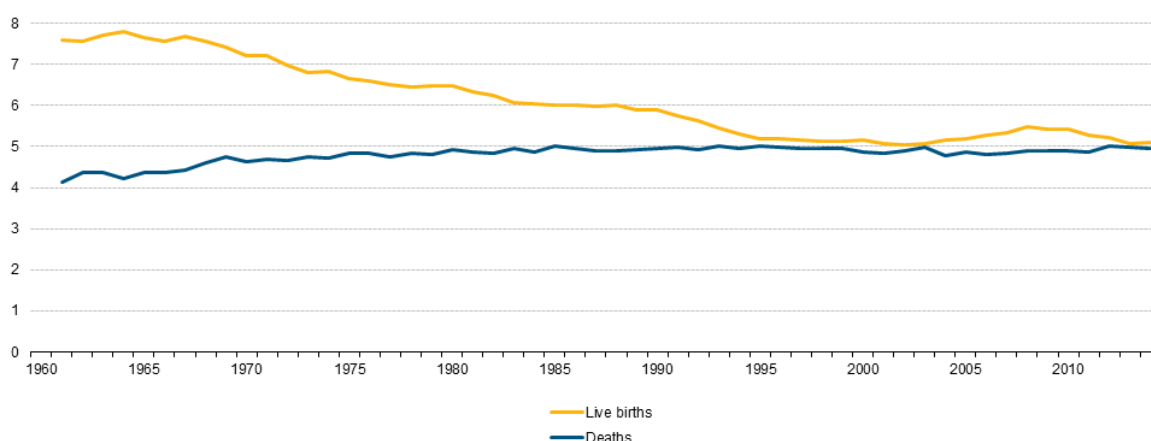
⁹KARAS P., HANÁK L., Maturitní otázky – Zeměpis, str. 59

Migrace může být intrakontinentální nebo interkontinentální. Krátkodobá, dlouhodobá, trvalá. Legální či ilegální, skupinová nebo migrace jednotlivců. Díky stále větší propojenosti jednotlivých světadílů, zemí a zlepšování infrastruktury je stěhování pro migranty z tohoto hlediska stále jednodušší. Tlak na Evropskou unii roste, zejména z oblastí severní Afriky, Blízkého východu a Asie. Převážně ze zemí s vysokým demografickým růstem, avšak neodpovídajícím růstem ekonomické vyspělosti.¹⁰

3.1.1 Základní pojmy související s migrací

Populace: Jedná se o všechny osoby žijící na stejném území v určité době. Tito obyvatelé mají charakteristické fyzické znaky, tradice, náboženství, jazyk apod.

Graf 1: Narození a úmrtí v Evropské unii v letech 1961 – 2014

(*) 1960: not available. Excluding French overseas departments up to and including 1997.
Source: Eurostat (online data code: demo_gind)

Zdroj: EUROSTAT: Database, January 2014 [online,2015-04-6] Dostupné z: <http://ec.europa.eu/eurostat/data/database>

V Evropské unii z demografického hlediska lze od roku 1995 pozorovat stagnující až klesající trend živě narozených dětí a úmrtnost téměř konstantní. Viz graf č. 1. Populace Evropské unie (EU 28) však vzrostla od roku 1961 z cca 406 milionů obyvatel na 507 milionů obyvatel v roce 2014. Z grafu tedy lze vyčíst, že růst populace EU

¹⁰EVROPSKÁ KOMISE, *Evropský program pro migraci*, 2015, str. 2

je následkem přistěhovalectví do Evropské unie z jiných zemí. Například v roce 2014 přispěla čistá migrace k růstu populace z 85 %.¹¹

Struktura obyvatelstva: Jedná se o věkovou strukturu obyvatelstva na daném území. Dle statistik Evropské unie lze pozorovat stárnutí obyvatel EU. Stále roste podíl starších lidí nad 65 let. Evropané se dožívají nejvyššího věku v celé historii, na druhé straně se v Evropě rodí méně dětí. Prognózy do roku 2060 říkají, že na každého člověka ve věku 65+ budou připadat pouze dvě pracující osoby (dnes 4 osoby). Přistěhovalectví v určité míře pomáhá tomuto problému, ale i tak se předpokládá v budoucnu snížení počtu obyvatel.¹²

Přirozený přírůstek / úbytek: Podíl mezi počtem živě narozených dětí a úmrtím na daném území.

Migrace: Přemístění osob uvnitř státu či mezi dvěma územními jednotkami. Migrace ovlivňuje vývoj společenský, kulturní i demografický.

Imigrace neboli přistěhovalectví je proces, kdy se na území státu usazují obyvatelé přicházející ze zahraniční země.

Emigrace: Dobrovolné vystěhování či nedobrovolný útěk ze země původu do země jiné. Za uprchlíka je označována osoba, která opouští svůj rodný stát z důvodů politické situace v zemi či válečného konfliktu, který ohrožuje jeho život. Lidem prchajícím před špatnými sociálními podmínkami nebo ze zničeného životního prostředí se status uprchlíka nepřiznává.

Reemigrace: Opětovný návrat emigrantů do své rodné země. Nejčastěji k ní dochází po válečných konfliktech. V ČR například největší vlny reemigrace po 1. a 2. světové válce a po „sametové“ revoluci.¹³

Azyl: Jedná se o poskytnutí ochrany pro osoby, které utekly z rodné země kvůli obavě z pronásledování z náboženských, rasových, politických nebo národnostních důvodů. Azyl je zakotven v základní listině práv a svobod EU.

¹¹EUROSTAT, *Population and population change*, July 2015[online] Dostupné z:<http://ec.europa.eu>

¹²EVROPSKÁ KOMISE, *Stárnutí obyvatelstva a sociální politika*, 2015, Dostupné z:
http://ec.europa.eu/economy_finance/structural_reforms/ageing/index_cs.htm

¹³JAROSLAV V., *Češi v cizině - emigrace a návrat do vlasti*, str. 36

Vnitřní stěhování: Změna trvalého bydliště na území států. Pouze pokud jde o stěhování do jiné obce. Stěhování v rámci jedné obce se za vnitřní stěhování nepovažuje.

Vnější stěhování: Změna trvalého bydliště mezi státy.

3.2 Historie světové migrace

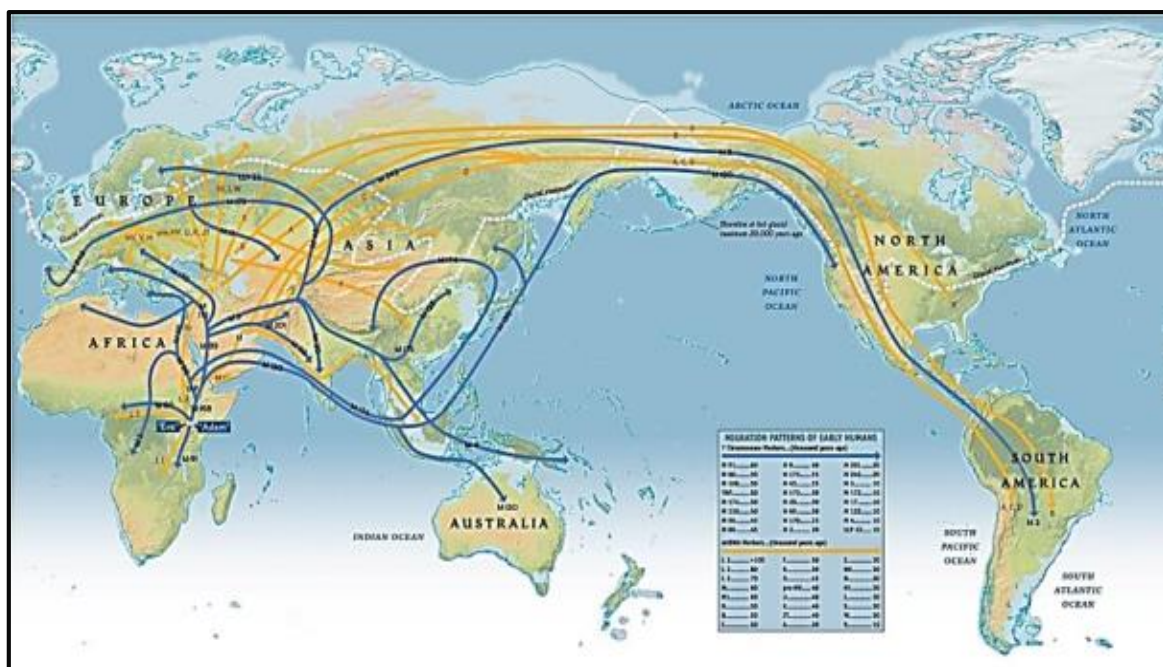
Obecně se předpokládá, že africký kontinent byl domovem prvního předchůdce člověka před více jak čtyřmi miliony let. Kvůli střídající se době ledové se začal skupinově šířit po Africe. Homo erectus se podle nálezů dostal až do Číny.

400 tisíc let před naším letopočtem se opět v Africe vyvinul rod Homo sapiens, u kterého došlo k rozšíření po celém světě. První posun obyvatel z Afriky vedl do oblasti Asie (73 tisíc let př. n. l.), až později do Evropy. Austrálie a Tichomořské oblasti byly osídleny cca 40 tisíc let př. n. l. Do Sibiře dosáhla migrační vlna 34 tisíc př. n. l., z ní pak přes Beringův průliv, který spojoval Euroasii a Severní Ameriku, na Aljašku a postupně se rozšířila do dnešní Kanady, Střední a Jižní Ameriky.¹⁴¹⁵

¹⁴MENDELOVA UNIVERZITA, *Is Mendl online*, 2010, Dostupné z: http://www.is.mendelu.cz/eknihovna/opory/zobraz_cast.pl?cast=71391;lang=cz

¹⁵KING, R. *Atlas lidské migrace*, str. 17

Obrázek 1: První migrační vlny v pravěku

Zdroj: National Geographic, Dostupné z: <http://maps.nationalgeographic.com/maps>

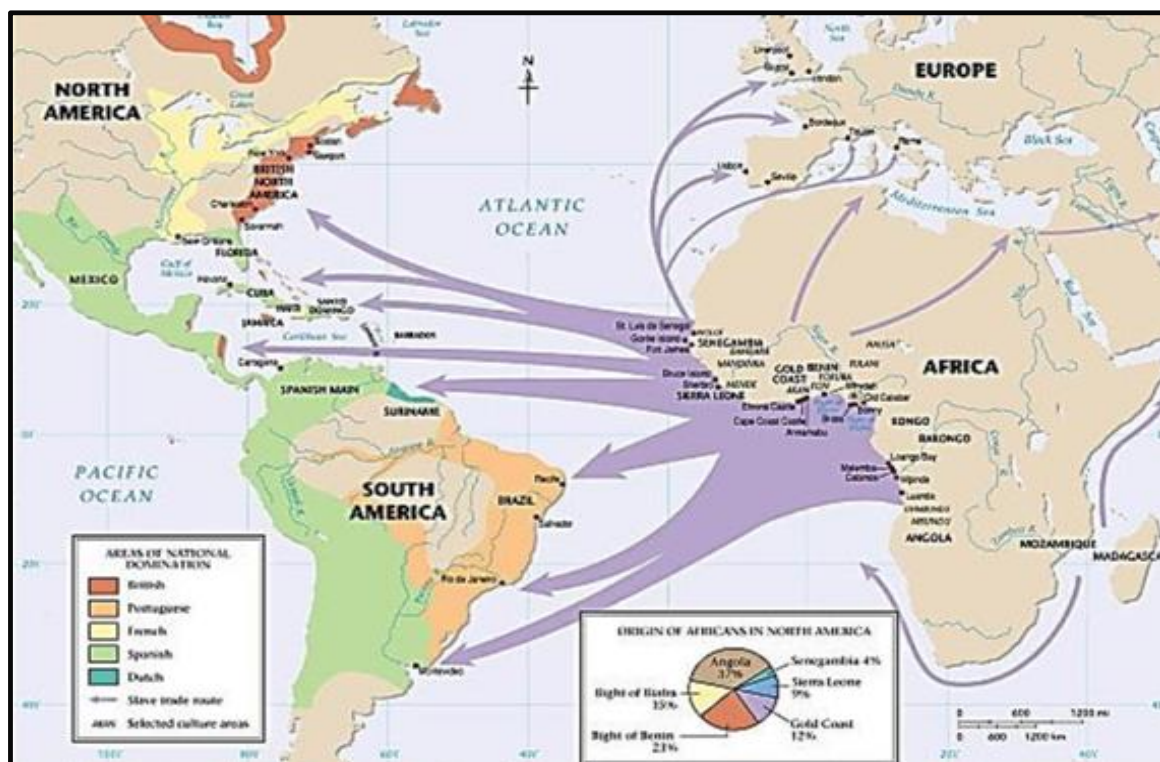
Další důležitou etapou migračních toků je období starověku a vznik velkých říší, které měly vytyčené hranice, vládu, náboženství, obchod, armádu. Například Sumerská, Babylonská říše, Starý Egypt, Sparta, Athény, dále Byzantská říše, Římské impérium atd. Docházelo k velkému demografickému růstu a potřebě nové zemědělské půdy a surovin.

Okolo 4. – 7. století n. l. došlo k velkému stěhování národů kvůli útokům Hunů do Evropy. Germánské a slovanské kmeny byly nuceny k přemísťování do celé Evropy. V 8. století došlo k vpádu Arabů do Evropy, který ovlivnil evropskou kulturu.

Důležitým milníkem byl rok 1492, kdy Kryštof Kolumbus „objevil“ americký kontinent. V 16. století dochází k přesídlování Evropanů na Nový kontinent a vytváření prvních kolonií osadníky z Anglie, Španělska, Holandska, Francie, Německa, Portugalska a Belgie v očekávání lepšího života. Velké množství nerostných surovin a velké zemědělské plochy však nedokázali sami obhospodařovat. Kolonie proto pociťovaly velký nedostatek pracovní síly. Řešení našli kolonisté ve využití otroků, nastala tedy největší násilná migrace z oblastí Afriky a Karibiku v dějinách lidstva. Bylo převezeno více než 15 milionu lidí na americký kontinent. Kromě otroků sem byli deportováni vězni z Evropy, kteří se zde

po konci trestu usadili. Roku 1865 došlo ke zrušení otroctví koncem americké občanské války.¹⁶¹⁷

Obrázek 2: Obchod s otroky

Zdroj: Obchod s otroky, Dotupné z: http://jankacesty.cz/?attachment_id=3246

Na počátku 19. století nastala vědeckotechnická revoluce a potřeba dalších levných pracovníků. Došlo k masové migraci (přibližně 50 mil. obyvatel) z Asie, převážně Číny a Indie. Poté následovala stejně početná vlna migrantů ze všech evropských zemí do USA, Kanady, Austrálie, Jižní Ameriky. U některých zemí došlo k odlivu až 40 % obyvatelstva.

Před první světovou válkou docházelo v některých zemích k reemigraci obyvatel z kolonií zpět do své země. Mnoho pracovníků z Afriky a Indočíny imigrovalo do Evropy za práci ve zbrojním průmyslu. První světová válka naprosto změnila pravidla migrace. Vznikly nové mezinárodní organizace, pasy, regulace volného pohybu osob, vyhošťování cizinců atd.

¹⁶HEIDEKING J, MAUCH, CH., *Dějiny USA*, str. 16, 146

¹⁷ KING, R. *Atlas lidské migrace*, str. 83

Další migrační vlnu v Evropě způsobily protižidovské zákony a následné propuknutí druhé světové války. Během války docházelo k úprkům obyvatel z míst boje, k přesídlování zajatců, deportaci Němců po válce. Během války došlo k více než padesátimilionovým ztrátám na životech.¹⁸

V druhé polovině 20. století dochází ke stěhování z Evropy do USA, Kanady, Austrálie. Druhý tok směřoval do Evropy, a to z Asie, Afriky, Karibiku. Převážně ze zemí, kde probíhala politická přeměna z původních kolonií na samostatné státy. Tito migranti vytvářeli vlastní komunity v jednotlivých zemích Evropy, a tak je tomu dodnes. Např. ve Francii se usazovali emigranti z Afriky, v Německu z Turecka a Jugoslávie, ve Velké Británii z Indie.

Další migrační vlna byla způsobena rozdělením Jugoslávie a rozpadem SSSR. V 90. letech 20. století pak byla migrace do Evropy velmi omezena. Evropané požadovali kvalifikaci a vzdělání, které často žadatelé o vstup nespĺňovali.

V současné době jde často o dobrovolnou migraci za prací a lepší životní úroveň, avšak většina migrantů je nucena opustit své domovy kvůli politické situaci v zemi, občanským válkám, násilí, náboženským rozepřím, hladomoru atd. Dnes žije asi 190 milionů lidí na celém světě mimo svou rodnou zemi.¹⁹

Historie Evropské migrace od druhé poloviny 19. století

Evropa byla touto dobou územím vysokého rozvoje s vysokým demografickým růstem. Nedochozelo však k přelidnění, jelikož mnoho obyvatel odcházelo do kolonií. Vytváří se také nové metody zemědělství, pěstují se nově dovezené plodiny. Pokrok nastává v industrializaci a zdravotnictví.

¹⁸MENDELOVA UNIVERZITA, *Ismendl online*, 2010, Dostupné z:http://www.is.mendelu.cz/eknihovna/opory/zobraz_cast.pl?cast=71391;lang=cz

¹⁹OECD, *International Migration: The human face of globalisation*, 2009. Dostupné z:<http://www.oecd.org/insights/43567875.pdf>

Nejvíce rozšířeným druhem migrace byla migrace pracovní. Například Francie byla zaměřena na růst služeb a stavební práce. Většina pracovníků přicházela ze sousedních zemí. Během 19. století imigrovalo do Francie přes 0,5 milionů pracovníků.²⁰

Dalšími cíli pro práci byly Německo (tehdejší Prusko), Nizozemsko, Dánsko a Švýcarsko. Na počátku 20. století více jak 16 % pracovních sil ve Švýcarsku tvořili cizinci. Ve Francii, Belgii téměř 3 % a v Německu 1,7 %.²¹

Během druhé poloviny 19. století emigrovalo z Itálie 15 milionů Italů, kteří se usadili v západní Evropě.²²

Na počátku 20. století více než čtvrt milionu obyvatel vyhledávalo sezonní práci v zahraničí. Jednalo se převážně o dělnické práce na stavbách, v cihelnách, lomech, na železnicích atd. Pouze malé procento zůstalo v těchto zemích natrvalo.²³

Polsko během druhé poloviny 19. století do počátku 20. století opustilo více než 10 milionů Poláků, tedy více než třetina obyvatel do střední a západní Evropy či do zámoří. Více než čtvrtina rodin byla závislá na sezonních pracích v zahraničí.²⁴

Mohutnou evropskou migraci přerušuje až 1. světová válka v roce 1914. Po válce pouze Francie přijala téměř 2 miliony cizinců na obnovu své poválečné ekonomiky. Ve 30. letech 20. století tvořili cizinci 6,6 % celkové populace (přes 2,7 milionů lidí). Kvůli období recese a obav ze snížení mezd byl vytvořen systém kvót pro zaměstnanost cizinců ve firmách a jejich propuštění a následnou deportaci.²⁵

Zámořská emigrace

Technická revoluce přispěla počátkem 30. let 19. století k mohutným migračním vlnám na americký kontinent pomocí rychlejších a větších lodí. Až do konce 19. století byla

²⁰BADE, K. J., *Evropa v pohybu – Evropské migrace dvou staletí*, str. 79

²¹BADE, K. J., *Evropa v pohybu – Evropské migrace dvou staletí*, str. 80-81

²²CASTLES S., *The Age Of Migration - International Population Movements in the Modern World*, str.59

²³BADE, K. J., *Evropa v pohybu – Evropské migrace dvou staletí*, str. 82-83

²⁴BADE, K. J., *Evropa v pohybu – Evropské migrace dvou staletí*, str. 84

²⁵CASTLES S., *The Age Of Migration - International Population Movements in the Modern World*, str. 64-65

pozornost upřena na Severní Ameriku. Od druhé poloviny 19. století vzrůstá zájem o Nový Zéland a Austrálii, poté i o Argentinu a Brazílii (převážně z Portugalska a Španělska).

Emigrace dosáhla svého vrcholu na počátku 20. století. Převážně z Velké Británie, severozápadní Evropy a z jižní Evropy a téměř 3 750 000 obyvatel z Ruska a Rakouska-Uherska se přesídlilo do Ameriky.²⁶

Během období od druhé poloviny 19. století do 20. let 20. století se předpokládá, že čistá emigrace do zámoří činila přes 41 milionů obyvatel. Hrubá emigrace byla cca o 14 milionu větší, ale tito lidé se opět navrátili do Evropy. V roce 1857-1865, během světové hospodářské krize se emigrace z Evropy zpomalila. Poté nastala v USA občanská válka (1861-1865), díky které se imigrace do USA opět zpomalila. Po občanské válce a novém vládním programu pro podporu osidlování nastaly další migrační vlny z Evropy do USA. Koncem 19. století proudilo do Ameriky více než 370 000 lidí ročně a v posledním desetiletí téměř 800 000 osob ročně.²⁷

Tyto obrovské migrační vlny měly pro některé země negativní dopady, zejména pro Irsko, Německo, Polsko a Itálii. Například v Irsku poklesl počet obyvatel v letech 1820-1850 o 56 %. V důsledku nedostatku obyvatel došlo k hladomorům a dalším úprkům obyvatel zejména do Ameriky, Austrálie a Velké Británie. Nízká populace zapříčinila zaostalost celého Irska.²⁸

Hlavní příčinou mohutné emigrace z Evropy během 19. století byl zejména vysoký demografický růst, přičemž státy nedokázaly zajistit obživu obyvatelstva.

Migrace do kolonií

Během 19. století a počátkem 20. století po skončení obchodu s otroky započala další fáze migrace. Evropané se usazovali v evropských koloniích, dále se zde usazovali přistěhovanci neevropského původu a neevropské pracovní síly migrovaly do kolonií nebo

²⁶BADE, K. J., *Evropa v pohybu – Evropské migrace dvou staletí*, str. 126-127

²⁷BADE, K. J., *Evropa v pohybu – Evropské migrace dvou staletí*, str. 121-127

²⁸CAMERON R., *Stručné ekonomické dějiny světa*, str. 228

mezi nimi za prací. Během 19. století až do počátku 20. století se z Británie odstěhovalo více než 21 milionů osob.²⁹

Do německých kolonií v Africe a Tichomoří zamířilo pouze okolo 20 tisíc migrantů. Usadit se v německých koloniích bylo finančně velice náročné. Ovšem Německo do začátku první světové války opustilo téměř 1,5 milionu obyvatel, z nichž většina odplula na americký kontinent.³⁰ „Zlatá horečka“ a úrodné prémie lákaly do Kanady migranty z Británie, Francie i Německa, ale také severní Evropy. Kanadská vláda preferovala tyto přistěhovalce, proto omezovala přistěhovalectví z jižní Evropy a Asie.³¹

Ve 30. letech 20. století započala éra dekolonizace a rozpadu koloniálních říší. Někde docházelo ke krvavým střetům, jinde k mírovým dohodám. V důsledku dekolonizace se navracelo do Evropy mnoho osadníků původem z Evropy a mnoho vojáků. Ve 40. letech přijelo zpět do Evropy až 7 milionů lidí. Od 70. let 20. století se v Evropě rozrůstá antiimigrační politika, která ukončila stěhování postkoloniální emigrace.

Migrace během světových válek

Po vypuknutí první světové války se evropská ekonomika a trhy práce začaly ocitát v krizi. Zbrojní průmysl zaměstnal mnoho pracovníků, na druhé straně mnoho kvalifikovaných dělníků bylo povoláno do války. Proto během válečného období byly zaměstnávány i ženy a mladiství.

Na počátku 1. světové války došlo z Francie k úprku téměř všech pracovních sil pocházejících z francouzských kolonií. Za prací do zbrojního průmyslu přicházeli převážně z jižní Evropy (Španělé, Italové, Portugalci, Řekové).

Vypuknutím války ztratilo Německo ohromné množství sezonních pracovníků. Nedostatek pracovníků byl stále větší a násilím zadržovaní pracovníci nestačili. Zaměřili se tedy na nábor pracovníků z Polska a Belgie. Velký význam měli váleční zajatci, kterých

²⁹BADE, K. J., *Evropa v pohybu – Evropské migrace dvou staletí*, str. 157

³⁰BADE, K. J., *Evropa v pohybu – Evropské migrace dvou staletí*, str. 171

³¹CASTLES S., *The Age Of Migration - International Population Movements in the Modern World*, str. 56-58

v Německu pracovalo v srpnu 1916 přes 1,5 milionu.³²

Další útěky, nucené přesídlování či vyhnání probíhalo uvnitř válkou postižených států, kdy se členové komunit, kteří v daných státech pracovali, stávali nepřáteli a byli nuceni utéct za hranice. Tyto deportace byly prováděny převážně po skončení války. Po konci války došlo také ke konci liberální migrační politiky. Zavádí se internace a restrikce k omezení a usměrňování migrace. Ve Velké Británii byl cizincům omezen volný pohyb. Z francouzského území byli nepřátelští cizinci deportováni za hranice.³³

První světová válka změnila politickou mapu i procesy migrace. Započala silnější protekcionistická politika. Migrační procesy byly ovlivněny kontrolními opatřeními a nástroji. Státy byly více uzavřené a segregované. V meziválečném období je migrace velice omezena v důsledku restriktivní politiky severní Ameriky a Evropy, tak kvůli velké hospodářské krizi. Ta velmi oslabilu přitažlivost USA a Kanady. Největší migrační toky v této době proudily z jižní Evropy do Jižní Ameriky.

V roce 1933 přebírá moc v Německu Hitler. To vyvolalo další emigrační vlnu, převážně židů (kolem 450 tisíc), díky antisemitským zákonům. Po roce 1939 a počátku války končí možnost opuštění Německa a začíná postupné vyhlazování německých a evropských židů, ti většinou utíkají do USA.

Výraznou emigrační vlnu před druhou světovou válku zaznamenalo Španělsko. Do latinské Ameriky utekly miliony lidí ze Španělska kvůli občanské válce.³⁴

2. světová válka přinesla mnoho obětí a rozdělila poválečnou Evropu na Západní a Východní blok. Po válce započaly masové přesuny válečných uprchlíků a odsun asi 12 milionů Němců z cizích území. Po druhé světové válce už nedochází k osidlování, spíše se lidé stěhují do větších měst a snižuje se porodnost ve vyspělejších oblastech.³⁵

V poválečném období je v západní Evropě velká poptávka po levné pracovní síle z méně vyspělých regionů Evropy, kdy pracovníci zastávají často špatně placené a nekvalifikované pozice. Bídne sociální podmínky přispívaly k vytváření minorit a jejich

³²BADE, K. J., *Evropa v pohybu – Evropské migrace dvou staletí*, str. 226

³³BADE, K. J., *Evropa v pohybu – Evropské migrace dvou staletí*, str. 230

³⁴BADE, K. J., *Evropa v pohybu – Evropské migrace dvou staletí*, str. 263-264

³⁵BADE, K. J., *Evropa v pohybu – Evropské migrace dvou staletí*, str. 265

vyčlenění ze společnosti. Ve Velké Británii vznikly komunity Indů a Pákistánců. Ve Francii velké komunity imigrantů ze severní Afriky a v Německu z Jugoslávie (18 % cizinců) a Turecka (23 % cizinců). Odhadovaný počet imigrantů je okolo 10 milionů lidí.

Postupem času se po 70. letech zaměřuje ekonomika západních zemí na služby a nutnost vyšší kvalifikované práce a dochází k uzavírání hranic pro zaostalé země.

Migrace po studené válce

Konec studené války a pád železné opony je další důležitým milníkem v evropské migraci. Od konce druhé světové války do 90. let přibylo v bývalé evropské patnáctce přes 16 milionů přistěhovalců.³⁶ Železná opona bránila migraci z východní Evropy na Západ. Ovšem rozpad Sovětského svazu, bouřlivé politické situace ve východních zemích a rozpoutání války v Jugoslávii zapříčinil další obrovskou vlnu emigrantů od dob druhé světové války. Další velkou migrační vlnou bylo období roku 1989 až 1992. Jednalo se o sjednocení Německa, kdy se téměř milion Němců přesunul z východu na západ.

3.3 Příčiny migrace

Ve vyspělých státech, jako jsou například USA a státy Evropy, je nyní imigrační politika prioritní otázkou jednání. Jde o globální problém lidstva, a to jak pro ty, kteří prchají, tak pro země, kam lidé přicházejí. Migrace osob je vyvolána různými příčinami. Jde o příčiny ekonomické, demografické, ekologické, psychologické, náboženské, rasové, sociologické a další. Dále hraje roli věk, sociální postavení, rozvinutost země a další potřeby a touhy člověka.

1) Ekonomická migrace

Souvisí s rozdílným ekonomickým vývojem v různých zemích. Migrant chce dosáhnout vyšší životní úrovně, vyšší reálné mzdy, majetku a postavení ve společnosti či migruje za vzděláním pro nedostatek možností ve své zemi. K ekonomické migraci

³⁶BADE, K. J., *Evropa v pohybu – Evropské migrace dvou staletí*, str. 356

zpravidla dochází z méně rozvinuté země do ekonomicky vyspělejší. K opačnému případu dochází jen zřídka v případech specializovaných oborů či přímých zahraničních investic do chudší země s přesunem manažerů a odborníků.³⁷

2) Politická migrace

Politická nestabilita či útisk vládou je v rozvojových zemích častým důvodem pro opuštění daného území. Dále časté politické nepokoje, protesty, stávky, občanské války, náboženské nepokoje a náboženské pronásledování, intolerance k sexuální orientaci, nedodržování lidských práv, nedostatky základního vybavení pro občany (voda, elektřina, zdravotnictví, infrastruktura, vzdělání) atd.³⁸

3) Ekologická migrace

Dalším typem je ekologická migrace v oblastech, kde hrozí nebo nastaly přírodní či tektonické katastrofy. Jedná se o zemětřesení, mohutné požáry, hurikány, nedostatky vody, záplavy, devastace přírodního prostředí, klimatické změny, bezohledná těžba a průmyslová činnost a další. Místní obyvatelé jsou tedy nuceni opustit dočasně, dlouhodobě či trvale své bydliště v důsledku výrazného zhoršení životního prostředí ohrožujícího jejich existenci.³⁹

3.4 Důsledky migrace

Dopady migrace obyvatel mohou být různé. Mají jak pozitivní stránku, tak stránku negativní. Jak bylo řečeno v předchozí kapitole, migrace je přirozený proces už od pravěku, avšak musí být určitým způsobem řízen a ovlivňován. Neřízená migrace v masové počtu může mít velice negativní dopady, převážně na imigrační cílovou zemi. Samozřejmě negativně dopadne i na zemi emigrační. Dopady emigrace mohou být ekonomické, demografické, sociální atd.

³⁷KUNEŠOVÁ, Hana, *Světová ekonomika: Nové jevy a perspektivy*, str. 85

³⁸MENDELOVA UNIVERZITA, *Ismendl online*, 2010, Dostupné z: http://www.is.mendelu.cz/knihovna/opory/zobraz_cast.pl?cast=71391;lang=cz

³⁹NATIONAL GEOGRAPHIC, 2009, Dostupné z: <http://education.nationalgeographic.org/encyclopedia/climate-refugee/>

Dopady pro imigrační (hostitelskou) zemi

Mezi pozitivní dopady migrace patří: Pracovníci ze zahraničí mohou poptávat ne příliš atraktivní pozice (např. ve stavebnictví, zemědělství, zdravotnictví atd.) a zaplnit tak mezeru na trhu práce. Pokud jde o vzdělané a kvalifikované migranty, stát ušetří na jejich vzdělávání, jelikož jde už o vyškolené pracovníky. Rostoucí počet zahraničních migrantů stimuluje agregátní poptávku a také HDP. Zahraniční pracovníci mohou také předávat své dovednosti, znalosti a kulturu domácím pracovníkům.

Imigrace je však spojena i s negativními důsledky. Uprchlíci z jiných zemí jsou často ochotni pracovat více a za menší mzdu, ale vyšší než reálnou mzdu v rodné zemi. Stoupá jejich adaptabilita a klesají nároky na využití kvalifikace, na bydlení, stravování atd. Kvůli tomuto procesu v mnoha firmách roste nárok na výkon a klesají požadavky na kvalifikaci, rozvoj nových technologií a zvyšování kvalifikace domácích pracovníků. Další otázkou je, zda budou tito cizinci zaměstnaní oficiálně a dodržovat zákonnou pracovní dobu, či budou pracovat nelegálně. Problémem je také sociální neklid ve společnosti, který díky vzrůstající konkurenci zahraniční pracovní síly, jiné mentalitě, kultuře a náboženství může vést od diskriminace až k nepokojům a xenofobii.⁴⁰

Vyspělé státy také přesouvají průmyslovou a zemědělskou výrobu do zahraničí s levnější pracovní silou. To ovšem způsobuje stále se zvyšující nezaměstnanost, lidé musí být rekvalifikováni nebo se přesouvají za prací na velké vzdálenosti.

Dopady pro emigrační (vysílající) zemi

Mezi pozitivní důsledky patří snížení nezaměstnanosti ve vysílací zemi. Migranti také mohou získat nové zkušenosti a praxi a po návratu do své vlasti ji mohou předat ostatním a zvýšit tak produktivitu dané země. Ve většině případů migranti ze zahraničí podporují svou rodinu a přispívají tak růstu devizových zdrojů své rodné země. Migrace může napomoci ke zvýšení obchodu mezi zeměmi, díky kontaktům emigranta se svou zemí.

⁴⁰KUNEŠOVÁ, Hana, *Světová ekonomika: Nové jevy a perspektivy*, str. 86

Vysílající země může tak díky svým zahraničním pracovníkům získat nové technologie a zahraniční investice.

Negativním důsledkem pro emigrační zemi je takzvaný „odliv mozků“, tedy kvalifikované pracovní síly. Tím se stále prohlubuje rozdíl mezi rozvojovými a vyspělými ekonomikami, především v oborech zdravotnictví, školství, vědě a výzkumu. Emigrační země také přichází o daně od emigrantů, kteří by v zemi pracovali a také se jim nevrátí investice do vzdělání těchto osob.⁴¹

3.4.1 Sociální důsledky

Velikým problémem je sociální rozdílnost přistěhovalců a domácích. Tradice, zvyky, náboženství, kultura a jiná mentalita vzbuzují sociální neklid a mohou vést až ke xenofobnímu smýšlení a rasové nenávisti domácích občanů k přistěhovalcům. Přistěhovalci se snaží přizpůsobit novému ekonomickému a kulturnímu prostředí, avšak stále si drží vlastní zvyky, jazyk a kulturu a ve většině případů utvářejí uzavřené komunity.⁴² Mnoho domácích lidí zastává názory typu: „imigranti ničí Evropskou kulturu, jsou nepřizpůsobiví k našim zvykům, chtějí různé výhody a podpory od státu, neznají jazyk a zneužívají sociální systém státu atd.“ V oblastech větších uskupení těchto přistěhovaleckých komunit dochází k výraznějším sociálním střetům a k růstu kriminality a nárůstu hrozby terorismu. V Evropě také vzniká mnoho nacionalistických a xenofobních politických stran. Tyto politické strany společně s médii často poukazují např. na negativní obrazy muslimů a odlišnosti muslimské kultury. Imigranti tedy nejsou přijímáni domácí společností a sdružují se do etnických a náboženských skupin.⁴³

Pozitivním dopadem je rozšíření sortimentu zboží a služeb ze strany imigrantů. Například nové potraviny, zboží a vznik nové zahraniční kuchyně (např. turecké, indické, čínské, thajské), které pro evropskou kulturu nebyly typické. Dále významné kulturní příspěvky v oblasti literatury, sportu, vědy či umění.⁴⁴

⁴¹KUNEŠOVÁ, Hana, *Světová ekonomika: Nové jevy a perspektivy*, str. 88

⁴²ROUBÍČEK V., *Úvod do demografie*, str. 263-264

⁴³ZÁBRODSKÝ T., *Migrace muslimů do Evropy*, 2010, Dostupné z: <https://zabrodsky.wordpress.com/referaty/migrace-muslimu-do-evropy/>

⁴⁴GLOVER S., *Migration: an economic and social analysis*, str. 45 Dostupné z:

Neřízená migrace by nejspíše způsobila velké problémy, musí tedy být řízená. Nelze jí však zcela zastavit a uzavřít se světu a procesu globalizace. Mnoho vědců, lékařů a dalších odborných pracovníků pochází právě z cizí země a přináší do imigrační země pokrok. Na druhou stranu je problémem „odliv mozků“ z emigračních zemí, které ztrácejí inteligentní, vzdělané a často velmi dobře jazykově vybavené obyvatelstvo. Naopak přínosem je snížení nezaměstnanosti a remitace⁴⁵, které proudí do emigrační země.⁴⁶

V České republice se odhaduje 50 - 300 tisíc nelegálních migrantů. Poměrně štedrá sociální síť demotivuje českou pracovní sílu vzít málo placenou práci. Hlavně ve stavebnictví, textilním průmyslu, lesnictví, potravinářském průmyslu a určitých službách.⁴⁷

3.5 Imigrační politika Evropské unie – historie

Po druhé světové válce, největším válečným konfliktu na evropském území, započala postupná revitalizace. Došlo k velkému pohybu obyvatel za prací na západ jak z Evropy, tak Afriky a Asie. Zdevastované Evropě chyběla pracovní síla jak v průmyslu, tak zemědělství, takže migranty vřele přijala. Původně mělo jít o pracovní migranty, kteří jsou zde pouze za prací na několik let, ale nakonec se většina z nich usadila nastálo. Imigrační politiku řídil až do poloviny sedmdesátých let 20. století každý stát ES samostatně. V této době započaly další vlny migrace do západní Evropy. Šlo o příbuzné rodiny, které už zde pracovaly a žily a tímto se rodiny slučovaly a začaly utvářet přistěhovalecké komunity. Na jedné straně šlo o uprchlíky, na druhé o ekonomické migranty z chudších zemí, kteří často nebyli schopni se přizpůsobit a zapojit se do místní společnosti. Kvůli stále se zvyšujícímu počtu konfliktů, projevům rasismu a xenofobii začala jednání na mezivládní úrovni. V roce 1976 vzniká na základě teroristických útoků na olympijských hrách v Mnichově 1972 mezinárodní skupina Evropského společenství TREVI. Skupina TREVI společně bojovala proti

<<http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs/occ67-migration.pdf>>

⁴⁵V zahraničí vydělané finance, které jsou z imigrační země posílány příbuzným ve formě peněz či zboží do domácí imigrační země (je také ukazatelem počtu emigrantů)

⁴⁶HENDRYCH L., *Problematika migrace a její možné následky*, 2014, Dostupné z: <http://www.kzamysleni.cz/problematika-migrace-jeji-mozne-nasledky/>

⁴⁷DRBOHLAV D., *Ekonomické dopady migrace*, 2016, Dostupné z: <http://www.ukrajinci.cz/cs/publikace-clanky/detail/ekonomicke-dopady-migrace/>

terorismu, ale i s organizovaným zločinem, obchodem s drogami a řešila imigrační kontroly na hraničních přechodech.⁴⁸

Druhým významným milníkem ve společné imigrační politice byla Dublinská úmluva.⁴⁹ Na počátku devadesátých let po rozpadu SSSR a Jugoslávie opět došlo k mohutným migračním vlnám ze střední, východní Evropy a přílivu válečných uprchlíků z Balkánu. Jednalo se o vytvoření azylového systému a posuzování žádostí o azyl.

V roce 1999 byla podepsána Amsterdamská smlouva, kterou došlo k přesunutí přistěhovalecké politiky do prvního pilíře Evropských společenství a spolupráci v oblasti justice a vnitřních věcí, společné vízové a azylové politiky. V tomto období se vedou diskuze o rozšíření EU, o možném riziku a přínosech přistěhovalectví. Imigrační a azylová politika byla přesunuta na úroveň Evropského společenství. V roce 2003 vznikla evropská databáze EURODAC. Jde o systém elektronické databáze otisků prstů všech žadatelů o azyl, nelegálních přistěhovalců a cizinců zadržených při nelegálním překročení hranic.⁵⁰

3.5.1 Schengenský systém

Za počátek schengenského systému lze považovat dohodu mezi Německem a Francií, tzv. Saarbrückenskou dohodu (1984), která kvůli frontám na hraničních přechodech omezovala obchod mezi zeměmi. Dohoda postupně rušila kontrolní omezení na hranicích. Později došlo k obdobné smlouvě spolu se státy Beneluxu. Šlo tedy o vytvoření volné zóny pohybu osob, zboží a služeb, při větších kontrolách na vnějších hranicích.⁵¹ Po pěti letech spolupráce došlo k podepsání schengenské prováděcí dohody v detailním provedení. Dokument popisuje spolupráci mezi zeměmi v oblasti policejních záležitostí a bezpečnosti, kontroly vnějších hranic a správy schengenského informačního systému.⁵²

⁴⁸FIALA P., PITROVA M., *Evropská Unie*, str. 545

⁴⁹MINISTERSTVO VNITRA ČR, Články: *Dublinský systém*, Leden 2016 [online, cit. 2016-12-1] Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/dublinsky-system.aspx>

⁵⁰EUR-LEX, *Přístup k právu Evropské Unie*, 2000, Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/cs/TXT/?uri=URISERV%3A133081>

⁵¹MACHOTKOVÁ Š., *Co je Schengen*, Ministerstvo vnitra ČR, Dostupné z: <https://www.euroskop.cz/300/sekce/co-je-schengen>

⁵²„SIS je informační systém, který slouží zejména pro pátrání po osobách (hledaných, pohřešovaných, nežádoucích) a věcech (vozidla, registrační značky, cestovní a osobní doklady, registrační doklady k vozidlům, bankovky, zbraně a další). Do systému přispívají všechny členské státy, zásadně přímo, ze svých národních pátracích databází“ Citace 2015: POLICIE ČR, Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/schengensky-informacni-system.aspx>

Dále zde byly určeny podmínky pro udělení krátkodobého víza, platné ve všech státech schengenského prostoru. Azylovou politiku později přebírá Dublinská smlouva.

Až po roce 1995 došlo k opravdovému odstranění hraničních zábran a připojení dalších států jako je Španělsko a Portugalsko. Po roce 1998 se zapojilo Rakousko, Itálie, dále Řecko. Prvními nečlenskými zeměmi, které se zapojily do systému, byly Norsko a Island. Po roce 2007 přistoupilo dalších 9 zemí, včetně České republiky.⁵³

V roce 2008 se začíná jednat o připojení Rumunska, Bulharska a Kypru. Nizozemsko však blokuje jejich připojení - rozhodnutí musí být jednomyslné.⁵⁴

Velká Británie a Irsko jsou zapojeny do schengenského informačního systému při soudní či policejní spolupráci. Mají však výjimku a mohou stále provádět kontroly na svých hranicích.

Do schengenského prostoru mohou bezvívově vstoupit s biometrickými pasy také obyvatelé západního Balkánu jako je Černá hora, Srbsko, Makedonie, Albánie, Bosna a Hercegovina.

3.5.2 Společná vízová, azylová a migrační politika

Migrační politika je jedna z rychle se vyvíjejících a nejcitlivějších politik v EU během poslední doby. Tato politika se nezaměřovala pouze na nelegální přistěhovalectví a jeho důsledky, ale využití potenciálu legální migrantů. Šlo o využití migrantů v oblasti volných pracovních pozic v určitých oblastech a vyrovnání demografického vývoje EU, tak o pomoc ve prospěch třetích zemí. Do migrační politiky spadá program integrace přistěhovalců. Předpokladem je pochopení odlišných kultur a zvyků a prevence rozvoje rasismu a xenofobie vůči cizincům.⁵⁵

Vízová povinnost neplatí pro občany Evropské unie, žádná víza tedy pro cestování po EU nepotřebují. Počátky této politiky spadají do Schengenské úmluvy (1985). Po právní

⁵³ŠIŠKOVÁ N., *Evropské právo 2 - Jednotný vnitřní trh*, str. 213

⁵⁴EUROACTIV, Článek: *Rumunsko se zlobí. Kritika od nizozemské vlády je prý nevhodná*, 2009, Dostupné z: <http://www.euractiv.cz/bezpecnost-a-spravedlnost/0/clanek/rumunsko-si-kritiku-nizozemska-nedalo-libit-006451>

⁵⁵MINISTERSTVO VNITRA ČR, Článek: *Obecně k agendám*, Leden 2016 Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/obecne-k-agendam-eu-461106.aspx>

stránce vízová politika vzniká prostřednictvím Amsterodamské smlouvy. Tato společná politika neplatí pro Velkou Británii a Irsko, pokud tak opravdu nechtějí. Podmínky pro krátkodobá, tzv. „schengenské víza“ určuje vízový kodex, kdy osoba ze třetí země může cestovat po schengenském prostoru po dobu tří měsíců během půlroku od prvního vstupu na jeho území.⁵⁶

Kvůli rostoucímu počtu přistěhovalců, nelegálních migrantů, zvýšení počtu žádostí o azyl a zločinnosti se přesouvá azylová, vízová a migrační politika z třetího pilíře do prvního dle Amsterodamské smlouvy. Toto téma se více rozebírá na summitu ve finském Tampere (1999) a v Haagském programu (2004), kdy se odsouhlasil pětiletý plán. Podrobnější kritéria byla poté vytvořena ve Stockholmském programu (2009). Jde o ucelený systém pomoci těm, kteří ji potřebují a boj proti nelegální migraci. Po roce 2011 žádá Itálie a Francie změnu pravidel fungování schengenského prostoru, z důvodů velké migrační vlny ze severoafrické Libye. V dnešní době jde opět o statisíce uprchlíků z Blízkého východu ze zemí dlouhotrvajících konfliktů mezi vládou a povstalcí, převážně z oblastí Sýrie.⁵⁷

3.5.3 Azyl v EU

Právo na azyl garantuje Charta základních práv a svobod Evropské unie. Jedná se o společnou azylovou politiku, která poskytne ochranu obyvateli třetí země, který potřebuje mezinárodní ochranu a zajistí zásadu nenavrácení.⁵⁸

Po přijetí Dublinu II (2003) byla vytvořena definice „uprchlíka“ a kritéria, které určují, jaký stát bude zodpovědný za konkrétní žádost o azyl, tím by se mělo zabránit, aby žadatel určil cílovou zemi sám. Dále se zde vytvořily minimální ubytovací a léčebné standardy pro uprchlíky. Po vytvoření Eurodacu⁵⁹ lze posoudit, zda migrant starší 14 let už nepožádal o azyl v jiné zemi a zda nemůže být poslán zpět do oné země.⁶⁰

⁵⁶EUROSKOP, Článek: *Jednotná vízová politika*, 2007, Dostupné z:

<https://www.euroskop.cz/587/sekce/jednotna-vizova-politika/>

⁵⁷EUROACTIV, Článek: *Azylová a migrační politika*, 2015, Dostupné z:

<http://www.euractiv.cz/bezpecnost-a-spravedlnost0/link-dossier/azylov-a-imigran-politika>

⁵⁸ŠIŠKOVÁ N., *Evropské právo 2 - Jednotný vnitřní trh*, str. 199

⁵⁹Databáze otisků prstů pro každého žadatele o azyl či nelegálního migranta

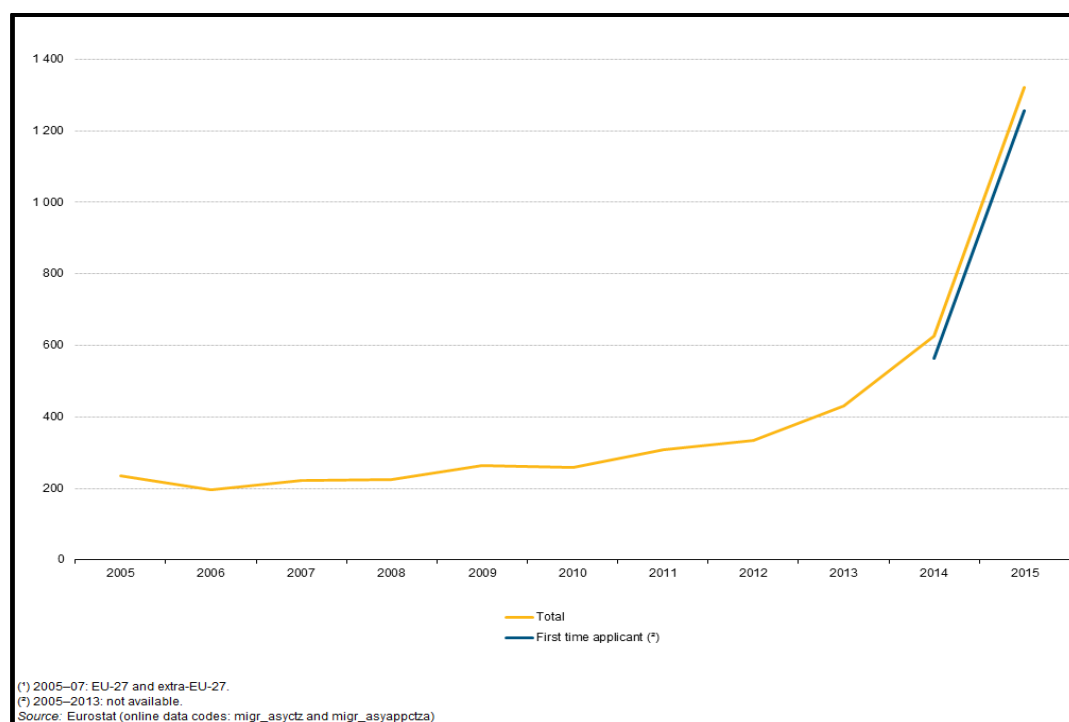
⁶⁰EUROACTIV, Článek: *Azylová a migrační politika*, 2015, Dostupné z:

<http://www.euractiv.cz/bezpecnost-a-spravedlnost0/link-dossier/azylov-a-imigran-politika>

V roce 2008 byl přijat Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu. Jeho cílem je upravit legální přistěhovalectví s ohledem na potřeby, priority a absorpční schopnosti dané země a podporu začlenění. Dalším bodem je zabránění nelegálnímu přistěhovalectví a navrácení nelegálních migrantů do jejich či tranzitní země a s tím související posílení hraničních kontrol. Dále je třeba vytvářet partnerství s třetími zeměmi a budovat azylovou politiku.⁶¹

V celém systému EU je proces získání azylu obdobný. Každý žadatel je nucen podrobit se sejmutí otisků, které jsou odeslány do systému EURODAC. Žadatelé jsou poskytnuty materiální podmínky jako strava a ubytování. Žadatel je dále vyslechnut referentem, který prozkoumá, zda je příslušná osoba oprávněna získat status uprchlíka. Pokud je zamítnut, žadatel o azyl se může odvolat k soudu. Jestliže soud zamítne žádost, žadatel je navrácen do země původu či tranzitu. Je-li status uprchlíka přiznán, žadatel získává práva jako je povolení k pobytu, přístup na trh práce a ke zdravotní péči.⁶²

Graf 2: Počet žádostí o azyl v EU 28 v letech 2005-2015 (v tisících)

Zdroj: EUROSTAT: Database, March 2016 [online,2015-04-6] Dostupné z: <http://ec.europa.eu/eurostat/data/database>

⁶¹ EUR-LEX, Článek: *Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu*, 2013, Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=URISERV%3Aj10038>

⁶²EVROPSKÁ KOMISE, *Společný evropský azylový systém*, 2014, Dostupné z: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/docs/ceas-fact-sheets/ceas_factsheet_cs.pdf

V roce 1992 dosáhl počet žadatelů o azyl v EU přes 672 tisíc žadatelů následkem války v Jugoslávii. K další vlně došlo v roce 2001 (414 tisíc žádostí). Do roku 2006 klesl počet těsně pod hranici 200 tisíc. Do roku 2012 se počet žádostí držel na podobné hladině, až od roku 2012 začíná počet žádostí vzrůstat. V roce 2014 šlo už o 627 tisíc a v roce 2015 až 1,3 milionu.⁶³ Je to téměř dvojnásobný počet než zaznamenaný v roce 1992.

Hlavními důvody emigrace takové masy lidí jsou občanské války v oblasti Blízkého a Středního východu, nazývané také „Arabské jaro“. V řadě arabských států došlo od konce roku 2010 a k vlně nepokojů, povstání a destabilizace vlád. V roce 2011 vypukla válka v Sýrii, která vyústila v dramatický exodus obyvatel do Evropy.

3.6 Problémové komunity imigrantů v EU

Emigranti z celého světa se snaží dostat do Evropy. Převážně z Afriky, východní Evropy a z Asie proudí uprchlíci do evropských států. Jde převážně o uprchlíky z bývalých evropských kolonií, které mají se zeměmi historické vazby a jazyk. V zemích, kde se mluví stejnou řečí, se mohou imigranti jednodušeji přizpůsobit. Jde například o státy jako Francie, Německo, Velká Británie, Belgie, Španělsko.⁶⁴

Migrace přináší řadu negativních dopadů jako například nárůst kriminality, organizovaný zločin, nemoci, pašování, růst náboženského a sociálního napětí, xenofobie a mnoho dalšího. Velkým problémem je integrace velkých přistěhovaleckých skupin, především muslimské víry.

Francie

Jednou z evropských zemí s vysokou přistěhovaleckou tradicí je Francie. Francie zažila několik velkých přistěhovaleckých vln, po napoleonských válkách, po první a druhé světové válce. Velké množství přistěhovalců pochází z bývalých francouzských kolonií

⁶³EUROSTAT, Asylum statistics, 2016, Dostupné z: http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Asylum_statistics

⁶⁴EVROPA2045, *Karlova Universita - Imigrační politika*, 2015, Dostupné z: <http://www.evropa2045.cz/hra/napoveda.php?kategorie=2&tema=60>

v Africe (převážně Maroko a Alžírsko). V dnešní době přichází další imigranti za účelem sloučení rodin.⁶⁵ Přistěhovalci dnes tvoří kolem 9 % celkové populace Francie. Největší skupinou přistěhovalců jsou obyvatelé z Maroka, Alžírka a Turecka, kteří zde tvoří nejhustější muslimskou menšinu v Evropě (6 % celkové populace).⁶⁶

Ve Francii původní republikánský model netoleroval kulturně-skupinovou odlišnost jako součást veřejné kultury. Projevy odlišnosti jak kulturní, náboženské, jazykové byly omezeny pouze na soukromou sféru (viz např. aféry šátků). V čele vlády se střídaly levice, která byla benevolentnější vůči imigrantům, a poté pravice, která byla striktně proti multikulturalismu. Od 80. let 20. století propukaly ve Francii nepokoje. V listopadu 2005 došlo k vyvrcholení celonárodních nepokojů vedených mladými imigranty.⁶⁷

Ve Francii byl v roce 2003 ministrem vnitra Nicolasem Sarkozym zaveden nový integrační model, který musel každý žadatel splnit pro udělení dlouhodobého či trvalého pobytu. Čekací lhůta k udělení trvalého pobytu se prodlužuje ze tří let na pět. Integrační program byl reformován zákonem CIA, který uvádí, že každý imigrant má právo projít bezplatným kurzem francouzského jazyka a občanské výuky. Po nepokojích 2005 byl vydán druhý Sarkozyho zákon, který zpřísňuje podmínky integrace. Zákon mění dobrovolnou účast na kurzech na povinnou a při nesplnění podmínek může být odmítnuta žádost o prodloužení pobytu.⁶⁸

Jak bylo řečeno, sociální napětí ve Francii započalo v 80. letech 20. století. Okrajové čtvrti velkých měst, kde se seskupovaly národnosti menšiny do uzavřených komunit, byly popisovány francouzským obyvatelstvem jako liheň kriminality. Růst krajně pravicových politických stran nenapomohl situaci v těchto lokalitách. V roce 2005 byli usmrceni dva mladiství imigranti druhé generace při pronásledování policií. Tento počin vyvolal právě vlny nepokojů ve Francii, které nabraly celonárodní rozměr. Za příčinu nepokojů se však udává špatný integrační systém ve Francii.⁶⁹

⁶⁵BALE T. *Immigration and Integration Policy in Europe*, str. 37

⁶⁶INSEE, *Francouzský statistický úřad*, 2013, Dostupné z: http://www.insee.fr/fr/themes/document.asp?ref_id=ip1524

⁶⁷ŠTĚTINA J a kolektiv., *Zdravotnictví a integrovaný záchranný systém při hromadných neštěstích*, str. 56

⁶⁸CARRERA S., *Immigration, Citizenship and Integration in the EU*, str. 324

⁶⁹POLÍVKOVÁ L., *Studentský portál – Sekuritáci*, 2005 Dostupné z: <http://www.sekuritaci.cz/poulicni-nepokoje-v%C2%A0parizi/>

Další známou aférou je střet s islámskou tradicí, tzv. „aféra šátků“. Francie je založená na sekularismu, tedy oddělení politiky od náboženství a vytlačení náboženství do soukromé sféry. V 90. letech byl postoj politických stran velice opatrný, avšak v roce 2004 už byla většina politických stran striktně proti a byl vydán zákon pro zákaz nošení šátků (burek, ale i židovských jarmulek, křížů) na základních školách a státních středních školách. V roce 2010 byl zákaz udělen i na všechny veřejné prostory.⁷⁰

V roce 2008, kdy Francie předsedala Unii, prosazovala přijetí uceleného integračního zákona povinného pro celou Evropskou unii. Povinnost zákona prosazena nebyla, avšak do Evropského paktu o imigraci a azylu byla zapracována určitá část. Přistěhovalec je podporován k osvojení si jazyka a přístupu k zaměstnání. Je zde kladen důraz na respektování evropských identit jednotlivých států, dále lidských práv, svobody projevu, rovnosti žen a mužů a demokracie.⁷¹

Německo

Po 2. světové válce se do Německa navrátilo mnoho rodilých Němců a jejich potomků. Tito obyvatelé dostali okamžitě plná práva a začlenili se do společnosti jednoduše. Poválečná ekonomika ale potřebovala na svoji obnovu více pracovních sil, proto od 60. let Německo podporuje příchod nových imigrantů. Tyto imigranti měli omezená práva a předpokládalo se, že se po určitých letech vrátí zpět do své země. Většina imigrantů za prací proudila z Turecka, Jugoslávie a Itálie. Imigranti se však usadili a přesto, že Německo v 70. letech pozastavuje přijímání imigrantů, dochází ke slučování rodin, převážně tureckých obyvatel. V dnešní době žijí v Německu přes 3 miliony Turků, z nichž 700 tisíc má německé občanství. Tedy ¼ imigrantů pochází právě z Turecka.⁷² Německý statistický úřad vede statistiku i o třetí generaci imigrantů, kteří už mají německé občanství. Tento výzkum odhaduje, že až pětina německé populace je přistěhoveckého původu.

⁷⁰EUROSKOP, Článek: *Francouzské šátky*, 2007, Dostupné z: <https://www.euroskop.cz/46/23332/clanek/francouzske-satky-evropsky-soud-rozhodne-v-roce-2014>

⁷¹RADA EU: *Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu* (13440/08), 8. května 2012.

⁷²UNITED NATION, *Asia-Pacific Population Journal*, June 2004, str. 51-52

Od 50. let byli všichni pracovní imigranti považováni za dočasné pracovní síly, které se po uplynutí pracovní smlouvy navrátí do své země. Tyto osoby neměly stejná práva jako rodilí Němci a byly považovány za cizince. V Německu tedy nebyla žádná snaha o integraci těchto pracovních skupin.⁷³

Až v 90. letech bylo jasné, že se přistěhovalci do své vlasti nevrátí. Začaly tedy nové integrační procesy, rozšiřování práv, vstřícnější politiky pro děti imigrantů atd. V tomto období také vysoce stoupá nezaměstnanost, a to převážně turecké menšiny, kdy výrazně klesl počet jejich pracovních příležitostí. To výrazně napomáhá jejich izolaci a vylučování ze společnosti.

Od roku 1998 se rozvíjí zcela nový vládní program na podporu integrace cizinců. Při splnění všech podmínek ze strany imigranta mu stát zajistí rovnou příležitost podílet se na sociálním, ekonomickém a kulturním životě. Imigrant má také možnost získat později německé občanství. Stejně jako v Holandsku a Francii je imigrant povinen zúčastnit se jazykových kurzů. To platí i pro přistěhovalce, kteří už pobývají na německém území a nejsou schopni mluvit německy na základní úrovni.⁷⁴

Přestože v Německu nedochází k masovým organizovaným povstáním a bouřím proti vládě a jejím orgánům, dochází i tam k národnostním střetům. Ve většině případů mezi tureckou a německou mládeží či uvnitř tureckých komunit. K největší násilné vlně orientované na turecké obyvatelstvo docházelo po znovusjednocení Německa po rozpadu některých tureckých skupin.

Často řešeným problémem v tureckých komunitách jsou tzv. „vraždy ze cti“. Uvnitř muslimské komunity dojde k vraždě kvůli pošpinění cti rodiny. Ve většině případů jsou oběti ženy, které chtěly opustit své manžely, odmítly vnucená manželství či žijí příliš „západním stylem života“ a podobně.⁷⁵

Integrační politika Německa je mladou politikou, která se začala vytvářet až v 90. letech 20. století. Většina zákonů je tedy převzata z ostatních evropských států jako Francie,

⁷³BARŠA P., *Politická teorie multikulturalismu*, str. 217

⁷⁴OLGA M., Článek- *Integrační kurzy v Německu*, 2008 Dostupné z: <http://migraceonline.cz/cz/e-knihovna/integracni-kurzy-v-nemecku>

⁷⁵REUTERS O., Článek - *Vražda ze cti?*, Zprávy aktuálně 2006, Dostupné z: <http://zpravy.aktualne.cz/zahranici/vrazda-ze-cti-v-nemecku-za-devet-let/r--i:article:127139/>

Nizozemsko, Velká Británie, které mají hlubší migrační historii, a jsou v souladu s opatřeními Evropské unie. Stále se však vyskytuje otázka náboženských práv imigrantů, která je problematická v celé Evropě.⁷⁶

⁷⁶BUCHERT V. Článek: *Problém nejsou uprchlíci, ale část muslimských imigrantů*, 2015 Dostupné z:<http://svobodneforum.cz/problem-nejsou-uprchlici-problemem-je-cast-muslimskych-imigrantu/>

4. Vlastní práce

4.1 Obyvatelé Evropské unie žijící mimo zemi svého narození

V roce 2011 bylo provedeno Evropskou unií sčítání lidu na území evropské osmadvacítky (dále jen EU 28). Bylo zjištěno, že téměř 19 milionů obyvatel pocházejících ze zemí EU 28 žije v jiné zemi, než kde se narodili. Jedná se o více než 3,7 % celé populace EU. Například v Lucembursku žije více než 31 % cizinců pocházejících ze států EU. Mnoho obyvatel narozených v jiném státu EU se nachází v Irsku (12 %), na Kypru (12,7 %), dále ve Švédsku, Rakousku, Německu a Belgii, přičemž v Irsku a na Kypru je každý desátý obyvatel cizincem. Oproti tomu nejméně cizinců (méně než 1 %) žije v méně vyspělých státech jako je Rumunsko, Bulharsko, Polsko, Estonsko a Litva. Viz příloha č. I.

Mezi nejvíce migrující obyvatele v Evropské unii v roce 2011, které hledají příležitosti a život v jiné zemi EU, patří občané Rumunska, Polska, Lucemburska a Kypru, kde více než 10 % populace žije v jiném státě. Například každý pátý obyvatel, který žije v jiné zemi než v zemi narození, je z Polska. Největší vlny migrace z východní Evropy na západ započaly pádem komunismu ve východní Evropě a vzápětí připojením jednotlivých států do Evropské unie, což jim umožnilo volný pohyb po celém území. Nejmenší podíl emigrantů odcházejících do zahraničí zaznamenalo Německo, Francie, Velká Británie, Itálie a Španělsko - okolo 2 % z celkové populace.

Tabulka 1: 20 největších komunit žijících v jiném státě než státě narození (z roku 2011)

20 největších komunit žijících v jiném státě než státě narození (z roku 2011)

Pořadí	Lidé žijící v:	Narození v:	Počet osob	Pořadí	Lidé žijící v:	Narození v:	%
1.	Německu	Polsku	2 749 670	1.	České republice	Slovensku	74,8
2.	Itálii	Rumunsku	768 634	2.	Slovinsku	Chorvatsku	69,9
3.	Španělsku	Rumunsku	690 505	3.	Slovensku	České republice	68,9
4.	Velké Británii	Polsku	654 010	4.	Maďarsku	Rumunsku	66,1
5.	Francii	Portugalsku	617 235	5.	Lotyšsku	Litvě	65,9
6.	Velké Británii	Irsku	468 185	6.	Maltě	Velké Británii	59,5
7.	Německu	Rumunsku	449 920	7.	Irsku	Velké Británii	51,8
8.	Německu	České republice	441 640	8.	Litvě	Lotyšsku	51,4
9.	Francii	Itálii	345 038	9.	Německu	Polsku	51,1
10.	Německu	Itálii	330 730	10.	Itálii	Rumunsku	49,1
11.	Velké Británii	Německu	299 745	11.	Chorvatsku	Německu	47,7
12.	Španělsku	Velké Británii	296 220	12.	Portugalsku	Francii	45,3
13.	České republice	Slovensku	289 573	13.	Lucembursku	Portugalsku	37,8
14.	Francii	Španělsku	288 168	14.	Španělsku	Rumunsku	36,5
15.	Irsku	Velké Británii	287 600	15.	Finsku	Švédsku	36,2
16.	Francii	Německu	219 966	16.	Řecku	Německu	34,6
17.	Itálii	Německu	209 347	17.	Rakousku	Německu	34,2
18.	Německu	Rakousku	205 050	18.	Švédsku	Finsku	34,1
19.	Rakousku	Německu	199 686	19.	Polsku	Německu	33,9
20.	Španělsku	Francii	199 350	20.	Estonsku	Lotyšsku	32,0

Poznámka: Lidé narozeni na Slovensku, tvoří 74,8 % populace žijící v České Republice, kteří byli narozeni v jiném státě Evropské Unie

Součet dvaceti největších komunit obyvatel EU, narozených v jiné zemi, čítá více než 10 milionů obyvatel, což je více než polovina všech osob narozených v jiném státě EU, než ve kterém dnes žijí. Z tabulky č. 1 lze usoudit, že největší evropskou komunitou žijící mimo svou zemi je komunita polská – více než 2,7 milionu Poláků žije v Německu a více než 654 tisíc žije ve Velké Británii (4. největší komunita v EU). Druhé místo největších komunit obsadilo Rumunsko, a to v Itálii (769 tisíc obyvatel) a ve Španělsku (691 tisíc obyvatel). Rumuni tvoří téměř polovinu přistěhovalců z EU v Itálii.

Dle tabulky je zřejmé, že nejvyšší procentuální podíl přistěhovalců v dané zemi pochází především ze sousedních zemí EU. Ve většině případech se také jedná o velmi podobný jazyk a kulturu obou zemí. Co se týče České republiky, 75 % přistěhovalců z EU pochází ze Slovenska a naopak téměř 70 % přistěhovalců z EU na Slovensku tvoří Češi. Téměř 70% podíl má také migrace Chorvatsko – Slovinsko, Rumunsko – Maďarsko atd. Jsou zde ovšem i výjimky typu Chorvatsko – Německo, kdy polovina přistěhovalců z EU žijící v Chorvatsku jsou Němci a dále v Portugalsku téměř 50 % Francouzů.

Z Rumunska v posledních 25 letech emigrovalo více než 2,3 miliony Rumunů převážně do Itálie, Španělska, Německa. V těchto vyspělejších zemích, než je jejich rodný stát, vydělají 4 – 7x více peněz. Za posledních 10 let poslali zpět do své vlasti přes 42 miliard Euro. Největší vlna migrace byla samozřejmě způsobena vstupem Rumunska do Evropské unie roku 2007. Hlavním cílem tehdejší doby bylo Španělsko, dnes spíše Itálie, dále Německo a Velká Británie. 75 % emigrantů z Rumunska je ve věkové skupině 25 - 64 let a o 32 % více mužů než žen.⁷⁷

4.2 Největší komunity v EU ze třetích zemí

Téměř 10 % obyvatel, kteří žijí v některém ze států Evropské unie, se narodilo mimo tento stát. Jedná se o 51 milionů lidí. Téměř 37 % obyvatel žijících v jiném státě než státě narození pochází ze států EU, 15 % pochází z jiných států Evropy mimo Evropskou Unii. Dalších 21 % se narodilo v Asii. Z Afriky pochází 17 % přistěhovalců, okolo 9 % z Karibiku,

⁷⁷PELE A., Článek – *Emigrace Rumunska*, 2014 – přeloženo a převzato z: <http://www.gandul.info/financiar/harta-emigratiei-cati-romani-au-plecat-din-tara-in-ultimii-25-de-ani-topul-destinatiilor-preferate-12334771>

Střední a Jižní Ameriky, zbytek ze Severní Ameriky a Oceánie. Většina větších migračních toků do EU je způsobena válkami, porušováním lidských práv a dalších situací, kdy lidé hledají v Evropě azyl. Viz příloha č. II

Tabulka 2: 10 největších komunit narozených mimo EU, ale žijících na území EU (2011)

10 největších komunit narozených mimo EU, ale žijící na území EU

Narození v:	Žijící v EU - narození mimo EU	Podíl všech osob narozených mimo EU, ale žijících v EU (%)	Podíl na populaci EU (%)
Maroko	2 286 910	7,2	0,5
Turecko	2 076 128	6,5	0,4
Rusko	1 812 243	5,7	0,4
Alžírsko	1 510 847	4,8	0,3
Ukrajina	1 090 642	3,4	0,2
Indie	1 061 826	3,3	0,2
Bosna a Hercegovina	955 780	3,0	0,2
Albánie	902 689	2,8	0,2
Kazachstán	876 747	2,8	0,2
Čína	826 095	2,6	0,2

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Tabulka č. 2 ukazuje 10 největších komunit žijících na území EU, avšak pocházejících ze států mimo EU. Další velké komunity přistěhovalců pocházejí z Pákistánu, USA, Tuniska, Brazílie, Ekvádoru, Kolumbie, Švýcarska, Srbska, Filipín a Argentiny. Dohromady tvoří téměř 20 milionů obyvatel, tedy okolo 3,7 % unijní populace. Přistěhovalci z těchto 20 států tvoří více než 58 % všech přistěhovalců ze zemí mimo EU. Nejvíce přistěhovalců tvoří Maročané (přes 2,2 milionu obyvatel), kteří žijí převážně ve Francii a v Belgii. Druhou největší komunitu v EU tvoří Turci (2 076 128) a Rusové (1 812 243). Průzkum Eurostatu uvádí, že u 8,7 % manželství v Evropské unii je jedním z páru přistěhovalec a u 2,3 % manželství pochází ze zahraničí mimo EU oba partneři.

Tabulka 3: Přehled pěti nejčastějších cizích příslušností ve vybraných zemích v roce 2014

Jednotlivé země EU a počet cizích státních příslušníků na jejich území z roku (2014)											
Belgie			Bulharsko			Česká Republika			Norsko		
	Tisíc ob.	%		Tisíc ob.	%		Tisíc ob.	%		Tisíc ob.	%
Itálie	156,6	12,4	Rusko	15,3	28,2	Ukrajina	102,1	23,5	Polsko	85,5	17,7
Francie	156,1	12,3	Turecko	7,2	13,3	Slovensko	91,0	20,9	Švédsko	44,0	9,1
Nizozemí	146,2	11,6	Ukrajina	3,6	6,6	Vietnam	57,6	13,3	Lotyšsko	35,7	7,4
Maroko	81,0	6,4	Británie	3,5	6,4	Rusko	31,7	7,3	Německo	24,5	5,1
Polsko	65,1	5,1	Řecko	2,3	4,3	Polsko	19,5	4,5	Dánsko	22,8	4,7
Ostatní	659,5	52,2	Ostatní	22,5	41,3	Ostatní	132,6	30,5	Ostatní	269,5	55,9
Dánsko			Německo			Irsko			Lichtenštejnsko		
Polsko	29,3	7,4	Turecko	1424,3	20,3	Polsko	118,0	21,6	Švýcarsko	3,6	28,7
Turecko	28,9	7,3	Polsko	559,4	8,0	V. Británie	115,7	21,2	Rakousko	2,2	17,3
Německo	22,7	5,7	Itálie	506,5	7,2	Lotyšsko	35,6	6,5	Německo	1,4	11,6
V. Británie	15,8	4,0	Řecko	290,2	4,1	Litva	20,1	3,7	Itálie	1,2	9,3
Norsko	15,5	3,9	Rumunsko	145,2	3,5	Nigérie	19,7	3,6	Turecko	0,8	6,1
Ostatní	285,1	71,8	Ostatní	3986,1	56,8	Ostatní	236,4	43,3	Ostatní	3,4	27,0
Španělsko			Itálie			Nizozemí			Švýcarsko		
Rumunsko	728,3	15,6	Rumunsko	1081,4	22,0	Polsko	85,8	11,7	Itálie	298,9	15,4
Maroko	718,0	15,4	Albánie	495,7	10,1	Turecko	80,1	10,9	Německo	292,3	15,1
V. Británie	310,1	6,6	Maroko	454,8	9,2	Německo	72,2	9,8	Portugal.	253,2	13,1
Ekvádor	214,0	4,6	Čína	256,8	5,2	Maroko	48,1	6,5	Francie	110,1	5,7
Itálie	180,8	3,9	Ukrajina	219,1	4,5	V. Británie	42,3	5,8	Srbsko	90,7	4,7
Ostatní	2525,9	54,0	Ostatní	2414,3	49,1	Ostatní	406,8	55,3	Ostatní	897,2	46,0
Rumunsko			Švédsko			Velká Británie			Slovensko		
Moldava	11,0	14,9	Finsko	62,8	9,1	Polsko	748,2	14,8	Česko	11,4	19,3
Turecko	8,1	11,1	Polsko	46,1	6,7	Indie	347,7	6,9	Maďarsko	8,1	13,8
Čína	6,6	9,0	Somálsko	45,0	6,5	Irsko	336,8	6,7	Polsko	5,1	8,6
Itálie	5,6	7,6	Dánsko	39,3	5,7	Pákistán	196,6	3,9	Rumunsko	4,9	8,4
Sýrie	3,6	4,9	Norsko	34,6	5,0	Lotyšsko	163,2	3,2	Německo	3,6	6,0
Ostatní	38,6	52,5	Ostatní	459,5	66,9	Ostatní	3255,2	64,5	Ostatní	26,0	43,9

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

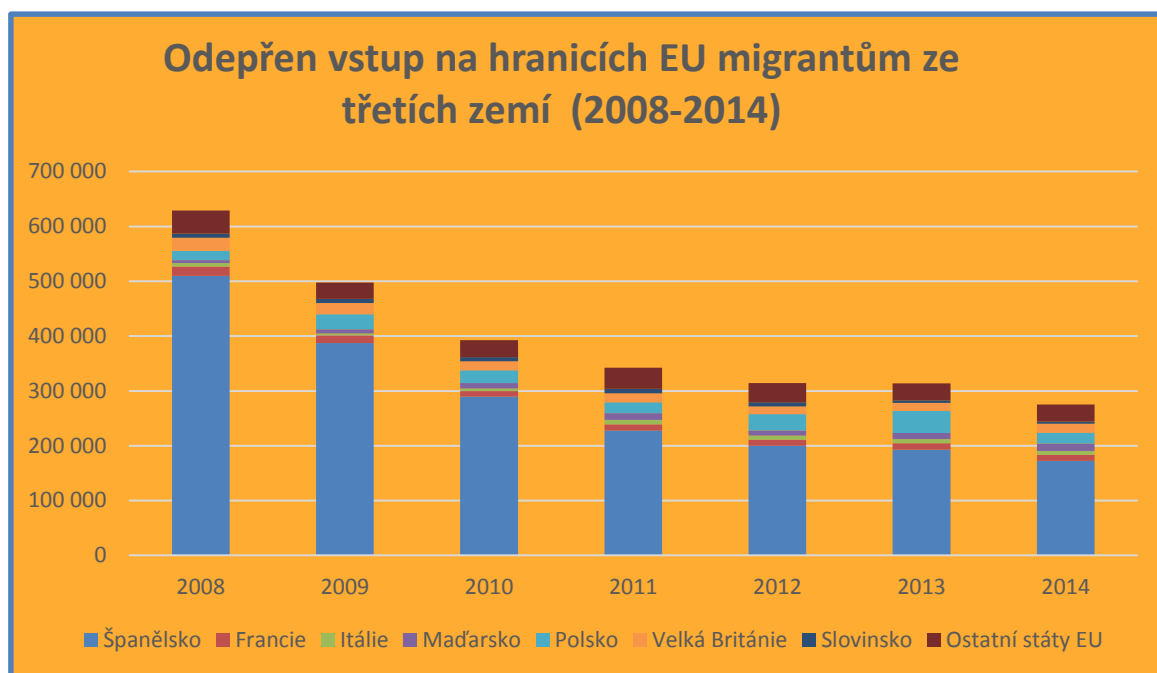
Tabulka č. 3 poukazuje na přehled pěti nejčastějších cizích příslušností ve vybraných zemích v roce 2014 v absolutní hodnotě tisíců obyvatel a procentní podíl celkového počtu obyvatel cizí příslušnosti. V roce 2014 žije na území Evropské unie více než 33,5 milionů obyvatel pocházejících ze třetích zemí. V Německu žije více než 7 milionů cizinců. Jak už bylo řečeno v předchozí kapitole, Německo hostí jednu z nejpočetnějších komunit z Turecka, Polska, Itálie, Řecka a Rumunska. Ve Velké Británii žije kolem 5 milionů cizinců, ve Španělsku 4,7 milionu, v Itálii 4,9 milionu a ve Francii 4,2 milionu. Přes 75 % cizinců žije právě v těchto pěti zemích. Největší podíl cizinců na celkové populaci země byl naměřen v Lucembursku, kde činí téměř polovinu celkové populace Lucemburska. Dále v Lotyšsku a Estonsku přes 10 %, kde se nachází velký podíl tzv. „uznaných neobčanů“ – lidí, kteří žijí na území těchto zemí, převážně z bývalého Sovětského svazu, ale nenabýli žádného občanství. Velké zastoupení cizinců je také na Kypru, v Rakousku, Španělsku, Belgii a Irsku.

V České republice je nejvíce cizinců z Ukrajiny, Slovenska, Vietnamu a Ruska. Ze statistické analýzy Evropského statistického úřadu Eurostat vyplývá, že průměrný věk přistěhovalců je nižší než průměrný věk domácích obyvatel. Průměrný věk cizinců v produktivním věku je zde zhruba 35 let, kdežto domácích obyvatel 43 let. Ve většině případů se tedy jedná o mladé dospělé přistěhovalce.

4.3 Zamítnutí žádostí o vstup a nelegální přistěhovalci

Žádosti o vstup na území EU a jejich zamítnutí

Graf 3: Vybrané země EU s vysokým počtem odmítnutých žádostí o vstup na území EU v letech 2008 – 2014

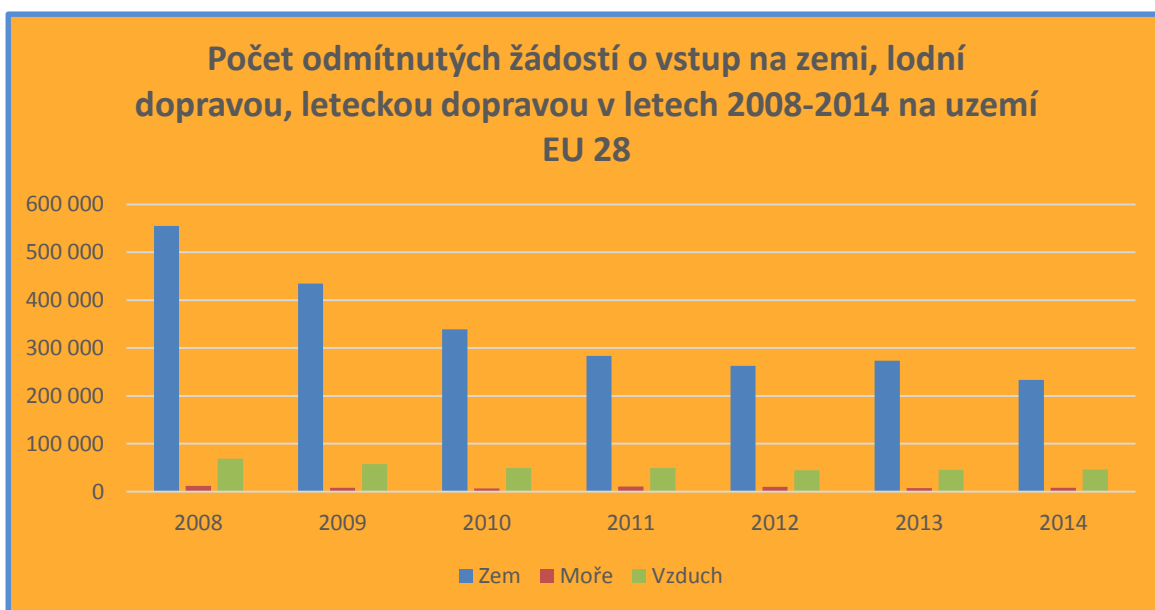

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Graf č. 3 se skládá z vybraných zemí Evropské unie, ve kterých je zaznamenán největší počet zamítnutých žádostí o vstup na území EU v letech 2008 - 2014. Nejvíce odepřených přístupů bylo ve Španělsku, na druhém místě je Polsko. Společně mají více než dvě třetiny všech zamítnutých žádostí o vstup v roce 2014. Ve Španělsku je to více než 60 %. Migrační trasy mířící do Evropy jsou vesměs stále stejné. Tzv. Balkánská trasa neboli východní trasa směřující z Turecka do Řecka a dále přes Makedonii a Srbsko do EU. Od roku 2015 se imigranti snažili proniknout do Evropské unie přes Chorvatsko a Maďarsko, kde byly vystavěny ploty. Migrační trasa se tedy pozměnila přes Slovinsko a Rakousko, kde později také vznikla oplocení. Tuto trasu využívají především přistěhovalci z Blízkého východu, ze Sýrie, Afghánistánu, Pákistánu atd. Možností je i východnější trasa přes Černé moře do Bulharska či přes Ukrajinu a Polsko.

Další trasou je cesta přes Středozemní moře ze severní Afriky (převážně z Libye). Tato cesta směřuje do Itálie a není tak mohutně využívána, kvůli velké vzdálenosti po moři. Tuto trasu používají většinou Afričané. Migranti se snaží dostat do Evropy také přes španělské enklávy v Maroku (Ceuta a Melilla). Z Asie vede také migrační trasa přes Rusko směřující do Finska a na skandinávský poloostrov.

Graf 4: Počet odmítnutých žádostí o vstup na zemi, lodní dopravou, leteckou dopravou v letech 2008-2014 na území EU 28

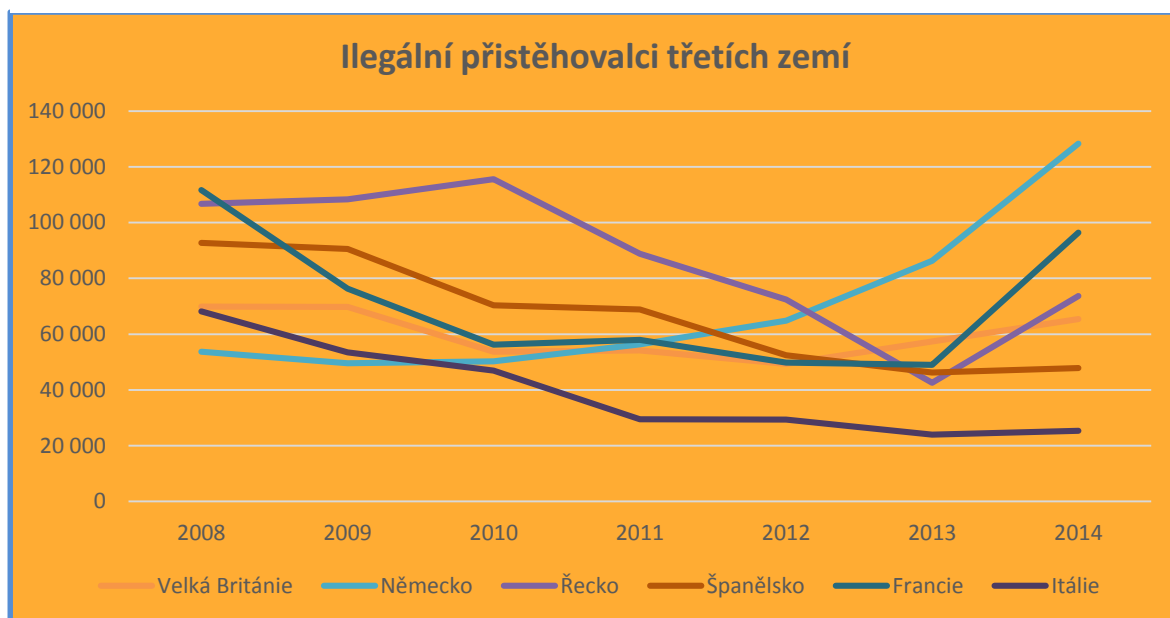

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Během let 2008 – 2014 bylo 85 % zamítnutí zjištěno na pozemních vnějších hranicích EU, pouze 2 % na mořském prostoru a 13 % ve vzdušném prostoru EU. Data jsou v příloze č. III. Nejvyšší počty pokusů o nelegální pozemní vstup zaznamenává Španělsko, Polsko, Chorvatsko, Maďarsko, Řecko. Překonáním vzdušné hranice Velká Británie a Francie, dále Španělsko, Itálie a Německo. Námořní dopravou se chtělo během těchto let nelegálně dostat na území EU 61 tisíc běženců. Ve Velké Británii byl odepřen přístup v roce 2014 téměř polovině (3 400) ze všech pokusů. Mezi skupiny, kterým nebyl dovolen vstup v roce 2014, patří převážně Maročané, Ukrajinci, Albánci a Srbové. Důvod pro odmítnutí vstupu na území EU bylo ze 76 % neplatné vízum, z 18 % neplatné cestovní doklady a 5 % mělo falšovaný cestovní doklad. Dala lze najít v příloze č. IV.

Nelegální přistěhovalci ze třetích zemí

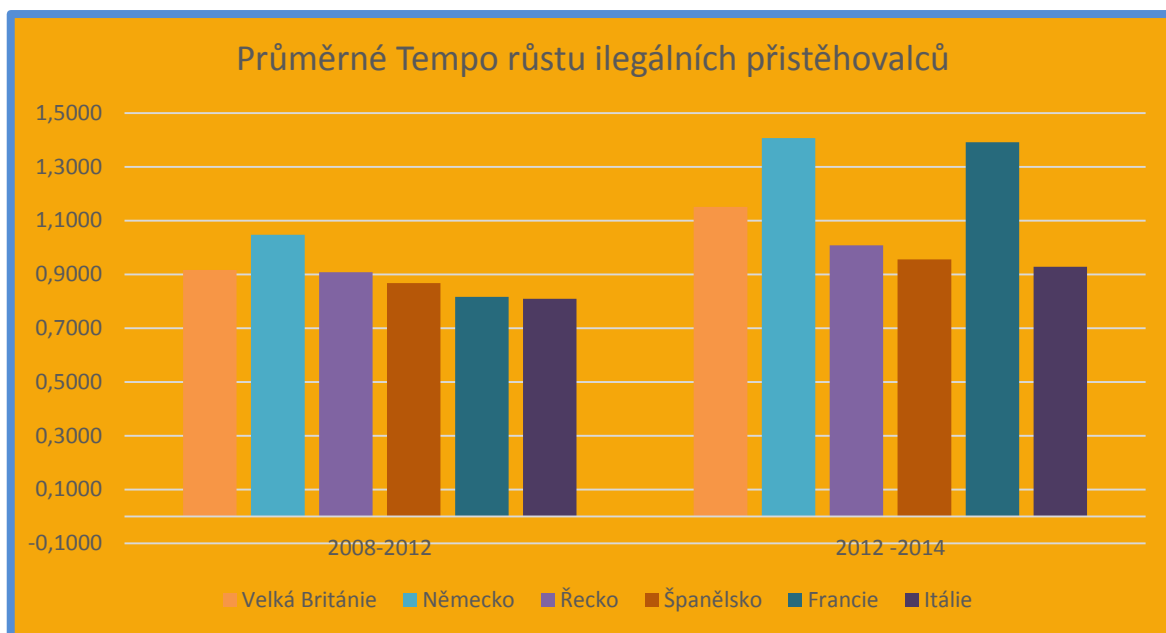
Graf 5: Přistěhovalci ze třetích zemí žijící na území EU 28 nelegálně v letech 2008-2014

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Graf č. 5 obsahuje vybrané země EU, kde je soustředěno nejvíce nelegálních přistěhovalců žijících na jejich území v letech 2008 – 2014. Z grafu lze pozorovat veliký nárůst v roce 2013 důsledkem migrační krize. Také si lze povšimnout téměř konstantního počtu na území Španělska a Itálie, kdy přistěhovalci míří přímo do zemí jako je Německo, Francie, Rakousko, Belgie. Od roku 2008 následoval pokles nelegálních přistěhovalců v EU 28 až do roku 2013. V roce 2014 se naopak vyšplhal až na 625 000 osob, tedy až o 45 % více než v předchozím roce. Cílové státy migrantů jsou převážně Německo (téměř 130 tisíc), Francie (téměř 100 tisíc), Řecko (74 tisíc), Švédsko (73 tisíc) a Velká Británie (65 tisíc). Viz příloha č. V.

Graf 6: Průměrné Tempo růstu ilegálních přistěhovalců

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Okolo roku 2012 došlo k zásadní změně trendu počtu nelegálních přistěhovalců. V Německu počet nelegálních přistěhovalců roste už od roku 2010, kdežto v ostatních zemích jejich počet klesá. Viz graf č. 5. Na grafu č. 6 je patrný růst právě pouze v Německu, kdy průměrné tempo růstu v období let 2008 – 2012 je 1,0480, tedy růst o 4,8 % a u ostatních dochází k poklesu. Razantní změnu přinesl roku 2012-2013, kdy se hodnota průměrného tempa růstu nelegálních přistěhovalců ve všech zemích zvýšila. Pouze v případě Španělska a Itálie je průměrné tempo růstu stále v poklesu o 5 % a 7,15 %. Německo dosahuje průměrného tempa růstu počtu nelegálních přistěhovalců o 40,69 %, Francie o 39,17 %, Velká Británie o 15,07 % a Řecko o 0,8 %. Dle těchto výpočtů je zřejmé, že nelegální imigranti nezůstávají v jižních zemích Evropské unie, ale míří právě do Německa, Francie a Velké Británie. Data v příloze č. XXVII.

Většina nelegálních přistěhovalců se pohybuje ve věkové skupině 18 – 34 let (více než 66 % všech nelegálních přistěhovalců v těchto letech). Viz příloha č. VI. Z celkového počtu nelegálních přistěhovalců je 81,7 % mužů a pouze 18,3 % žen. Nárůst žen byl zaznamenán až v roce 2014, ve většině případů šlo o obyvatele Sýrie, odkud prchaly před válkou celé rodiny. Do té doby bylo nejvíce přistěhovalců z Albánie, na druhém místě

byl Afghánistán. V roce 2014 byl největší počet uprchlíků ze Sýrie v důsledku místních konfliktů. Viz příloha č. VII.

Během let 2008 – 2014 bylo více než 3,6 milionu osob nařízeno opustit území Evropské unie. V roce 2014 se jednalo o 470 tisíc lidí, z nichž 36 % bylo potvrzeno jejich navrácení do země mimo EU. Data k nalezení v příloze č. VIII. Statistika navrácení obyvatel je velice nepřesná z mnoha důvodů - například nenahlášení návratu příslušným orgánům, náhlé zmizení osob nebo nepotvrzení přechodu žádnou hraniční kontrolou a administrace jednotlivých zemí. Nejvíce nařízení pro opuštění státu bylo vydáno ve Francii (19 %), v Řecku (14 %) a ve Velké Británii (9 %), dále v Německu, Belgii, Švédsku atd. Nejvíce nařízení bylo vydáno na emigranty ze Sýrie, Maroka, Albánie, Afghánistánu a Pákistánu. Viz příloha č. IX. Počet těchto nařízení klesl oproti roku 2008 až o 20 %. Pravděpodobný pokles způsobily konflikty na Blízkém východě, kvůli nimž uprchlíci podávali žádosti o azyl v roce 2014.

4.4 Žádosti o azyl a získání občanství

Žádosti o azyl

Azyl je formou mezinárodní ochrany pro osoby třetích zemí, které byly nuceny opustit svou rodnou zemi z politických, národnostních, rasových, náboženských či jiných důvodů a mají obavy o svůj život. Od roku 2003, po přijetí úmluvy Dublin II byla vytvořena definice „uprchlíka“ a kritéria, která stanovují, jaký stát bude zodpovědný za konkrétní žádost o azyl. Došlo také k vytvoření minimálních ubytovacích a léčebných podmínek pro uprchlíka.

V roce 1992 v tehdejší evropské patnáctce (EU 15) došlo k hromadným žádostem o azyl v důsledku války v bývalé Jugoslávii. Tehdy dosahoval počet žádostí o azyl čísla 670 tisíc. Dalším velkým skokem byl rok 2001 (420 tisíc žádostí) a poté počet poklesl těsně nad 200 tisíc žádostí ročně až do roku 2012, kdy opět vzrůstá - 627 tisíc žádostí v roce 2014 a až přes 1,3 milionu v roce 2015. Z toho 1,26 milionů žádostí o azyl bylo podáno poprvé. Mezi hlavními žadateli jsou obyvatelé Sýrie, Afghánistánu a Iráku. Z celkové počtu žadatelů o azyl v roce 2015 je 30 % žadatelů pocházejících ze Sýrie, 14 % Afghánců a po

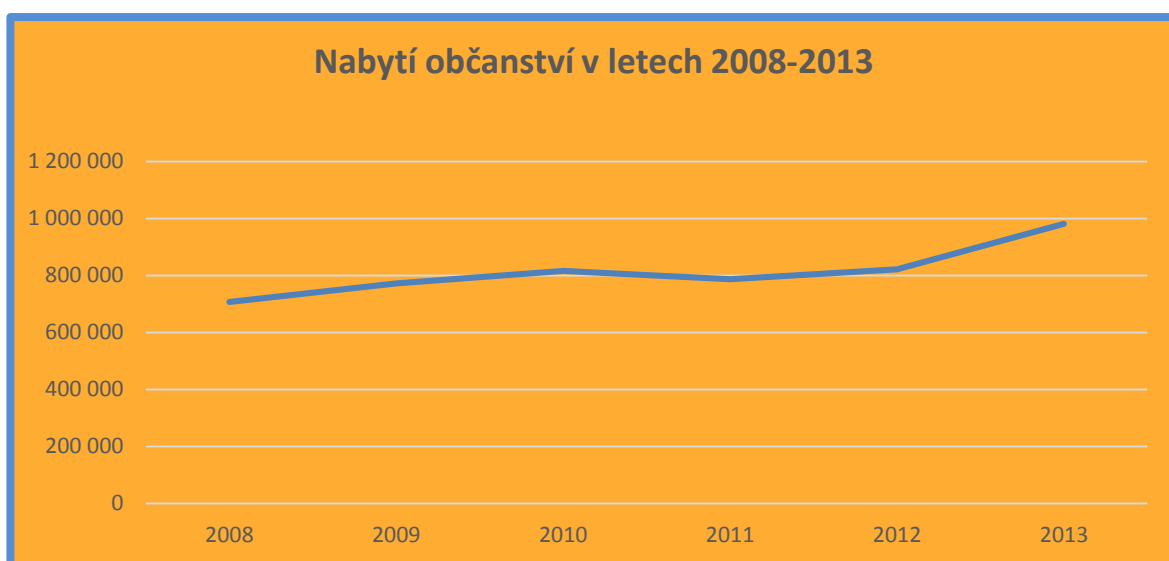
10 % z Iráku, Kosova a Albánie. Počet žadatelů ze Somálska klesl až o třetinu. Viz příloha č. X.

Nejvíce žádostí o azyl v roce 2015 bylo zaznamenáno v Německu (475 tisíc, tj. 35 % podíl na všech žádostech v EU), v Maďarsku (175 tisíc), ve Švédsku (160 tisíc), v Rakousku, Itálii a Francii. Největší změna z roku 2015 byla zjištěna ve Finsku, kde bylo podáno devětkrát více žádostí než v předešlém roce 2014. Tabulka dat v příloze č. XI. Až 160 tisíc syrských utečenců žádá o azyl v Německu, přes 50 tisíc v Maďarsku a také ve Švédsku. Do těchto stejných zemí hromadně žádají o azyl i afghánští uprchlíci, vždy přes 35 tisíc uprchlíků. Více než 85 % žadatelů o azyl je mladších než 35 let a téměř 30 % jsou osoby nezletilé. Téměř ze 75 % se jedná o muže. Rozhodnutí o udělení azylu má dva stupně. V prvním případě je udělen status uprchlíka, či ochrany a podobně. V druhém stupni se řeší odvolání či přezkoumání žádosti. Kolik bylo přijato žádostí o azyl v druhém řízení, bude rozhodnuto během první poloviny roku 2016. V prvním stupni řešilo Německo v roce 2015 přes 570 tisíc žádostí (tedy 40 % všech žádostí v EU 28). Více než polovina všech žádostí na území EU 28 byla vyřízena kladně - byl udělen status uprchlíka, status ochrany či krátkodobé povolení k pobytu z humanitárních důvodů. Třem čtvrtinám žadatelů byl uznán status uprchlíka. Nejvíce uznaných azylů bylo v Bulharsku (přes 90 %) naopak v Polsku nebo Maďarsku bylo přes 80 % zamítnutých.

Získání občanství

Od roku 2008 je v souladu s nařízením Evropské unie každý stát povinen shromažďovat statistická data o migraci, pobytu, občanství, předešlém bydlišti ve třetí zemi, věku, pohlaví a dalších faktorech a tato data poskytovat evropskému statistickému úřadu Eurostat.

Graf 7: Nabytí občanství v zemích EU 28 v letech 2008-2013

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Z grafu č. 6 je zřejmé, že počet nabytí občanství v posledních letech roste. V roce 2013 nabylo občanství v některých zemích EU 28 až 984 tisíc obyvatel, tedy o 20 % více než v předešlém roce 2012. Od roku 2002 je to nejvíce lidí, kteří získali občanství v některém z členských států Evropské unie.

Graf 8: Získané občanství vybraných zemí v letech 2008-2013

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Nejvíce získaných občanství v roce 2013 bylo uznáno ve Španělsku - téměř 226 tisíc (23 % z celkových získaných občanství EU), Velké Británii 207,5 tisíce (21 %), Německu 111 tisíc (12 %), Francii 97 tisíc (10 %). Nejméně pak v Litvě (185) a na Slovensku (207). V České republice nabylo občanství 2 243 osob. Většina osob, které získaly občanství v EU, pocházela mimo evropské území, přesněji téměř 90 %. Většinu tvořili Maročané (9 %), Indové (5 %), Turci (5 %), Kolumbijci (4 %) a Albánci (4 %). Viz graf č. 7 a data z přílohy č. XII.

Většina občanství byla získána v zemích, kde je soustředěna velká komunita těchto cizinců. Například 60 % získaných občanství v Německu tvořila turecká menšina, v Británii ze získaných občanství tvořilo 75 % Indů. Výraznější pokles v získání občanství zaznamenalo Maďarsko (o 50 % méně než v roce 2012) a Dánsko (o 51 % méně než v roce 2012). Občané, kteří získali občanství v roce 2013, pocházeli z Afriky (26 %), z Asie (23 %), z Ameriky (22 %) a z Evropy mimo EU (17 %). Méně než 10 % osob, které získaly občanství ve státech EU, tedy okolo 100 tisíc lidí, pocházelo z jiného státu Evropské unie. Rumuni byli devátou největší skupinou získávající občanství v jiném státě EU (23 tisíc v roce 2013), převážně v Maďarsku a Itálii. Poláci hlavně ve Velké Británii a Německu. Dle pohlaví se jednalo o více žen, ale pouze o 4 %. Dle věku se jednalo o mladé osoby v rozmezí 21 – 35 let a 51 – 63 let. Průměrný věk všech osob byl 31 let.

4.5 Nezaměstnanost

Ekonomická aktivita

Imigranti Evropské unie hrají důležitou roli na trhu práce a hospodářství zemí, ve kterých se usadí. Dle ukazatelů nezaměstnanosti na trhu práce této populace lze sledovat kvalitu integračních procesů imigrantů. Míra ekonomické aktivity evropských domácích občanů stále mírně roste, stejně tak i aktivita „mobilních občanů“⁷⁸, tedy těch, kteří se stěhují za prací do jiné země EU. Oproti tomu ekonomická aktivita mimoevropských přistěhovalců od roku 2009 klesá. Míra ekonomické aktivity pro mobilní občany se v dnešních letech pohybuje okolo 80 %, místních obyvatel nad 70 %.

V některých zemích, například středomořských a dále v České republice, Polsku a Maďarsku je míra ekonomické aktivity zahraničních osob ve věku 20 – 64 let větší než domácích občanů. Řadí se sem jak mobilní občané z jiné země EU, tak přistěhovalci ze třetích zemí. V zemích jako Řecko, Portugalsko, Španělsko a Itálie je míra aktivity až o 5 % vyšší u mimoevropských osob než domácích zaměstnanců ve věku 20 – 64 let. Nejnižší míra účasti státních příslušníků je v roce 2014 v Itálii, na Maltě a v Rumunsku, naopak ve Švédsku, Německu, Nizozemí a Dánsku je nejvyšší. Viz příloha č. XIII.

⁷⁸ Mobilní občané: myšleno občany EU, kteří se stěhují za prací do jiné země EU.

Nezaměstnanost

V následující kapitole je rozebrána míra nezaměstnanosti domácích v porovnání s cizími občany žijícími v zemích Evropské unie.

Tabulka 4: Míra nezaměstnanosti obyvatel podle občanství a věkových skupin (2014, %)

Míra nezaměstnanosti dle věku a občanství								
Země	Občané země		Cizinci		Občané EU		Neevropští	
	20-64	55-64	20-64	55-64	20-64	55-64	20-64	55-64
EU 28	9,4	7,0	16,0	14,2	11,4	10,8	19,9	17,9
Belgie	7,3	4,8	17,1	13,0	11,1	10,4	30,7	:
Bulharsko	11,3	11,7	:	:	:	:	:	:
Česká republika	6,0	4,9	6,0	:	7,5	:	4,6	:
Dánsko	5,6	4,5	13,1	13,6	10,9	:	15,2	:
Německo	4,5	4,9	9,2	9,2	6,5	6,5	11,9	13,5
Estonsko	6,4	4,4	12,7	9,2	:	:	13,1	9,3
Irsko	10,6	8,7	13,7	18,1	13,4	19,7	14,3	:
Řecko	25,9	16,3	32,3	36,0	28,9	29,2	33,2	39,0
Španělsko	22,7	19,0	33,9	35,2	29,1	26,9	36,8	42,8
Francie	8,9	6,9	18,9	14,9	10,8	10,4	24,4	20,3
Chorvatsko	16,5	11,6	:	:	:	:	:	:
Itálie	12,0	5,1	16,5	11,8	15,4	9,9	17,0	12,5
Kypr	16,5	16,2	13,9	17,2	18,2	21,3	8,3	:
Lotyšsko	10,4	8,6	14,6	14,5	:	:	14,7	14,7
Litva	10,8	10,7	:	:	:	:	:	:
Lucembursko	3,5	:	7,6	7,3	6,6	6,9	18,0	:
Maďarsko	7,6	6,4	:	:	:	:	:	:
Malta	5,2	6,1	9,6	:	:	:	9,3	:
Nizozemí	6,1	7,1	11,3	:	7,0	8,2	16,7	:
Rakousko	4,5	3,2	11,2	8,6	8,4	:	14,7	:
Polsko	8,9	6,8	:	9,6	:	:	:	:
Portugalsko	13,8	13,4	21,9	:	24,2	:	21,2	:
Rumunsko	6,7	3,3	:	:	:	:	:	:
Slovinsko	9,5	7,7	18,5	:	12,2	:	19,6	:
Slovensko	12,9	10,6	:	:	:	:	:	:
Finsko	7,7	7,0	17,0	:	12,8	:	20,7	:
Švédsko	6,1	5,1	19,6	13,3	9,5	8,1	28,2	24,9
Velká Británie	5,2	3,9	6,9	7,3	5,3	9,2	9,0	:
Celkově	9,7	8,1	15,5	14,9	13,1	13,7	18,3	21,7

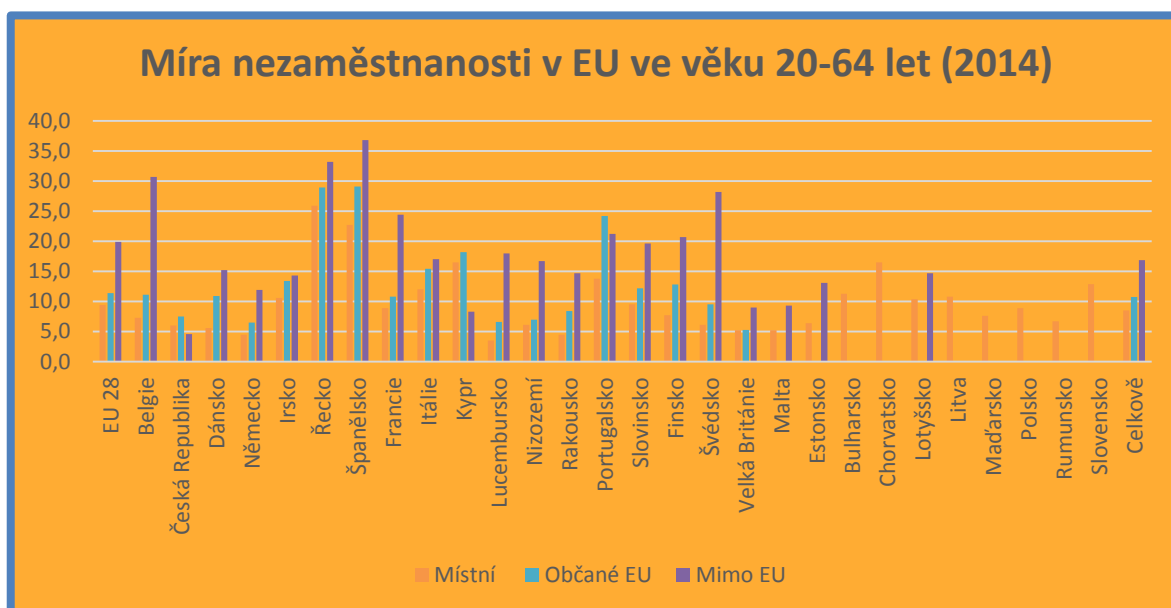
Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Tabulka č. 4: Celková míra nezaměstnanosti obyvatel zemí EU 28 ve věku 20 –64 let byla 9,7 % v roce 2014. Nezaměstnanost občanů, kteří nepocházejí z území EU, byla v roce 2014 téměř 20 %. Nárůst míry nezaměstnanosti cizích občanů je patrný v letech 2008 –2013

a také pokles do roku 2014. Dle grafu z přílohy č. XIV. V předešlé tabulce si lze povšimnout nižší míry nezaměstnanosti u domácích občanů z vybraných států, která se pohybuje okolo 10 %. Je tedy zřejmé, že domácí pracovník má více příležitostí najít ve svém státě zaměstnání než přistěhovalec. Nejnižší míra nezaměstnanosti pro cizí příslušníky byla naměřena v České republice (4,6 % neevropských občanů ve věku 20 – 64 let), kde i celková nezaměstnanost je v posledních letech na velmi nízké hladině. Dále ve Velké Británii (9 %) a na Kypru (8,3 %). V České republice byla v roce 2014 míra nezaměstnanosti přistěhovalců dokonce menší než míra nezaměstnanosti domácích občanů. Největší míra nezaměstnanosti pro neevropské občany je ve státech s celkově vysokou nezaměstnaností, jako je Španělsko (37 %), Řecko (33 %), ale také ve Švédsku (28 %) a v Belgii (31 %). Podle statistik je nezaměstnanost aktivní populace starší 55 let nižší než u mladší věkové skupiny, avšak tyto údaje jsou zkreslené, jelikož země nemohou poskytnout spolehlivě přesné údaje.

Co se týče nezaměstnanosti žen a mužů, v Evropské unii je míra nezaměstnanosti obou pohlaví v průměru téměř totožná. Vyšších rozdílů dosahuje pouze Řecko, kde je míra nezaměstnanosti žen o 7 % vyšší a v Irsku je naopak o 4,5 % vyšší míra nezaměstnanosti mužů. V ostatních státech se rozdíl pohybuje okolo 1 – 3%. Míra nezaměstnanosti žen, které pocházejí ze zemí mimo Evropskou unii, je ve všech státech kromě Kypru vyšší. Ženy narozené mimo EU mají tedy horší pozici na trhu práce než muži. Míra nezaměstnanosti druhé generace přistěhovalců, tedy potomků rodilých a přistěhovalých občanů, dosahuje ve vybraných státech více než 13 % a první generace více než 13,5 %. Viz příloha č. XV.

Graf 9: Míra nezaměstnanosti v EU ve věku 20 - 64 let místních obyvatel, mobilních obyvatel a příslušníků cizích národů mimo EU v roce 2014

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Velkým problémem je nezaměstnanost mladé populace EU v posledních letech. U rodilé populace EU v letech 15-29 let byla v roce 2007 naměřena míra nezaměstnanosti na 12 %, během posledních 7 let se zvýšila o více než 5 % na 17,2 %. U mladých cizinců ve stejném věkovém rozpětí je navýšení míry nezaměstnanosti ještě markantnější - z 15 % v roce 2007 na 28 % v roce 2014. To je také samozřejmě odrazem dnešní přistěhovalecké krize, kdy většina migrantů je mladých lidí do 30 let. Nejvyšší míra nezaměstnanosti mladých lidí, a to domácích i cizích, postihuje opět Španělsko a Řecko, kde velký počet mladé a často velice dobře jazykově vybavené populace hledá práci v zahraničí a dochází tak k tzv. „odlivu mozků“ - domácí struktury mladé populace. Nejnižší míra nezaměstnanosti mladých lidí nenarozených v EU byla naměřena v České republice. Vývoj nezaměstnanosti rodilých a cizích občanů je poměrně velice podobný. Viz příloha č. XVI.

Dlouhodobá nezaměstnanost má od roku 2009 v Evropské unii rostoucí tendenci, kdy dlouhodobá nezaměstnanost jako procentní vyjádření z celkové nezaměstnanosti osob ve věku 20 – 64 let se z 30 % zvýšila na 50 % v roce 2014. Velice obdobný vývoj má křivka domácích občanů, mobilních občanů i přistěhovalců ze zemí mimo EU. Za dlouhodobou nezaměstnanost se zde vnímá rok a více. Nejvíce postiženou skupinou dlouhodobé nezaměstnanosti je samozřejmě věková skupina starších osob – tj. 55 – 64 let.

Zaměstnanost

Míra zaměstnanosti představuje zaměstnané osoby jako procentuální část populace v produktivním věku. Ta v Evropské unii představuje hodnotu 70 % zaměstnaných osob v produktivním věku, narozených na území EU. U mimoevropských občanů se míra zaměstnanosti pohybuje na 57% hranici. Nejvyšší zaměstnanost mladé populace má Kypr, celých 64 % mladých, následuje Česká republika - téměř 57 %. Nejnižší míra zaměstnanosti u mladých je opět ve Španělsku, Řecku, dále Francii a Belgii, kdy je míra zaměstnanosti mladých menší než 35 %. V některých státech jako Česká republika, Chorvatsko, Itálie a Řecko, je zaměstnanost mimoevropských mladých pracovníků vyšší než zaměstnanost mladé domácí populace až o 8 %. Vyšší zaměstnanost cizinců je i v jiných zemích jako Portugalsku, Estonsku, Maďarsku. Vyšší zaměstnanost rodilých mladých lidí je v Nizozemsku, Belgii, Velké Británii, Švédsku, Rakousku. Viz příloha č. XVII.

Osoby samostatně výdělečně činné se mezi domácími občany pohybují v EU 28 kolem 15 % z celkového počtu zaměstnaných. Počet podnikatelů narozených mimo EU, kteří na území EU podnikají, vzrůstá z 9,5 % v roce 2010 na 11,9 % v roce 2014. Největší podíl samostatně výdělečně činných osob, které nepocházejí z EU, se nachází v České republice (40 %) a v Polsku (34 %). V České republice a Polsku pracuje většina ukrajinských přistěhovalců na živnostenský list. Naopak v Itálii a Řecku je podíl domácích podnikatelů o poznání vyšší než u přistěhovalců neevropského původu. V absolutních hodnotách se na území EU 28 vyskytuje přes 30,5 milionu samostatně výdělečně činných osob. Z toho jeden milion lidí pochází mimo EU a méně než milion lidí z jiné země EU. Nejvíce samostatně výdělečně činných se nachází v Itálii (4,8 milionu), Německu a Velké Británii. Viz příloha č. XVIII.

Dočasné zaměstnání a zaměstnání na poloviční úvazky mají častěji přistěhovalci narozeni mimo evropskou unii (21 %) oproti domácím státním příslušníkům (12,5 %). Vysoký rozdíl zaměstnanosti v dočasném zaměstnání u cizích příslušníků oproti domácím je převážně ve Švédsku, Belgii, Polsku a Nizozemí.

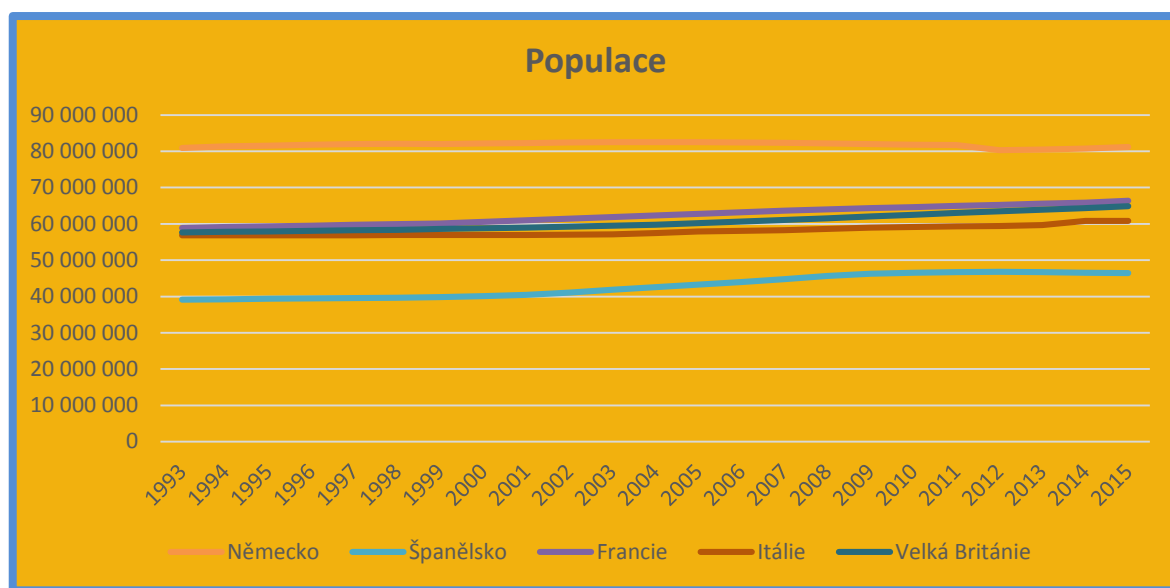
4.6 Migrace ve vybraných státech - Německo, Francie, Velká Británie, Španělsko a Itálie

V poslední části je diplomová práce zaměřena na 5 států, které jsou z Evropské unie nejvíce ovlivněny migrací. Jedná se o Německo, Španělsko, Francii, Itálii a Velkou Británii. Těchto 5 zemí je ve většině případů cílovou zemí pro migranta, či uprchlíka. Ekonomičtí migranti si samozřejmě chtějí co nejvíce polepšit, a proto vyhledávají vyspělé země, kde vydělají a získají nejvíce peněz. Tyto státy mají také velice štědrý sociální systém dávek, to je dalším lákadlem pro imigranty. Dalším faktorem je společný jazyk, kdy migrant, převážně z bývalých koloniálních zemí, vybírá cílovou zemi podle svého rodného jazyka. Dále se snaží dostat za svými příbuznými či přáteli, kteří už tvoří jednotlivé komunity v těchto zemích. Jedná se také o největší a nejlidnatější země EU, kde jsou situovány největší evropské ale i mimoevropské cizí komunity lidí. V této kapitole budou vyčísleny statistické ukazatele, jako prognózy, sezónnost a tempo růstu týkající se demografických a ekonomických ukazatelů daných zemí.

Populace

EU má v dnešní době okolo 508 milionů obyvatel, tedy asi 7 % celkové populace světa. Téměř 320 milionů, tedy 63 % obyvatel žije právě ve vybraných pěti státech. Struktura populace se značně změnila od 50. let 20. století. Obecná míra porodnosti obecně v Evropské unii klesá. Dochází k větší míře migrace a geografické mobility mezi státy. Střední délka života se drží na podobné hranici. Dochází však ke stárnutí populace. V Německu je nyní průměrný věk 45 let a „nejmladším“ státem je Irsko (36 let). Dnes na jednoho důchodce pracují v EU 4 lidé, předpokládá se, že v roce 2080 to budou pouze 2 a že tempo růstu populace bude stagnovat až klesat.

Graf 10: Vývoj populace v letech 1993-2015

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Na grafu č. 9 lze spatřit vývoj populace vybraných zemí. Je zřejmé, že nedochází k žádným zásadním změnám a tempo růstu populace je téměř konstantní. Data v příloze č. XIX.

V roce 2014 žije na území Evropské unie více než 33,5 milionů obyvatel ze třetích zemí. V Německu žije více než 7 milionů cizinců, ve Španělsku 4,7 milionu, v Itálii 4,9 milionu, ve Francii 4,2 milionu a Velké Británii kolem 5 milionů. Více než 75 % cizinců žije právě v těchto pěti zemích.

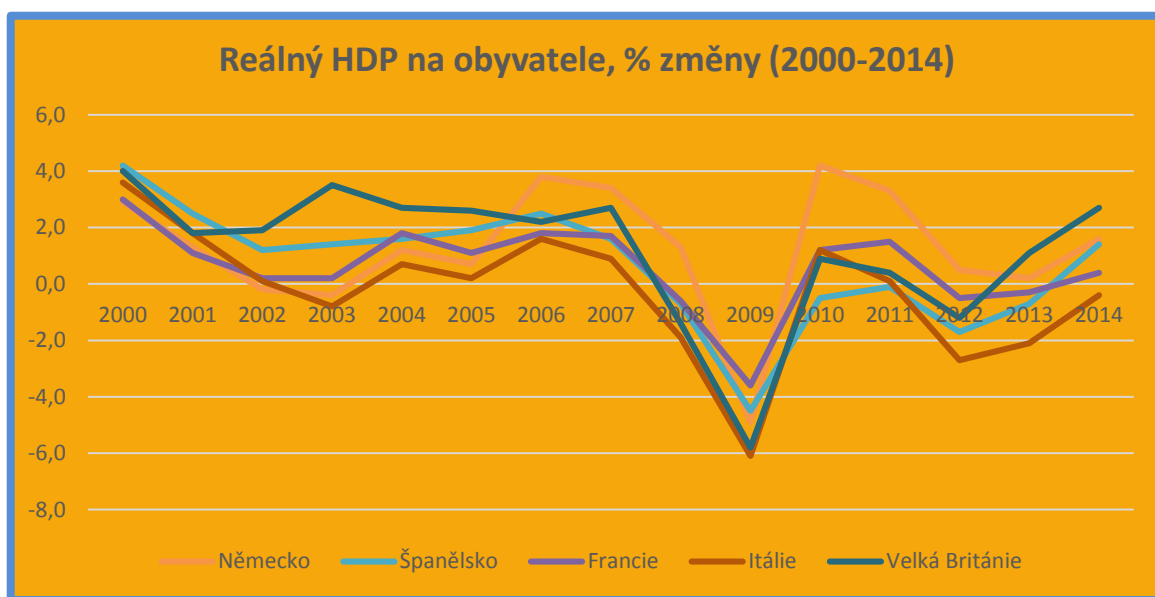
Jak již bylo řečeno v předchozích kapitolách, v Německu žijí početné skupiny Poláků (2 750 tis.), Rumunů (450 tis.) a Čechů (440 tis.). V Itálii je početná skupina Rumunů (770 tis.), ti se nacházejí i ve Španělsku (690 tis.). Ve Francii žije mnoho Portugalců (617 tis.) a Italů (345 tis.). Ve Velké Británii žije 654 tis. Poláků a 470 tisíc Irů.

Německo hostí také nejpočetnější skupinu Turků (1,4 milionu). Španělé mají na svém území okolo 718 tisíc Maročanů. Itálie je domovem 495 tisíc Albánců a 455 tisíc Maročanů. Ve Velké Británii žije veliká komunita Indů (348 tis), Pákistánců (197 tis). Francie disponuje komunitou Maročanů a Turků. Do těchto pěti zemí přichází nejvíce imigrantů, ale mají nejmenší podíl emigrantů ze země – pouze okolo 2 % populace.

HDP

Průměrný HDP na jednoho obyvatele v roce 2014 vyjádřeno v eurech je přibližně 27 300 €. Německo (124 %), Velká Británie (108 %) a Francie (107 %) dosahuje stále nadprůměru této hodnoty. Itálie (97 %) a Španělsko (93%) se drží pod průměrným HDP Evropské unie.

Graf 11: Reálný HDP na obyvatele, procentuální změny v letech 2000-2014

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Dle grafu č. 10 si lze povšimnout zpomalení růstu v roce 2008 a hlubokého poklesu v roce 2009 v důsledku světové finanční a hospodářské krize. Krize vedla k hluboké recesi jak v Evropě a USA, tak i v ostatním vyspělém světě. Reálný HDP klesl v EU 28 až o 4,5 %. V roce 2010 došlo k opětovnému nárůstu, ale dlouhodobý růst započal až v roce 2013. V roce 2014 byl růst španělského HDP poprvé od roku 2008 mírně nad průměrem Evropské unie. HDP na obyvatele v eurech v těchto zemích má stále lineárně rostoucí trend. Data lze nalézt v příloze č. XX.

Tabulka 5: Sezónnost reálného HDP na obyvatele

čtvrtletí	Průměry					Sezónní odchylka					Sezónní index				
	Německo	Španělsko	Francie	Itálie	Velká Británie	Německo	Španělsko	Francie	Itálie	Velká Británie	Německo	Španělsko	Francie	Itálie	Velká Británie
1.	6 690	4 820	6 590	5 720	7 065	-158	-123	-41	-186	-155	0,976999	0,975215	0,993779	0,968466	0,978531856
2.	6 805	5 025	6 650	5 965	7 085	-43	83	19	59	-135	0,993793	1,016692	1,002828	1,009947	0,981301939
3.	6 990	4 810	6 490	5 905	7 255	143	-133	-141	-1	35	1,020811	0,973192	0,978699	0,999788	1,004847645
4.	6 905	5 115	6 795	6 035	7 475	58	173	164	129	255	1,008397	1,034901	1,024694	1,021799	1,03531856
celkem	6 848	4 943	6 631	5 906	7 220					Kontrola	4	4	4	4	4

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

V tabulce č. 5 lze nalézt vypočítaný sezónní index reálného HDP na obyvatele pro každou vybranou zemi v jednotlivých čtvrtletích. Data jsou čerpána ze čtvrtletních časových řad od roku 1995 do roku 2014. Dle barevné škály si lze povšimnout 1. čtvrtletí, kdy téměř ve všech ekonomikách dochází během ledna, února a března k nejnižší výkonosti HDP a naopak ve čtvrtém čtvrtletí, tedy v říjnu, listopadu a prosinci naopak k nevyšší. Příčinou růstu HDP ve 4. čtvrtletí je téměř ve většině případů růst vládních výdajů a konečná spotřeba domácností, která se ve čtvrtém čtvrtletí každoročně zvyšuje. Pozitivní vývoj je také ve tvorbě kapitálu v tomto čtvrtletí a vyššímu vývozu. Sezónní index ukazuje, že ve 4. čtvrtletí dosahují dané země o 2,4 - 3,5 % vyššího HDP. Naopak v 1. čtvrtletí o 2,2 % až 3,2 % nižšího HDP na obyvatele. Data lze dohledat v příloze č. XXI.

Důvod pro přemístění do Evropy ze třetí země

Z dat z roku 2008 lze nalézt 5 hlavních důvodů udávaných imigranty ze třetích zemí pro migraci do Evropské unie. Téměř 40 % uvedlo jako důvod pro migraci rodinné důvody, tedy sloučení rodin s příbuznými, kteří už na území Evropské unie pobývají. Méně než 10 % v průměru přijelo do EU za studiem. Průměrně 12 % migrantů mělo před migrací nalezenou práci v EU a téměř 30 % migrantů nemělo před odchodem ze své země nalezenou práci. Nakonec pouze 5 % v průměru hledalo mezinárodní ochranu před pronásledováním, tedy azyl (z toho nejvíce v Německu). V dnešní době roku 2016 je naopak hlavním důvodem pro migraci do EU mezinárodní ochrana, kvůli válkám v oblasti Blízkého a Středního východu, ale také na Ukrajině.

Tabulka 6: Důvody pro migraci na území EU (2008, %)

Důvody pro migraci do EU					
Důvod	Rodinné důvody	Vzdělávání	Práce před migrací - ano	Práce před migrací - ne	Mezinárodní ochrana
Německo	44	6	13	8	14
Španělsko	30	3	11	46	0
Francie	47	14	7	19	4
Itálie	34	3	14	46	0
V. Británie	31	19	15	17	6

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Překážky pro získání práce pro imigranty

Jako nejčastější překážka pro získání pracovního místa se jeví kvalifikace. Imigranti přicházejí převážně z méně vyspělých zemí a s nižším vzděláním a kvalifikací pro danou práci. Kvalifikace je největším problémem v Itálii, kde čtvrtina imigrantů nebyla přijata do zaměstnání právě na základě malé kvalifikace. Dalším problémem je ovládnutí úředního jazyka dané země, kde v průměru 9 % imigrantů nezískalo práci kvůli této indispozici. Problémem integrace cizinců na trhu práce je problematika vytvoření takového místa jak pro firmu, která chce cizince zaměstnat, tak pro cizince, který zde chce pracovat. Zaměstnavatel je povinen předem oznámit úřadům výkon práce, pracovní dobu, svůj záměr zaměstnat cizího příslušníka. Cizinec musí požádat také písemně úřad práce zpravidla před příchodem

do země. Vyřízení všech administrativních dokumentů pro pracovní povolení je pro cizince velice obtížné. Výhodou pro ně je, že zaměstnanecký poměr zabezpečuje jejich zdravotní pojištění.

Tabulka 7: Překážky pro získání práce u imigrantů (2014, %)

Překážky pro získání práce u imigrantů (2014, %)							
Země	Celkově	Jazyk	Kvalifikace	Občanství	Vyznání, soc.zázemí	Bez překážek	Ostatní překážky
Španělsko	100	3,7	9,7	1,8	1,4	25,4	54,6
Francie	100	9	9,2	2,6	6,3	56,9	17,5
Itálie	100	12,1	25,2	7,2	8,2	45,3	2
V. Británie	100	9,1	9,8	1,8	2,4	33,5	42,8

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Mnoho cizinců je tedy zaměstnáno nelegálně, jelikož nemají možnost najít jinou pracovní pozici nebo přesně nerozumějí všem náležitostem. Nelegální zaměstnání nastane, pokud nepodepíše se zaměstnavatelem žádnou písemnou smlouvu, či smlouva nemá všechny náležitosti podle platné legislativy.

Jazyková dovednost první generace imigrantů

V roce 2014 byl proveden průzkum jazykových dovedností první generace migrantů, tedy těch, kteří byli narozeni v jiné zemi mimo Evropskou unii. Nezdařilo se dohledat data Německa, přesto bude jazyková dovednost velice obdobná jako v ostatních zkoumaných zemích. Nejvíce jazykově vybavení imigranti byli ve Španělsku, kdy si osvojilo jazyk téměř 50 % imigrantů. V průměru z těchto 4 zemí mluví jako rodilý mluvčí 33,6 % imigrantů. Vysokou jazykovou dovednost má 34,6 %, průměrně ovládá jazyk kolem 20 % a základy zvládá průměrně 10 % imigrantů.

Tabulka 8: Jazykové dovednosti první generace migrantů

Jazykové dovednosti první generace migrantů						
Země	Celkově	Rodilý mluvčí	Dovedný	Průměrný	Základní	Bez jazyka
Španělsko	100,0	49,5	25,5	16,2	7,4	1,4
Francie	100,0	25,6	39,3	24,6	10,5	1,8
Itálie	100,0	29,1	36,9	22,6	11,2	0,2
Velká Británie	100,0	30,1	36,5	21,1	10,7	1,7

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

V tomto průzkumu se jednalo pouze o první generaci migrantů, tedy převážně ty, kteří už žijí na území státu několik let a mají zde další generaci potomstva (druhou generaci migrantů). Každý imigrant, který chce později získat občanství, musí projít jazykovým testem v zemi, kde se nachází a kde se chce usadit. Jazykové kurzy pro uprchlíky jsou zdarma a patří do integrační politiky Evropské unie.

Vzdělání cizinců třetích zemí

Vzdělanost imigrantů ze třetích zemí je výrazně nižší než vzdělanost domácí populace, to je patrné z dat z roku 2004 - 2014 z vybraných zemí, kdy jsou zahrnuti všichni imigranti ze třetích zemí ve věku 15 - 64 let. Základního a nižšího středního vzdělání dosáhlo v celkovém průměru 43,5 % imigrantů. Tento trend vzdělání je přibližně stále stejný. Nejméně vzdělaní jsou přistěhovalci Francie, kdy průměr dosahuje více než 54 %. Naopak ve Velké Británii přistěhovalci s nejnižším vzděláním tvoří méně než 20 %.

Středního a vyššího vzdělání dosáhlo v těchto zemích téměř 36 % imigrantů. Z těchto pěti zemí nejméně osob s dokončenou střední školou se nachází ve Francii 25,6 %. Téměř 46 % ve Velké Británii.

Vysokoškolského vzdělání dosáhlo v průměru 20,5 % imigrantů. Z toho opět nejvíce vysokoškolsky vzdělaných imigrantů hostí Velká Británie (35 %). Data k dohledání v příloze č. XXII.

Životní minimum a příspěvky azylantům

Dalším lákadlem pro uprchlíky a migranty je samozřejmě sociální podpora ze strany státu. Kromě Španělska a Itálie dosahují sociální dávky v těchto pěti zemích evropského nadprůměru. Je těžké přesně určit dávky pro životní minimum, tedy peněžní příjmy, které se považují za nezbytné k zajištění obživy a ostatních základních osobních potřeb, jelikož v každé zemi mají trochu jiný systém výpočtu životního minima.

V některých zemích musí mít občan trvalé bydliště na území daného státu, v jiné stačí být legálně pobývajícím občanem. V některých státech musí osoba pobývat na území státu 5 let, v jiných 3 roky apod. V některých zemích jsou do této částky zahrnuty i náklady na bydlení, což například pro Českou republiku neplatí. Také jsou rozdílné další dílčí sociální příspěvky, jako na děti, bydlení, studium atd. Vlivem různorodosti vyplácení a zdanění jsou částky pouze orientační.

Tabulka 9: Dávky životního minima (v Eurech na příjemce, 2014)

Životní minimum (Euro/příjemce)							
Dánsko	Česko	Německo	Španělsko	Francie	Itálie	Británie	Bulharsko
1201	128	345	242	441	269	742	19

Zdroj: Vlastní zpracování, dostupné z: <http://zivotni-minimum.eu/jake-je-zivotni-minimum-v-zahranici/>

Nejvyšší životní minimum lze získat v Dánsku (1 200 Euro), avšak tato částka se daní a výsledný obnos je výrazně menší. Dávka životního minima je v ČR více než 3x menší než průměrné dávky těchto pěti zemí a téměř 6x menší než ve Velké Británii. Nejmenší životní minimum je v Bulharsku, pouze 19 euro na příjemce. V průměru se životní minimum pohybuje okolo 45 % minimální mzdy.

Dávky pro žadatele o azyl a azylanty

Sami převaděči radí migrantům, v jaké zemi budou mít největší sociální výhody a benefity a jakou zemi tedy zvolit. Azyl je poskytnutí ochrany před válkou. Přesto, že se uprchlíci dostanou do bezpečné zóny Evropy, je zřejmé že pokračují přímo na západ

do Německa, Francie, Švédska, jelikož zde budou mít největší sociální zajištění. V některých zemích dosáhnou po udělení povolení k pobytu pomocí dávek větších příjmů, než jsou průměrné platy ve státech východní Evropy.

Německo

V uprchlických táborech dostanou žadatelé o azyl zdarma najíst a 145 Euro v hotovosti na základní potřeby. Po půl roce 220 Euro. Na dítě přibližně o 50 eur méně. Po třech měsících od podání žádosti se může žadatel ucházet o práci. Po schválení žádosti o azyl získává azylant 400 eur měsíčně a příspěvky na bydlení, které se řídí cenami nájmu v dané lokalitě.

Itálie

V uprchlickém táboře dostane žadatel jídlo a střechu nad hlavou. V některých táborech je možnost doučování italštiny. Žadatelé obdrží 2,5 eura denně. Po schválení žádosti může azylant začít hledat práci a povolení k pobytu má na 1, 3 až 5 let. Dále žádné peníze či nárok na ubytování.

Francie

Žadatelé o azyl ve Francii si mohou brát 11,45 eur na den či 345 euro měsíčně. Ubytování získají zdarma v jednom z uprchlických center. Jídlo si hradí sami, ale je možné dostat i zdarma. Během prvního roku nemá právo na práci, ale má zajištěné zdravotní pojištění.

Španělsko

Žadatel obdrží 52 eur každým měsícem a 20 eur na dítě. Po půl roce od podání azylové žádosti může nastoupit do práce. Zdarma má využití hromadné dopravy a získá 360 euro na oblečení za rok.

Velká Británie

Za týden obdrží žadatel přibližně 55 eur a ubytování většinou v soukromých zařízeních, které hradí stát. Děti a těhotné ženy dostávají více. Po udělení azylu mohou pracovat a získávají další benefity podobně jako většina Britů.

Lidé ohrožení chudobou

Evropská unie uvádí ohrožení chudobou, pokud lidé dosáhnou menšího příjmu než 60 % průměrného příjmu po přijetí všech sociálních dávek. Z údajů během let 2005 - 2014 lze vyjít z toho, že doma narození občané starší 18 let se nacházejí na hranici chudoby v průměru 17,1 %. Lidé, kteří se narodili mimo EU a žijí v těchto zemích, jsou na hranici chudoby v průměru z 37,3 %, tedy dvakrát více než domácí občané. Viz příloha č. XXIII.

Ilegální osoby zjištěné na území 2008 - 2014

Během let 2008 - 2014 bylo zjištěno na území EU 28 více jak 3,6 milionů nelegálních obyvatel. Celých 60 % bylo zjištěno právě v těchto pěti státech EU.

Co se týká zákazů vstupu, těchto 5 států tvoří za období let 2008-2014 80 % z celkových odmítnutých žádostí, 70 % tvoří právě Španělsko. Je to dáno samozřejmě tím, že leží přímo na jedné z migračních cest jdoucích do Evropy a má povinnost bránit vnější hranice Evropské unie. Na druhém místě je Polsko. Viz příloha č. XXIV.

Terorismus a migrace

Mezi otázkami terorismu a velkých migračních vln existuje v těchto letech mnoho souvislostí. Je zřejmé, že během migrační krize, kdy Evropská unie není schopna uhlídat své vnější hranice a prověřit každého člověka vstupující na hranice EU, je zde vysoké nebezpečí, že se na naše území dostávají i osoby zapojené do terorismu. Snahou teroristů je ochromit demokratické společnosti, vyvolat strach a paniku. Každoroční výroční zprávu týkající se terorismu v EU vydává Europol. Statistiky útoků se v některých případech nenevidují jako teroristické činy, ale například jako extremistické útoky, tedy záleží na zákonech a hodnoceních jednotlivých zemí. EU rozděluje teroristické činy na více kategorií (náboženské, nacionalistické a separatistické, anarchistické, pravicové). Dle statistik islamisté působí pouze 2 % plánovaných útoků, avšak nejčastěji se zaměřuje na civilní cíle.

Ostatní typy útoků chtějí způsobit převážně materiální škody. Útoky s náboženským podtextem jsou těžce předvídatelné, avšak řada z nich je odhalena již v počátku příprav.

Tabulka 10: Počet teroristických útoků a zatčených osob v letech 2006-2015

Počet náboženských útoků a zatčených		
Rok	Počet útoků	Počet zatčených
2006	1	257
2007	4	201
2008	0	187
2009	1	110
2010	3	179
2011	0	122
2012	6	159
2013	0	216
2014	2	395
2015	3	391
Celkem	20	2217

Zdroj: Vlastní zpracování, Dostupné z: <https://www.europol.europa.eu/content/european-union-terrorism-situation-and-trend-report-2015>

Mezi zatčené osoby nepatří pouze osoby přímo odpovědné za přípravu teroristického činu, ale také osoby podporující a propagující terorismus, jak finančně, tak informačně atd.

Tabulka 11: Velké teroristické útoky v EU v letech 2004-2016

Mohutné teroristické útoky na území EU (2004-2016)						
Rok	Počet obětí	Počet zraněných	Město	Zbraň	Počet útoků	Pachatel
2004	191	2057	Madrid	Bomby ve vlacích	více vlaků	Islámští radikálové
2005	52	700	Londýn	Bomby v metru	4 útoky	Islámští radikálové narození ve Velké Británii
2011	77	150	Oslo	Bomby a střelba	1 útok	Anders Behring Breivik - norský pravicový extrémista
2015 leden	17	0	Paříž	Střelba	2 útoky	Islámští radikálové
2015 listopad	130	352	Paříž	Bomby a střelba	6 útoků	Islámský stát
2016 březen	31	300	Brusel	Bomby	3 útoky	Islámský stát

Zdroj: Vlastní zpracování, Dostupné z: <https://www.europol.europa.eu/content/european-union-terrorism-situation-and-trend-report-2015>

Během posledních 12 let přišlo o život vlivem teroristických útoků islámských radikálů téměř 498 lidí a více než 3,5 tisíce lidí bylo zraněno. Největší ztráty na životech byly v roce 2004 v madridských vlacích, kde zemřelo 191 lidí, a díky nefunkčnosti dalších náloží zůstal počet obětí na tomto čísle. Druhým největším útokem, přesněji šesti útoky, byly loňské atentáty teroristů v Paříži, při nichž zemřelo 130 lidí.

Trendem posledních let je úpadek separatistického terorismu a nárůst terorismu náboženského. V roce 2014 bylo zatčeno dvakrát více náboženských teroristů než separatistických.

Průměrné tempo růstu – Německo

Pro tuto analýzu bylo vybráno Německo z důvodů, že je zemí, která je v posledních letech nejvíce ovlivněna migrací. To lze pozorovat například na počtu žádostí o azyl, kdy Německo vyřizuje v posledních 4 letech téměř 60 % žádostí podaných v těchto pěti zemích. Jedná se o téměř milion žádostí během let 2012 - 2015. Na druhém místě je Francie s 18 % žádostí. Více graf v příloze č. XXV.

Tabulka 12: Průměrné tempo růstu: Populace, Migračního salda, HDP na obyvatele, nezaměstnanosti v Německu z let 1996- 2015

Rok	Populace	Migrační saldo	HPD(obyv., euro)	Nezaměstnanost	Populace	Migrační saldo	HPD(obyv. euro)	Nezaměstnanost
1996	81 817 499	x	24 200	8,9	100,00	x	100,00	100,00
1997	82 012 162	x	24 600	9,6	100,24	x	101,65	107,87
1998	82 057 379	47098	25 100	9,4	100,29	100,00	103,72	105,62
1999	82 037 011	201975	25 500	8,6	100,27	428,84	105,37	96,63
2000	82 163 475	167120	26 300	7,9	100,42	354,83	108,68	88,76
2001	82 259 540	272723	26 600	7,8	100,54	579,05	109,92	87,64
2002	82 440 309	219288	26 600	8,6	100,76	465,60	109,92	96,63
2003	82 536 680	142645	26 500	9,7	100,88	302,87	109,50	108,99
2004	82 531 671	82543	26 800	10,4	100,87	175,26	110,74	116,85
2005	82 500 849	78953	27 000	11,2	100,84	167,64	111,57	125,84
2006	82 437 995	22791	28 000	10,1	100,76	48,39	115,70	113,48
2007	82 314 906	43912	29 000	8,5	100,61	93,24	119,83	95,51
2008	82 217 837	-55743	29 300	7,4	100,49	-118,36	121,07	83,15
2009	82 002 356	59634	27 900	7,6	100,23	126,62	115,29	85,39
2010	81 802 257	151599	29 100	7,0	99,98	321,88	120,25	78,65
2011	81 751 602	240377	30 000	5,8	99,92	510,38	123,97	65,17
2012	80 327 900	352174	30 200	5,4	98,18	747,75	124,79	60,67
2013	80 523 746	433385	30 200	5,2	98,42	920,18	124,79	58,43
2014	80 767 463	x	x	5,0	98,72	x	x	56,18
2015	81 197 537	x	x	4,6	99,24	x	x	51,69
Průměrné tempo růstu					0,9996	1,1597	1,0117	0,9659

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

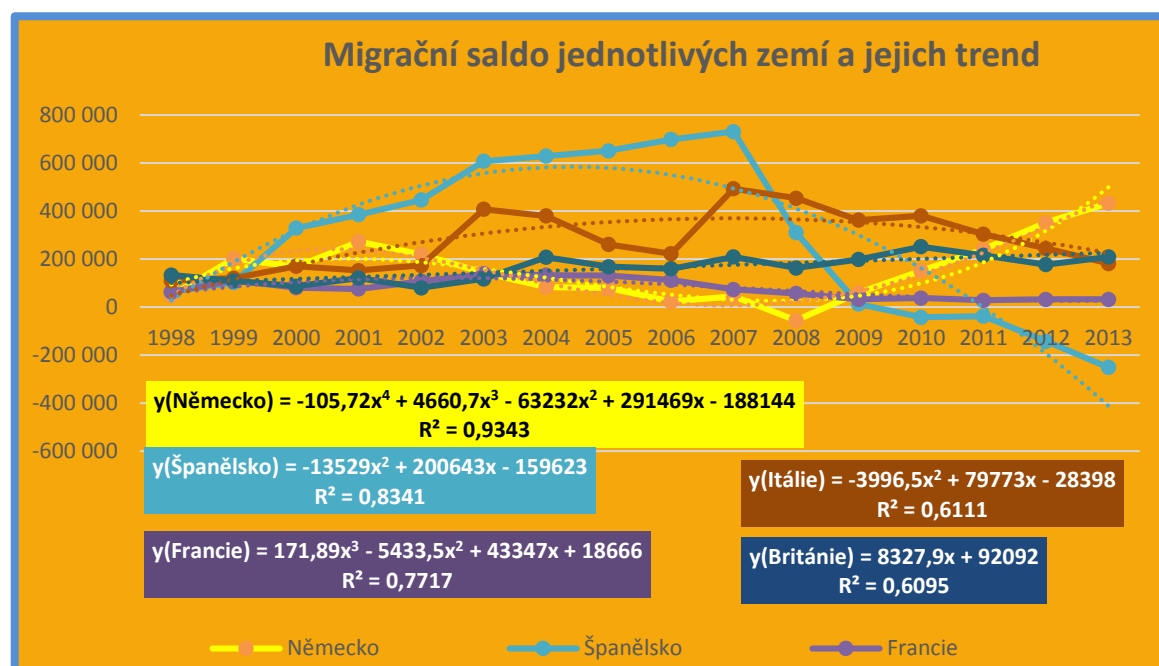
V tabulce č. 12 nalezneme hodnoty průměrného tempa růstu populace, migračního salda, HDP na obyvatele a míry nezaměstnanosti vytvořeného z dat v letech 1996 - 2015 v Německu. Výchozím rokem pro výpočet průměrného tempa růstu migračního salda je rok 1998, jelikož se data předchozích let nedala dohledat. Celkový počet obyvatel průměrně

o 0,04 % klesá, kdežto u migračního salda, tedy přistěhovalí mínus vystěhovalí dochází k růstu o téměř 16 %. Přestože populace Německa se drží na poměrně stejné hodnotě a nyní v důsledku migrační krize roste, je Německo schopno dosahovat stále rostoucího HDP na obyvatele, kdy průměrné tempo růstu HDP je 1,17 %. Také je schopno stále snižovat úroveň nezaměstnanosti, kdy průměrné tempo růstu poklesu je 3,41 %.

Migrační saldo vybraných zemí a jeho prognóza

Migrační saldo, tedy počet imigrantů snížený o počet emigrantů, je u všech zkoumaných zemí kromě Španělska v kladných hodnotách. Tedy v zemi se usazuje více lidí, než ji opustí. Pouze Španělsko má záporné hodnoty migračního salda. Příčinou bude nejspíše vysoká nezaměstnanost, více než 22 % aktivního obyvatelstva nemá práci. Takto vysoká nezaměstnanost je následkem finanční a hospodářské světové krize v roce 2008 - 2009. Od té doby Španělsko dosahuje vysoké nezaměstnanosti. (11,3 % - 2008, 24,8 % - 2012, 22,1 % - 2015). Mnoho Španělů hledá práci v jiných zemích EU, převážně vzdělané a dobře jazykově vybavené obyvatelstvo.

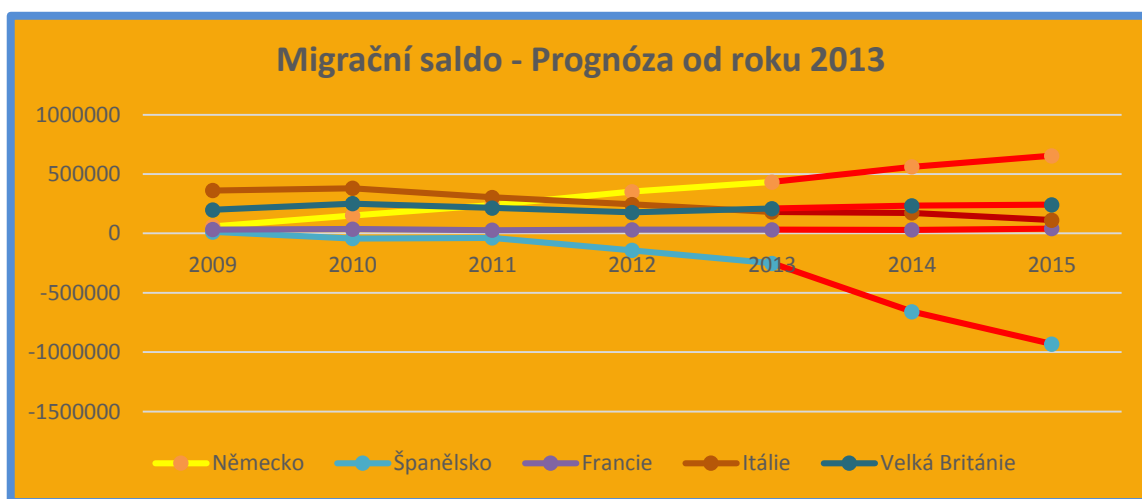
Graf 12: Migrační saldo jednotlivých zemí a jejich trend

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Na grafu č. 11 lze spatřit vývoj migračního salda od roku 1998 do roku 2013. Je také zřejmý veliký pokles ve Španělsku od roku 2008 důsledkem krize. Nejvíce rostoucí migrační saldo má nyní Německo, Velká Británie a Francie téměř konstantní a Itálie klesající. Data emigrace a imigrace jsou dostupná pouze do roku 2013. Byla tedy vytvořena prognóza na rok 2014 a 2015. Jednotlivé rovnice trendových funkcí lze nalézt u grafu. Jako nejvhodnější trendová funkce pro Španělsko a Itálii se jevil polynom 2. stupně. Pro Francii 3. stupně. Německo polynom 4. stupně a pro Velkou Británii byla jako nejvhodnější zvolena funkce lineární. Predikce pro Německo bude nejpřesnější, až 93 % přesnost předpovědi, naopak nejméně přesná je predikce Velké Británie, necelých 61 %.

Graf 13: Migrační saldo – Prognóza od roku 2013 - 2015

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

V grafu č 12 je červeně vyznačena prognóza migračního salda ve sledovaných zemích. Migrační saldo Německa stále výrazně roste, Španělska výrazně klesá. Francouzské, britské a italské saldo je téměř konstantní. Predikce pro Německo a Španělsko měla velké procento pravděpodobnosti a také nejvíce odpovídá skutečnosti. Do Německa v dnešní době míří nejvíce migrantů během současné migrační krize. Mnoho migrantů také míří do Francie a Velké Británie, predikce však předpovídala konstantní trend. Vypočítané hodnoty a data lze nalézt v příloze č. XXVI.

5. Zhodnocení výsledků

Migrace uvnitř Evropské unie

- Z analýzy vnitřní migrace vyšlo najevo, že mezi nejvíce migrující evropské občany patří Poláci a Rumuni. Více než 10 % populace těchto států žije mimo území své rodné země. Jako počátek stěhování z těchto států ve větších vlnách lze uvést pád komunismu ve východní Evropě a vstup jednotlivých států do Evropské unie, který umožnil jejich občanům volný pohyb po celém území. Největší polské komunity jsou soustředěny ve Velké Británii a Německu. Rumunské komunity žijí převážně v Itálii a Španělsku.
- Naopak nejméně migrující obyvatelé mají Německo, Francie, Velká Británie, Itálie a Španělsko. Pouze okolo 2 % celkové populace žije v jiných zemích. Španělsko však v posledních letech pociťuje silnější emigraci ze země, hlavním důvodem je stále dlouhodobá vysoká nezaměstnanost – více než 20 % ekonomicky aktivních obyvatel.

Migrace do Evropské unie

- Na území Evropské unie žije nyní přes 51 milionů obyvatel, kteří se narodili v jiném státě, než ve kterém žijí. Jedná se tedy o téměř 10 % evropské populace. Celkem 32 milionů imigrantů pochází právě z některé ze třetích zemí. Většina přistěhovalců pochází z Asie a Afriky. Velké hromadné migrační vlny jsou nejčastěji způsobeny útekem obyvatel ze zemí, kde dochází k porušování lidských práv, válečným střetům, katastrofám atd. Tito lidé pak hledají úkryt (azyl) v Evropské unii. Největší mimoevropské komunity žijící v EU pocházejí z Maroka, Turecka, Ruska, Alžírsko, Ukrajiny, Indie. Tyto komunity se soustřeďují do určitých zemí jako například Indové ve Velké Británii, Turci v Německu, Maročané ve Francii atd. Zde pak tvoří často zcela uzavřené enklávy se svojí kulturou a zvyky.

Ochrana vnějších hranic EU a azyl

- Jednotlivé státy mají povinnost chránit vnější hranice Evropské unie, resp. schengenského prostoru. Během let 200 - 2014 byl odepřen vstup za hranice téměř 3 milionům osob. Nejvíce na španělských a polských hranicích. Nejvíce migrantů se

snaží dostat na evropské území pěší cestou, jen 2 % volí mořskou cestu a 13 % pomocí letadla. Přesto se však každým rokem objeví přes půl milionu obyvatel, kteří pobývají na území EU nelegálně. Cílovými státy jsou převážně Německo, Velká Británie, Francie, Španělsko a Itálie, kde během let 2008 - 2014 bylo soustředěno až 60 % nelegálních přistěhovalců.

- V dnešní době je otázka azylu velice aktuální. V roce 2015 bylo podáno přes 1,3 milionu žádostí o azyl, což je nejvíce v historii Evropské unie. Ze Sýrie pochází 30 % žadatelů, 14 % z Afghánistánu, 10 % z Iráku, Kosova a Albánie. Až 35 % žádostí bylo zaznamenáno v Německu, dále mnoho ve Francii, Švédsku, Itálii, Rakousku atd. Většinu mezi uprchlíky žádajícími o azyl tvoří muži ve věku 21 - 35 let.
- Občanství některé ze zemí Evropské unie získává každým rokem více lidí. Nejvíce španělské, britské, německé, francouzské. Až 90 % získaných občanství v roce 2013 tvořili obyvatelé třetích zemí (Maročané, Indové, Turci, Kolumbijci apod.).

Nezaměstnanost

- Celková míra nezaměstnanost obyvatel států EU 28 ve věku 20 - 64 let je v roce 2014 9,7 %. Míra nezaměstnanosti neevropských obyvatel je však téměř dvojnásobná. Největší míra nezaměstnanosti jak domácích (přes 20 %) tak přistěhovalců (přes 30 %) je ve Španělsku a Řecku. Problémem je také nezaměstnanost mladých lidí ve věku 15 - 29 let, kdy míra nezaměstnanosti mladých rodilých Evropanů je více než 17 % a mimoevropských více než 28 %.

Zaměření na Německo, Francii, Velkou Británii, Španělsko a Itálii

- V těchto pěti zemích žije přes 63 % populace Evropské unie, tyto země jsou migrací také nejvíce ovlivněny. Více než 75 % cizinců narozených mimo EU žije právě v těchto pěti státech. Populace těchto států je i přes nižší porodnost téměř stejná.
- Reálný HDP těchto států je od roku 2008, kdy začala světová hospodářská krize, téměř vždy mírně rostoucí kromě Itálie. To platí i pro reálný HDP na obyvatele. Sezónní index poukazuje nejvyšší růst HDP ve 4. čtvrtletí, kdy roste tempem 2,4 - 3,5 %. Naopak v 1. čtvrtletí dosahuje o 2,2 % až 3,2 % poklesu HDP na obyvatele.

- V roce 2008 bylo hlavním důvodem imigrace do těchto států sloučení rodin (40 %), v dnešní době jde spíše o mezinárodní ochranu ve formě azylu. Hlavním problémem pro nalezení práce imigranta je kvalifikace a ovládnutí místního jazyka. Nejlépe si osvojili jazyk imigranti ve Španělsku, kdy 50 % první generace imigrantů mluví plynule španělsky. V ostatních zemích pouze jedna čtvrtina.
- Vzdelanost imigrantů je také nižší než domácích. Kdy 43,5 % imigrantů dosáhlo základního a nižšího středního vzdělání. Středního vzdělání 36 % a vysokoškolského 20,5 %. Nejméně vzdělaní cizinci žijí ve Francii, nejvíce naopak ve Velké Británii.
- Nejštědrnější systém dávek pro azylanty je v Německu, kde před vyřízením azylové žádosti dostávají stravu, ubytování a 145 € měsíčně na žadatele. Po schválení žádosti až 400 € a další příspěvky na bydlení. Nejméně pak ve Španělsku, kde dostávají 52 € na žadatele měsíčně plus stravu a ubytování. Mezi lidmi ohroženými chudobou tvoří 17 % lidé, kteří se narodili v těchto pěti zemích, ale více než 37 % tvoří lidé narození mimo Evropu.
- Současný terorismus je v mnoha případech dílem imigrantů, častěji příslušníků druhé generace. Za posledních 12 let se povedlo uskutečnit 6 velkých teroristických útoků na civilisty. Pět z nich bylo spácháno islámskými teroristy. Tyto teroristické útoky byly cílené na hlavní města (Paříž 2x, Londýn 1x, Madrid 1x, Brusel 1x). Zemřelo téměř 500 lidí a 3,5 tisíce bylo zraněno.
- Při zaměření na průměrné tempo růstu německé populace, migračního salda, HDP a nezaměstnanosti byly zjištěny následující výsledky: Celkový počet obyvatel o 0,04 % klesá, kdežto u migračního salda dochází k 16% růstu. Průměrné tempo růstu HDP na obyvatele i přes migrační krizi stále roste o 1,17 % a nezaměstnanost klesá průměrným tempem o 3,41 %.
- Prognóza pro migrační saldo Německa je výrazně rostoucí pro rok 2014 a 2015, to také odpovídá skutečnosti. Migrační saldo pro Španělsko výrazně klesá, což také odpovídá skutečnosti, jelikož migranti se usazují především v Německu, Francii, Švédsku, Finsku atd., zatímco ze Španělska se lidé stěhují za prací do jiných zemí. Predikce předpovídá konstantní trend ve Francii a Velké Británii, skutečností v dnešní době je však zvyšování migračního salda v důsledku přílivu imigrantů.

6. Závěr

Hlavním cílem diplomové práce bylo analyzovat vývoj migrace v Evropské unii se zvláštním zřetelem na období 2008 - 2014 a vyhodnotit její důsledky, zejména v souvislosti s poklesem domácí populace v zemích EU.

Migrace je neodmyslitelnou součástí dějin lidstva. Přes přirozené vazby ke své rodné zemi část lidí vždy hledala lepší podmínky pro život jinde. V dobách válek, převratů, hladomorů a živelních pohrom pak docházelo (a dodnes dochází) k migračním vlnám způsobeným obavami o život. V moderní době byla migrace v Evropě motivována převážně hledáním pracovních příležitostí. Přistěhovalci proudili tam, kde byla nejvyšší poptávka po práci. V poválečném období potřebovaly ekonomiky nutně pracovní sílu na obnovu, podpořily tedy pracovní migraci z oblastí mimo Evropu (např. z Turecka). Jednalo se tehdy spíše o nekvalifikované pracovní síly. Předpokládalo se, že tato pracovní síla dokáže rozvrácené země postavit na nohy a pracovní migranti se pak vrátí do svých zemí. Naprostá většina imigrantů ale v Evropě zůstala.

V současné době je migrace a integrační politika v Evropské unii otázkou číslo jedna. Je zřejmé, že vyspělé evropské státy mají stále nižší porodnost a pomalu klesá jejich populace. Většina predikcí populačního vývoje bez imigrace předpovídá vymírání evropské populace. Migrace by teoreticky mohla pomoci tento úbytek populace vyrovnat - je významným zdrojem pracovní síly a migranti by mohly zastávat méně kvalifikované a méně žádané pozice na trhu práce. Nabízí se otázka, zda tomu tak skutečně je.

Praktická část diplomové práce je zaměřena na analýzu vnitřní i vnější migrace a její důsledky. Podrobněji je rozebrána migrace vnější, tedy příliv migrantů ze zemí mimo EU. Práce se nezabývá přímo současnou migrační krizí, ale obdobím do roku 2014, jelikož aktuálních dat ohledně „krize“ z roku 2015 je k dispozici jen velmi málo a většinou jsou velice nepřesná a zkreslená.

Z rozboru dostupných statistických údajů je zřejmé, že přistěhovalci ze třetích zemí často nedosahují potřebného vzdělání a kvalifikace pro uplatnění v zemích EU. Poptávku po kvalifikovaných pracovních silách uspokojuje spíše vnitřní migrace v rámci EU (z východu

na západ). Dle výsledků jsou migranti ze zemí mimo EU ve většině případů méně vzdělaní lidé, nemají dostatečnou pracovní kvalifikaci a většinou neovládají jazyk země, do které migrují. Mají jinou kulturu, zvyky, náboženství. Nezaměstnanost imigrantů je téměř dvojnásobná oproti domácím, hlavní příčinou je nedostatečné vzdělání, kvalifikace, znalost jazyka, ale samozřejmě i veřejné mínění o těchto menšinách. Přes 18 % imigrantů narozených mimo EU nemůže nalézt zaměstnání a mladých do 29 let dokonce 28 %. Základní vzdělání má téměř 40 % imigrantů, dalších téměř 40 % dokončilo střední školu a pouze 20 % dosáhlo vysokoškolského titulu.

Velkým problémem a také rizikem je nedostatečná integrace imigrantů. Integrovaná politika je politikou vcelku mladou a integrace jednotlivých menšin do společnosti není často příliš účinná. Největší problémy tvoří muslimské komunity, jejichž náboženství minimalizuje možnost asimilace s místními obyvateli. Většina imigrantů hledá v cílových zemích příslušníky své země, národa či vyznavače stejného náboženství a tvoří tak velké uzavřené komunity menšin.

Komunity jsou situovány především na předměstích nebo na okrajových částech velkých měst. Menšiny vytvářejí jakási města ve městě, kde se používá jiný jazyk, vládne zde jiná kultura a zvyky a domácí obyvatelé se často těmto oblastem vyhýbají. Vytváří se tedy paralelní společnosti, které zůstávají spíše oddělené od svých hostitelských zemí, než aby se integrovaly. Vládne tu vysoká nezaměstnanost a tedy nespokojenost se sociální situací. Vznikají zde různé gangy, roste kriminalita, často se v těchto komunitách ukrývají radikální islamisté. Problémem většinou není první generace migrantů, která hledá útočiště a bezpečí, ale druhá a další generace, jejichž příslušníci v cílových zemích vyrůstají, žijí v ghettu a stále se cítí jako druhořadí. V těchto lidech se může probudit agrese a snadněji podlehnou nějaké nenávistné ideologii. Protože se v evropském prostředí dobře vyznají, mají se na koho obrátit, mají občanství a ovládají jazyk, mají lepší předpoklady k provedení teroristického činu.

Evropská unie byla vždy zastáncem lidských práv a snahy ochránit životy lidí. Proto v dnešní době častých válečných konfliktů v rozvojových a chudých zemích, dochází k útěku jejich obyvatel právě do EU za ochranou a získáním azylu, který slouží jako ochrana před pronásledováním a válkou. Imigrantům by mělo stačit, že se dostali do bezpečí, přesto však většinou míří do států, kde získají nejvýhodnější podmínky, tedy si vybírají sami stát,

kde by se chtěli usadit. Německo v posledních 4 letech vyřizuje 60 % všech azylových žádostí, což je důsledkem jeho příliš štědré sociální solidarity. Dávky pro žadatele o azyl by měly být nižší, pouze takové, aby zajistily přežití, nikoli aby azylanti žili na stejné úrovni jako domácí obyvatelstvo. Azyl by měl být jen dočasný, na dobu, kdy azylantům hrozí v jejich zemi nebezpečí, a po jeho skončení by měli opustit území EU. Z hlediska bezpečnosti EU je také důležité, aby pohyb uprchlíků po Evropě byl kontrolovaný a řízený.

Diplomová práce rozborem statistických údajů nepotvrdila často zmiňovaný předpoklad, že by levná pracovní síla ze třetích zemí mohla vyřešit populační pokles v zemích EU. Nedostatečná kvalifikace, z ní vyplývající nezaměstnanost imigrantů ve spojení s nízkou mírou jejich integrace způsobují, že migrace nemůže být lékem na pokles populace, ale je naopak rizikovým faktorem.

Migrační vlny proudící především v roce 2015 do Evropské unie zcela změnilý vývoj evropské migrace. Vpuštění statisíců osob do schengenského prostoru bez prověrky bylo velkou chybou a selháním bezpečnostních mechanismů, na kterých si Evropská unie tolik zakládá. Současná migrační vlna povede ke zvětšení nebo vytvoření nových komunit cizinců uvnitř hostitelských měst, což přináší další rizika do budoucnosti.

7. Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

BADE, K.J., *Evropa v pohybu – Evropské migrace dvou staletí*, Vydavatelství: NLN - Nakladatelství Lidové noviny, 2005. 496 s. ISBN: 8071065595

BALDWIN, Richard, *Ekonomie evropské integrace*, Vydavatelství: GradaPublishing a.s., 2008. 464 s. ISBN: 978-80-247-4568-8

BALE T. *Immigration and Integration Policy in Europe*, Vydavatelství: Routledge, 2013. 170s. ISBN: 978-0415468343

BARŠA P., *Politická teorie multikulturalismu*, Vydavatelství: Centrum pro studium demokracie a kultury, 1999, 348s. ISBN: 80-85959-47-X

BAŠTECKÁ B. a kolektiv., *Psychosociální krizová spolupráce*, Vydavatelství: GradaPublishing a.s., 2013. 317s. ISBN: 978-80-247-4195-6

BOSWELL Ch., GEDDES A., *Migration and Mobility in the European Union*. Vydavatelství: PalgraveMacmillan, 2010. 256 s. ISBN: 978-0-230-00747-5

CAMERON R., *Stručné ekonomické dějiny světa*, Vydavatelství: Praha, Victoria Publishing, 1996. 475s. ISBN: 80-85865-21-1

CARRERA S., *Immigration, Citizenship and Integration in the EU*, Vydavatelství: AshgatePublishing, 2013, 436 s. ISBN: 9781409499244

CASTLES S., *The Age Of Migration - International Population Movements in the Modern World*, Vydavatelství: New York, PalgraveMacmillan, 2003. 401 s. ISBN: 9781462513116

FIALA P., PITROVA M., *Evropská Unie*, Vydavatelství: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2009. 808 s. ISBN: 978-80-7325-180-2

HEIDEKING J, MAUCH, CH., *Dějiny US*, Vydavatelství: GradaPublishing a.s., 2012. 464s. ISBN: 978-80-247-2894-0

JAROSLAV V., *Češi v cizině - emigrace a návrat do vlasti*, Vydavatelství: Masarykova univerzita, 2002. 73S. ISBN: 80-210-3001-1

KARAS P., HANÁK L., *Maturitní otázky – Zeměpis*, Vydavatelství: Fragment, Albatros Media a.s., 2011, 216s. ISBN: 978-80-253-0595-9

KING, R. *Atlas lidské migrace*, Vydavatelství: Praha: Mladá fronta a.s., 2008. 192 s. ISBN 978-80-204-1706-0

KOSTELECKÁ Y. a spol., *Zahraniční migrace vědců a výzkumníků a nástroje k jejímu ovlivnění*, Vydavatelství: Sociologický ústav AV ČR, 2007. 117s. ISBN: 978-80-7330-134-7

KUNEŠOVÁ, Hana, *Světová ekonomika: Nové jevy a perspektivy*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2006. 319stran. ISBN: 978-80-7179-455-4.

ROUBÍČEK V., *Úvod do demografie*, Vydavatelství: CODEX Bohemia, s.r.o., 1997. 348s. ISBN: 8085963434

SVATOŠOVÁ, L., KÁBA, B., *Statistické metody II*. Praha: Česká zemědělská univerzita v Praze, Provozně ekonomická fakulta, 2008, ISBN 978-80-213-1739-9

ŠÍŠKOVÁ N., *Evropské právo 2 - Jednotný vnitřní trh*, Vydavatelství: WoltersKluwer, 2013. 264 s. ISBN: 978-80-7357-121-6

ŠTĚTINA J a kolektiv., *Zdravotnictví a integrovaný záchranný systém při hromadných neštěstích*, Vydavatelství: GradaPublishing a.s., 2014, 584s. ISBN: 978-80-247-4578-7

UNITED NATION, *Asia-Pacific Population Journal, United Nations Publications*, 2005, 92s. ISBN: 9789211204001

Internetové zdroje

BUCHERT V. Článek: *Problém nejsou uprchlíci, ale část muslimských imigrantů*, 2015, [online, 2016-02-2], Dostupné z: <http://svobodneforum.cz/problem-nejsou-uprchlici-problemem-je-cast-muslimskych-imigrantu/>

DRBOHLAV D., *Ekonomické dopady migrace*, 2016, [online, 2016-11-2] Dostupné z: <http://www.ukrajinci.cz/cs/publikace-clanky/detail/ekonomicke-dopady-migrace/>

EUR-LEX, *Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu*, 2013, [online, 2016-11-2], Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=URISERV%3Ajl0038>

EUR-LEX, *Přístup k právu Evropské Unie*, 2000, [online, 2016-18-2] Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/cs/TXT/?uri=URISERV%3Al33081>

EUROACTIV, Článek: *Rumunsko se zlobí. Kritika od nizozemské vlády je prý nevhodná*, 2009, [online, 2015-11-12], Dostupné z: <http://www.euractiv.cz/bezpecnost-a-spravedlnost0/clanek/rumunsko-si-kritiku-nizozemska-nedalo-libit-006451>

EUROSKOP, Článek: *Jednotná vizová politika*, 2007, [online, 2016-17-1], Dostupné z: <https://www.euroskop.cz/587/sekce/jednotna-vizova-politika/>

EUROSTAT: *Database*, January 2014 [online, cit. 2016-12-1] Dostupné z: <http://ec.europa.eu/eurostat/data/database>

EVROPA2045, *Karlova Universita - Imigrační politika*, 2015, [online, 2016-05-1], Dostupné z: <http://www.evropa2045.cz/hra/napoveda.php?kategorie=2&tema=60>

EVROPSKÁ KOMISE, *Evropský program pro migraci*, 2015, [online, 2016-20-2], Dostupné z: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/european-agenda-migration/background-information/docs/communication_on_the_european_agenda_on_migration_cs.pdf

EVROPSKÁ KOMISE, *Společný evropský azylový systém*, 2014, [online, 2016-15-1] Dostupné z: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/docs/ceas-factsheets/ceas_factsheet_cs.pdf

EVROPSKÁ KOMISE, *Stárnutí obyvatelstva a sociální politika*, 2015, [online, 2016-16-1], Dostupné z: http://ec.europa.eu/economy_finance/structural_reforms/ageing/index_cs.htm

EXPRES, *Uprchlíci v Evropě*, 2015, [online, 2016-08-2], Dostupné z: http://www.expres.cz/uprchlici-v-evrope-0a0-/svet.aspx?c=A150917_172242_dx-svet_shu

GLOVER S., *Migration: an economic and social analysis*, 2001, 67s. [online, 2016-02-3], Dostupné z: <http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs/occ67-migration.pdf>

GLOVER, S., *Migration: an economic and social analysis*, 2001, [online, cit. 2016-02-1], Dostupné z: <http://collections-r.europarchive.org/tna/20100104184804/>

HENDRYCH L., *Problematika migrace a její možné následky*, 2014, [online, 2016-05-2], Dostupné z: <http://www.kzamysleni.cz/problematika-migrace-jeji-mozne-nasledky/>

HŮLE D., *Migrace* 2014 [online, 2015-11-6] Dostupné z: http://www.demografie.info/?cz_migrace

IFM: *World Economic Outlook Database*, April 2012 [online, cit. 2016-16-2] Dostupné z: <http://www.imf.org/external/pubs/ft/weo/2012/01/weodata/weoselgr.aspx>

INSEE, *Francouzský statistický úřad*, 2013, [online, 2016-17-2] Dostupné z: http://www.insee.fr/fr/themes/document.asp?ref_id=ip1524

MACHOTKOVÁ Š., *Co je Schengen*, Ministerstvo vnitra ČR, [online, 2016-10-1] Dostupné z: <https://www.euroskop.cz/300/sekce/co-je-schengen>

MENDELOVA UNIVERZITA, *Ismendl online*, 2010, [online, 2016-15-1], Dostupné z: http://www.is.mendelu.cz/eknihovna/opory/zobraz_cast.pl?cast=71391;lang=cz

MINISTERSTVO VNITRA ČR, články, Leden 2016 [online, cit. 2016-12-1] Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/dublinsky-system.aspx>

NATIONAL GEOGRAPHIC, *Climate refugee*, 2009, [online, 2016-10-1], Dostupné z: <http://education.nationalgeographic.org/encyclopedia/climate-refugee/>

OLGA M., Článek- *Integrační kurzy v Německu*, 2008,[online, 2016-29-1], Dostupné z: <http://migraceonline.cz/cz/e-knihovna/integracni-kurzy-v-nemecku>

POLÍVKOVÁ L., *Studentský portál – Sekuritáci*, [online, 2016-15-1] Dostupné z: <http://www.sekuritaci.cz/poulicni-nepokoje-v%C2%A0parizi/>

REUTERS O., Článek - *Vražda ze cti?*, Zprávy aktuálně 2006, [online, 2016-28-1] Dostupné z: <http://zpravy.aktualne.cz/zahranici/vrazda-ze-cti-v-nemecku-za-devet-let/r~i:article:127139/>

ZÁBRODSKÝ T., *Migrace muslimů do Evropy*, 2010, [online, 2016-05-1], Dostupné z: <https://zabrodsky.wordpress.com/referaty/migrace-muslimu-do-evropy/>

8. Seznam tabulek, grafů, obrázků a příloh

Tabulky

Tabulka 1: 20 největších komunit žijících v jiném státě než státě narození.....	40
Tabulka 2: 10 největších komunit narozených mimo EU, ale žijících na území EU	42
Tabulka 3: Přehled pěti nejčastějších cizích příslušností ve vybraných zemích	43
Tabulka 4: Míra nezaměstnanosti obyvatel podle občanství a věkových skupin	54
Tabulka 5: Sezónnost reálného HDP na obyvatele.....	61
Tabulka 6: Důvody pro migraci na území EU (2008, %).....	62
Tabulka 7: Překážky pro získání práce u imigrantů (2014, %)	63
<i>Tabulka 8: Jazykové dovednosti první generace migrantů</i>	<i>64</i>
<i>Tabulka 9: Dávky životního minima (v Eurech na příjemce, 2014)</i>	<i>65</i>
Tabulka 10: Počet teroristických útoků a zatčených osob v letech 2006-2015	68
Tabulka 11: Velké teroristické útoky v EU v letech 2004-2016	68
Tabulka 12: Průměrné tempo růstu: Populace, Migračního salda, HDP na obyvatele, nezaměstnanosti v Německu z let 1996- 2015.....	70

Grafy

Graf 1: Narození a úmrtí v Evropské unii v letech 1961 – 2014	15
Graf 2: Počet žádostí o azyl v EU 28 v letech 2005-2015 (v tisících).....	33
Graf 3: Vybrané země EU s vysokým počtem odmítnutých žádostí o vstup na území EU v letech 2008 – 2014	45
Graf 4: Počet odmítnutých žádostí o vstup na zemi, lodní dopravou, leteckou dopravou v letech 2008-2014 na území EU 28.....	46
Graf 5: Přistěhovalci ze třetích zemí žijící na území EU 28 nelegálně	47
Graf 6: Průměrné Tempo růstu ilegálních přistěhovalců.....	48
Graf 7: Nabytí občanství v zemích EU 28 v letech 2008-2013	51
Graf 8: Získané občanství vybraných zemí v letech 2008-2013	52
Graf 9: Míra nezaměstnanosti v EU ve věku 20 - 64 let místních obyvatel, mobilních obyvatel a příslušníků cizích národů mimo EU v roce 2014.....	56
Graf 10: Vývoj populace v letech 1993-2015.....	59

Graf 11: Reálný HDP na obyvatele, procentuální změny v letech 2000-2014.....	60
Graf 12: Migrační saldo jednotlivých zemí a jejich trend	71
Graf 13: Migrační saldo – Prognóza od roku 2013 - 2015	72

Obrázky

Obrázek 1: První migrační vlny v pravěku	18
Obrázek 2: Obchod s otroky	19

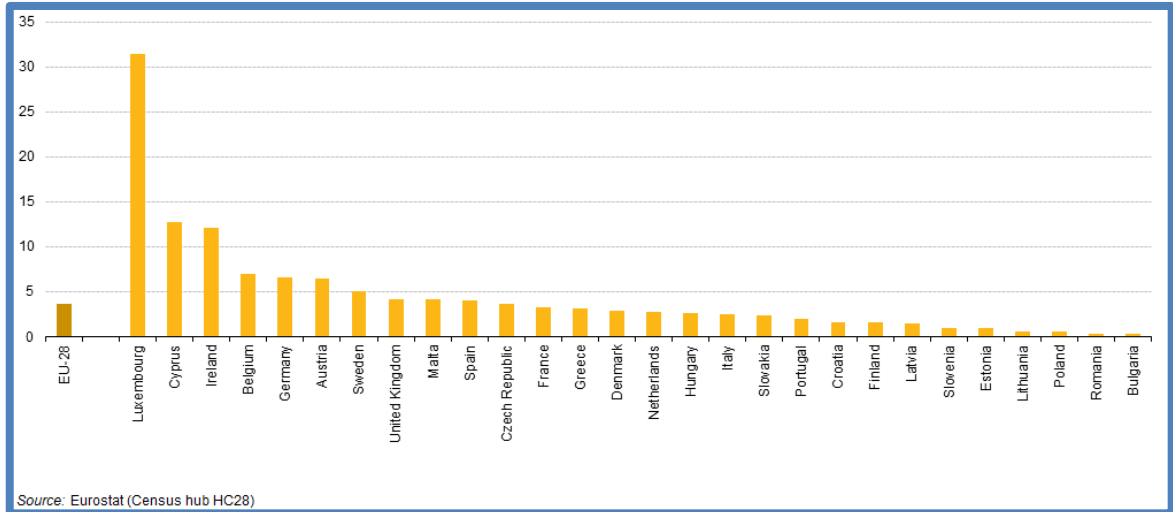
Přílohy

Příloha I: Podíl obyvatel narozených v jiném státě EU (v % k celkové populaci).....	86
<i>Příloha II: Obyvatelé žijící v EU 28, ale narození na jiném místě (v %)</i>	<i>86</i>
<i>Příloha III: Počet odmítnutých žádostí o vstup na zemi, lodní dopravou, leteckou dopravou v letech 2008-2014 na území EU 28</i>	<i>87</i>
<i>Příloha IV: Příčina a počet odmítnutých žádostí o vstup na území EU</i>	<i>87</i>
<i>Příloha V: Přistěhovalci třetích zemí žijících na území EU 28 nelegálně</i>	<i>87</i>
<i>Příloha VI: Ilegální přistěhovalci a jejich věk.....</i>	<i>88</i>
<i>Příloha VII: Složení mužů a žen nelegálních přistěhovalců</i>	<i>88</i>
<i>Příloha VIII: Počet osob, kterým bylo přikázáno opustit území EU</i>	<i>88</i>
<i>Příloha IX: Hlavní skupiny nelegálních imigrantů, nuceni opustit území EU</i>	<i>89</i>
<i>Příloha X: Obyvatelé ze třetích zemí žádající o azyl v EU 28 v letech 2014, 2015.....</i>	<i>90</i>
<i>Příloha XI: Počet žádostí o azyl v letech 2008 – 2015</i>	<i>90</i>
<i>Příloha XII: Nabyté občanství v letech 2008 - 2013</i>	<i>91</i>
<i>Příloha XIII: Ekonomická aktivita v roce 2014.....</i>	<i>92</i>
<i>Příloha XIV: Vývoj míry nezaměstnanosti v EU 28 ve věku 20 - 64 let</i>	<i>92</i>
<i>Příloha XV: Míra nezaměstnanosti ve vybraných státech EU (domácích, první a druhé generace přistěhovalců) z roku 2014 ve věku 20 - 64 let.....</i>	<i>93</i>
<i>Příloha XVI: Míra nezaměstnanosti mladé populace EU (15-29 let)</i>	<i>94</i>
<i>Příloha XVII: Zaměstnanost mladých v EU v roce 2014 (15 - 29 let).....</i>	<i>94</i>
<i>Příloha XVIII: Vývoj podílu samostatně výdělečně činných v EU 28 (2014).....</i>	<i>95</i>
<i>Příloha XIX: Vývoj populace v letech 1993-2015</i>	<i>95</i>
<i>Příloha XX: Reálný HDP na obyvatele, procentuální změny 1993-2013.....</i>	<i>96</i>
<i>Příloha XXI: Reálný HDP na obyvatele, čtvrtletní, v letech 1993-2013</i>	<i>96</i>

<i>Příloha XXII: Vzdělání imigrantů třetích zemí</i>	98
<i>Příloha XXIII: Lidé ohroženi chudobou nad 18 let (domácí a cizí příslušníci)</i>	99
<i>Příloha XXIV: Ilegální osoby a zákazy vstupu na vnějších hranicích</i>	100
<i>Příloha XXV: Počet žádostí o azyl v letech 2012-2015</i>	101
<i>Příloha XXVI: Migrační saldo a predikce do budoucna</i>	101
<i>Příloha XXVII: Průměrné tempo růstu ilegálních přistěhovalců (2008-2014)</i>	102

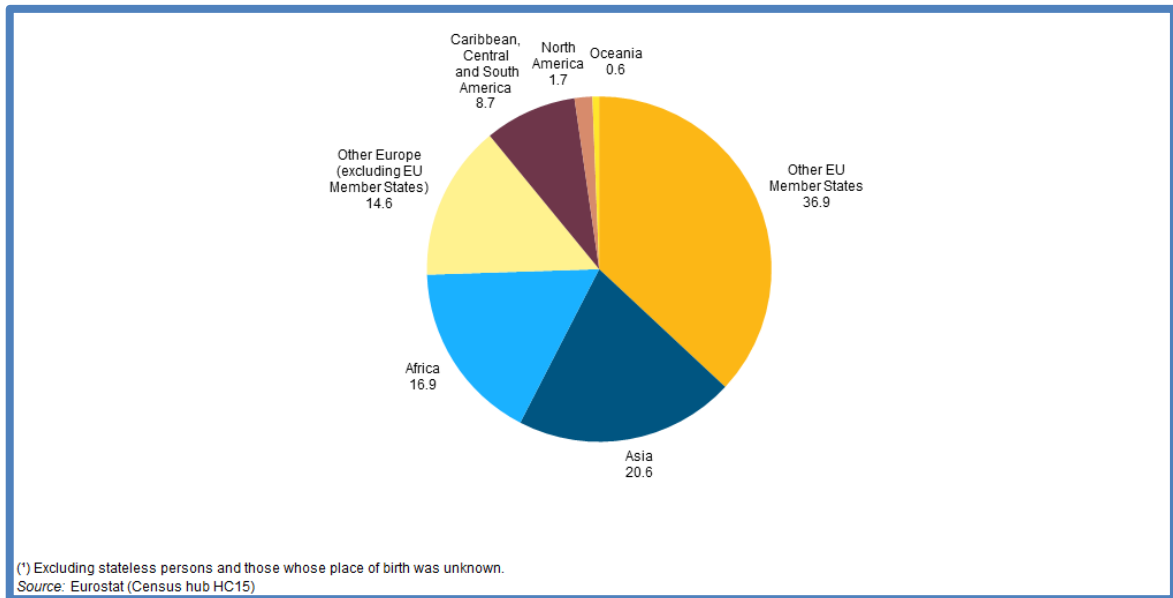
9. Přílohy

Příloha I: Podíl obyvatel narozených v jiném státě EU (v % k celkové populaci)

Zdroj: EUROSTAT: January 2014 [online,2016-04-2] Dostupné z: <http://ec.europa.eu>

Příloha II: Obyvatelé žijící v EU 28, ale narození na jiném místě (v %)

Zdroj: EUROSTAT: January 2014 [online,2016-04-2] Dostupné z: <http://ec.europa.eu>

Příloha III: Počet odmítnutých žádostí o vstup na zemi, lodní dopravou, leteckou dopravou v letech 2008-2014 na území EU 28

Počet odmítnutých žádostí o vstup na zemi, lodní dopravou, leteckou dopravou v letech 2008-2014 na území EU-28									
Země/Rok	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	Celkem	%
Zem	554 595	434 470	338 960	283 115	262 685	273 480	233 055	2 380 360	85
Moře	11 625	7 595	6 760	10 505	9 610	7 375	7 605	61 075	2
Vzduch	68 755	57 580	49 080	49 390	44 875	45 465	46 145	361 290	13
								2 802 725	

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Příloha IV: Příčina a počet odmítnutých žádostí o vstup v letech 2008-2014 na území EU

Příčina a počet odmítnutých žádostí o vstup v letech 2008-2014 na území EU-28									
Země/Rok	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	Celkem	%
Neplatné cestovní doklady	16 970	10 665	8 215	10 690	10 625	11 505	9 150	77 820	18
Falšované doklady	5 425	3 405	2 585	2 570	3 655	2 340	1 990	21 970	5
Neplatné vízum	52 910	48 165	38 785	36 075	44 555	61 240	42 310	324 040	76
								423 830	

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Příloha V: Přistěhovalci třetích zemí žijících na území EU 28 nelegálně v letech 2008-2014

Přistěhovalci třetích zemí žijících na území EU-28 nelegálně v letech 2008-2014							
Země/rok	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Velká Británie	69 840	69 745	53 700	54 150	49 365	57 415	65 365
Německo	53 695	49 555	50 250	56 345	64 815	86 305	128 290
Řecko	106 715	108 315	115 630	88 840	72 420	42 615	73 670
Španělsko	92 730	90 500	70 315	68 825	52 485	46 195	47 885
Francie	111 690	76 355	56 220	57 975	49 760	48 965	96 375
Itálie	68 175	53 440	46 955	29 505	29 345	23 945	25 300

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Příloha VI: Ilegální přistěhovanci a jejich věk

Ilegální přistěhovanci a jejich věk									
Rok	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	Celkem	%
0-14 let	10 620	14 545	16 255	15 515	17 540	20 465	37 900	132 840	3,8
14-17 let	25 790	27 985	25 205	19 615	19 805	19 670	39 250	177 320	5,1
18-34 let	327 615	392 125	337 075	312 675	278 905	267 495	385 135	2 301 025	66,6
34 a více let	67 960	127 875	124 890	120 780	117 070	121 415	163 045	843 035	24,4
								3 454 220	100

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Příloha VII: Složení mužů a žen nelegálních přistěhovalců

Složení mužů a žen nelegálních přistěhovalců									
Rok	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	Celkem	%
Muži	525 305	463 455	409 710	376 775	346 225	336 920	407 095	2 865 485	81,7
Ženy	54 520	100 535	95 420	92 075	87 100	91 955	121 585	643 190	18,3
								3 508 675	100

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

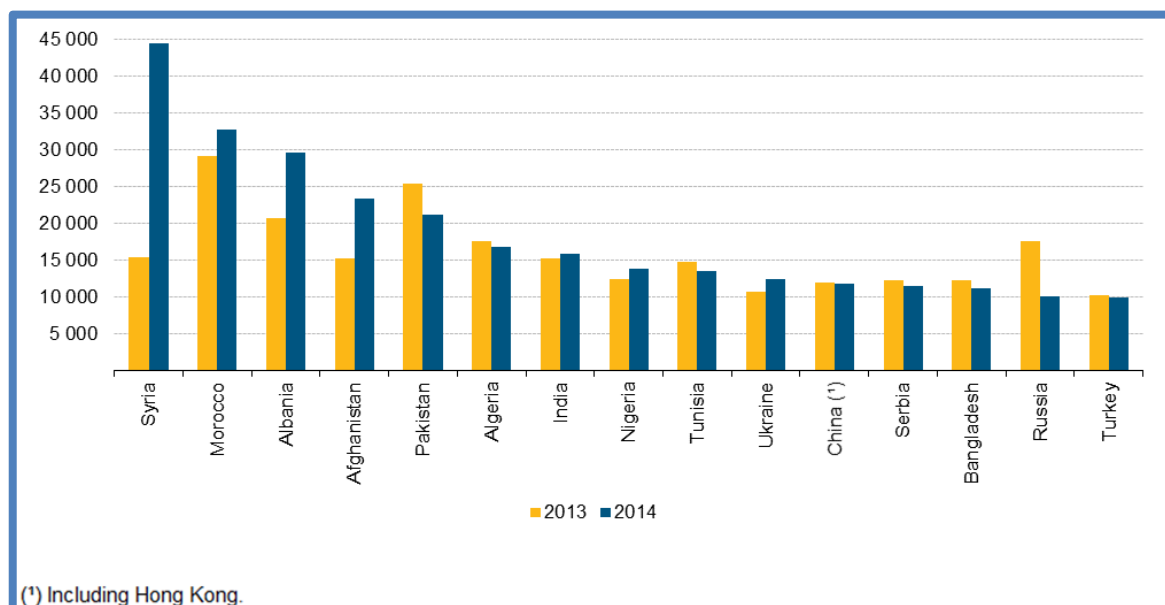
Příloha VIII: Počet osob, kterým bylo přikázáno opustit území EU

Počet osob, kterým bylo přikázáno opustit území EU							
Země / Rok	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
EU - 28	603 360	594 600	540 080	491 310	483 650	430 450	470 080
Belgie	28 545	24 035	22 865	36 885	50 890	47 465	35 245
Bulharsko	1 405	1 465	1 705	1 355	2 050	5 260	12 870
Česká Republika	3 770	3 805	2 915	2 520	2 375	2 405	2 460
Dánsko	:	:	:	2 170	3 295	3 110	2 905
Německo	11 985	14 595	19 190	17 550	20 000	25 380	34 255
Estonsko	185	150	110	480	580	600	475
Irsko	1 285	1 615	1 495	1 805	2 065	2 145	970

Řecko	146 335	126 140	132 525	88 820	84 705	43 150	73 670
Španělsko	82 940	103 010	78 920	73 220	60 880	32 915	42 150
Francie	97 515	88 565	76 590	83 440	77 600	84 890	86 955
Chorvatsko	:	:	:	:	:	4 355	3 120
Itálie	68 175	53 440	46 955	29 505	29 345	23 945	25 300
Kypr	3 355	3 205	2 845	3 205	3 110	4 130	3 525
Lotyšsko	265	220	210	1 060	2 070	2 080	1 555
Litva	910	1 210	1 345	1 765	1 910	1 770	2 245
Lucembursko	:	185	150	:	1 945	1 015	775
Maďarsko	4 205	4 850	5 515	6 935	7 450	5 940	5 885
Malta	3 015	1 690	245	1 730	2 255	2 435	990
Nizozemí	33 200	35 575	29 870	29 500	27 265	32 435	33 735
Rakousko	8 870	10 625	11 050	8 520	8 160	10 085	0
Polsko	8 145	11 875	10 700	7 750	7 995	9 215	10 160
Portugalsko	8 185	10 295	9 425	8 570	8 565	5 450	3 845
Rumunsko	3 695	5 125	3 435	3 095	3 015	2 245	2 030
Slovinsko	1 555	1 065	3 415	4 410	2 055	1 040	1 025
Slovensko	1 655	1 180	870	580	490	545	925
Finsko	1 775	3 125	3 835	4 685	4 300	4 330	3 360
Švédsko	12 555	17 820	20 205	17 600	19 905	14 695	14 280
Velká Británie	69 840	69 745	53 700	54 150	49 365	57 415	65 365

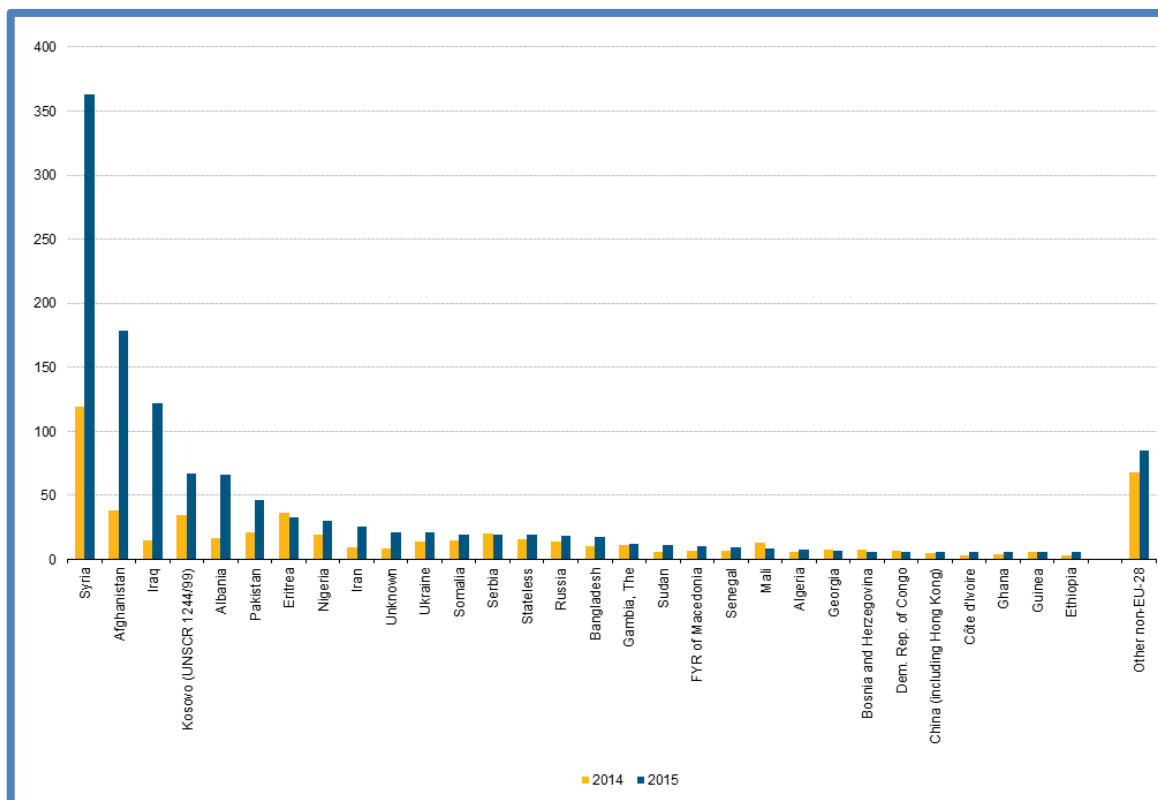
Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Příloha IX: Hlavní skupiny nelegálních imigrantů, nuceni opustit území EU

Zdroj: EUROSTAT: January 2014 [online,2016-15-2] Dostupné z: <http://ec.europa.eu>

Příloha X: Obyvatelé ze třetích zemí žádající o azyl v EU 28 v letech 2014, 2015

Zdroj: EUROSTAT: January 2014 [online,2016-01-3] Dostupné z: <http://ec.europa.eu>

Příloha XI: Počet žádosti o azyl v letech 2008 – 2015

Počet žádosti o azyl v letech 2008 - 2015								
Země/Rok	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
EU 28	225	263	259	309	335	431	626	1 321
Belgie	15 165	21 615	26 080	31 910	28 075	21 030	22 710	44 660
Bulharsko	745	855	1 025	890	1 385	7 145	11 080	20 365
Česká republika	1 645	1 235	775	750	740	695	1 145	1 515
Dánsko	2 350	3 720	5 065	3 945	6 045	7 170	14 680	20 935
Německo	26 845	32 910	48 475	53 235	77 485	126 705	202 645	476 510
Estonsko	15	40	35	65	75	95	155	230
Irsko	3 855	2 680	1 935	1 290	955	945	1 450	3 275
Řecko	19 885	15 925	10 275	9 310	9 575	8 225	9 430	13 205
Španělsko	4 515	3 005	2 740	3 420	2 565	4 485	5 615	14 780
Francie	41 840	47 620	52 725	57 330	61 440	66 265	64 310	75 750
Chorvatsko	:	:	:	:	:	1 075	450	210
Itálie	30 140	17 640	10 000	40 315	17 335	26 620	64 625	84 085
Kypr	3 920	3 200	2 875	1 770	1 635	1 255	1 745	2 265
Lotyšsko	55	60	65	340	205	195	375	330
Litva	520	450	495	525	645	400	440	315

Lucembursko	455	480	780	2 150	2 050	1 070	1 150	2 505
Maďarsko	3 175	4 665	2 095	1 690	2 155	18 895	42 775	177 135
Malta	2 605	2 385	175	1 890	2 080	2 245	1 350	1 845
Nizozemí	15 250	16 135	15 100	14 590	13 095	13 060	24 495	44 970
Rakousko	12 715	15 780	11 045	14 420	17 415	17 500	28 035	88 160
Polsko	8 515	10 590	6 540	6 885	10 750	15 240	8 020	12 190
Portugalsko	160	140	155	275	295	500	440	850
Rumunsko	1 175	960	885	1 720	2 510	1 495	1 545	1 260
Slovinsko	255	190	240	355	295	270	385	275
Slovensko	895	805	540	490	730	440	330	330
Finsko	3 670	4 910	3 085	2 915	3 095	3 210	3 620	32 345
Švédsko	24 785	24 175	31 850	29 650	43 855	54 270	81 180	162 450
Velká Británie	:	31 665	24 335	26 915	28 800	30 585	32 785	38 800

droj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Příloha XII: Nabyté občanství v letech 2008 - 2013

Získané občanství v letech 2008-2013						
Země / Rok	2008	2009	2010	2011	2012	2013
EU 28	706 553	771 800	815 700	786 400	822 100	981 000
Belgie	37 710	32 767	34 636	29 786	38 612	34 801
Bulharsko	7 140	965	889	612	1 750	808
Česká republika	1 204	1 149	1 085	1 638	1 753	2 243
Dánsko	6 022	6 852	4 027	4 243	3 598	1 750
Německo	94 470	96 122	104 600	109 594	114 637	111 910
Estonsko	2 124	1 670	1 184	1 518	1 339	1 330
Irsko	3 245	4 533	6 387	10 749	25 039	24 263
Řecko	16 922	17 019	9 387	17 533	20 302	29 462
Španělsko	84 170	79 590	123 721	114 599	94 142	225 793
Francie	137 452	135 852	143 261	114 569	96 051	97 276
Chorvatsko	7 571	5 297	3 263	3 269	1 081	960
Itálie	53 696	59 369	65 938	56 153	65 383	100 712
Kypr	3 463	4 073	1 937	2 184	2 314	1 580
Lotyšsko	4 230	3 235	3 660	2 467	3 784	3 083
Litva	310	203	181	254	202	185
Lucembursko	1 215	4 022	4 311	3 405	4 680	2 564
Maďarsko	8 104	5 802	6 086	20 554	18 379	9 178
Malta	644	817	322	236	661	418
Nizozemí	28 229	29 754	26 275	28 598	30 955	25 882
Rakousko	10 268	7 978	6 135	6 690	7 043	7 354
Polsko	1 802	2 503	2 926	3 445	3 792	3 933
Portugalsko	22 408	24 182	21 750	23 238	21 819	24 476
Rumunsko	5 585	9 399	:	:	:	2 791
Slovinsko	1 691	1 792	1 840	1 775	1 490	1 470
Slovensko	478	262	239	272	255	207
Finsko	6 682	3 413	4 334	4 558	9 087	8 930
Švédsko	30 461	29 525	32 457	36 634	50 179	50 167
Velká Británie	129 257	203 628	194 842	177 565	193 884	207 496

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

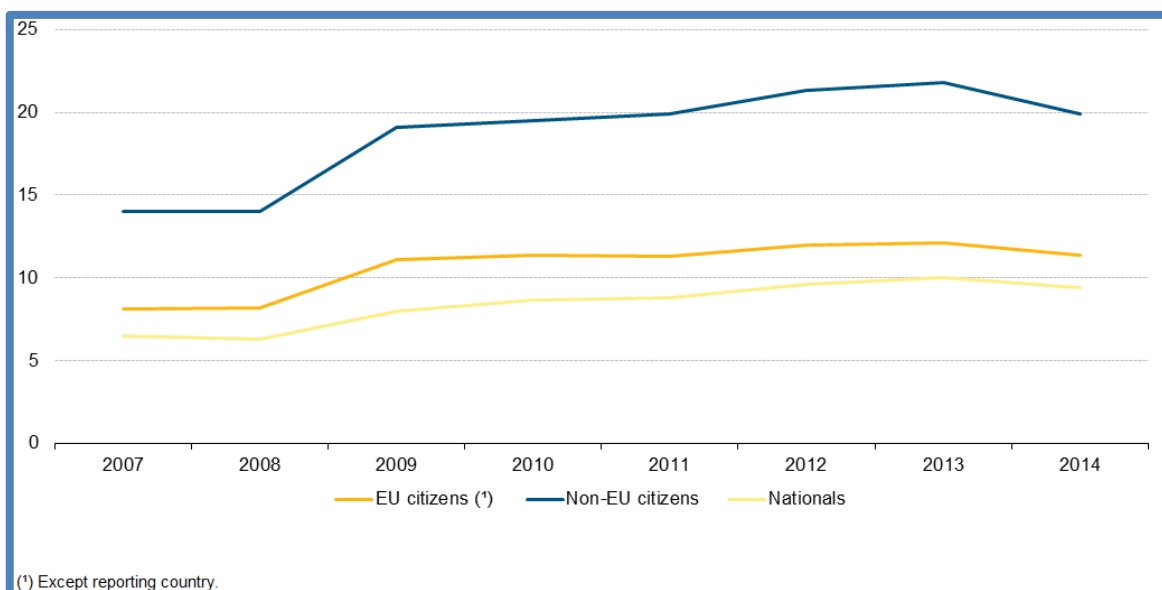
Příloha XIII: Ekonomická aktivita v roce 2014

	Nationals			Foreign citizens			Of which					
	population at age						EU citizens (*)			Non-EU citizens		
	20-64	of which		20-64	of which		20-64	of which		20-64	of which	
	25-54	55-64		25-54	55-64		25-54	55-64		25-54	55-64	
EU-28	77.1	86.3	55.6	75.5	80.3	59.6	79.9	85.5	57.2	73.4	78.2	58.1
Belgium	74.7	88.3	45.3	67.3	74.7	43.6	73.5	84.5	44.6	62.8	68.2	42.6
Bulgaria	73.4	83.3	56.6	62.4	74.1	64.7	76.4	.
Czech Republic	78.2	88.9	56.7	78.7	85.3	59.8	76.4	85.8	55.3	82.3	84.6	82.2
Denmark	82.0	88.9	67.2	74.5	78.0	58.1	86.0	89.6	73.2	68.8	72.5	48.4
Germany	83.1	89.5	69.9	75.6	79.7	64.5
Estonia	80.9	87.2	68.7	75.6	86.1	64.9	77.5	85.4	66.9	75.4	86.2	64.8
Ireland	75.6	81.7	58.6	74.7	78.8	56.9	78.3	82.5	55.5	67.9	71.9	63.4
Greece	71.7	84.4	40.0	79.4	83.7	61.7	76.2	82.5	55.3	80.2	84.0	64.1
Spain	78.1	87.5	54.5	82.8	86.6	65.1	82.7	87.6	54.3	82.9	86.1	71.2
France	78.2	89.8	50.4	70.3	78.5	53.0	75.8	87.6	52.4	68.6	75.7	53.2
Croatia	71.5	84.8	41.4	66.9	79.0	38.3	73.8	81.4	.	66.3	78.7	38.8
Italy	67.7	77.2	47.9	73.1	75.8	63.3	74.2	77.3	57.6	72.6	75.1	65.8
Cyprus	79.8	89.0	56.7	82.7	87.0	51.6	81.2	87.4	45.1	84.2	86.6	62.1
Latvia	80.2	87.3	63.8	72.9	86.2	58.4	69.0	78.5	58.7	73.4	87.0	58.3
Lithuania	80.6	89.8	63.0	77.6	89.4	62.8	.	.	.	77.2	89.6	62.2
Luxembourg	72.2	88.9	39.2	80.3	87.4	51.4	81.3	88.8	51.9	75.5	81.0	47.8
Hungary	72.1	85.0	44.4	77.4	84.9	54.7	79.5	86.4	57.4	71.3	80.3	.
Malta	69.9	79.7	39.8	72.5	77.5	49.9	71.3	78.9	50.6	73.2	76.9	48.9
Netherlands	82.9	89.5	66.1	71.3	74.6	59.4	80.4	85.8	64.0	68.6	71.3	57.9
Austria	79.6	90.2	47.0	73.8	80.4	46.4	80.2	86.5	55.6	69.3	76.1	40.3
Poland	73.0	85.1	45.5	75.7	84.5	55.8	80.2	87.5	.	74.1	83.4	.
Portugal	78.1	88.5	54.9	84.5	89.9	62.7	89.6	93.1	.	82.7	88.6	63.6
Romania	70.4	82.1	44.6	58.9	58.1	.	.
Slovenia	75.9	91.2	38.4	68.6	82.7	38.3	64.2	84.6	34.9	70.0	82.2	40.0
Slovakia	75.7	87.3	50.1	72.2	85.2	46.1	70.6	86.1	38.6	76.3	82.8	.
Finland	79.7	87.5	63.5	75.4	76.6	74.1	84.6	85.4	85.9	70.1	71.4	67.0
Sweden	87.8	93.0	80.4	79.1	83.4	67.9	84.4	90.1	74.3	77.1	81.2	62.7
United Kingdom	81.2	87.1	63.6	77.2	81.3	62.9	84.8	88.1	67.3	73.2	77.6	61.4

(*) Except reporting country.
 . : - data not available.
 ' b ' - break in time series.
 ' u ' - low reliability.

Zdroj: EUROSTAT: January 2014 [online,2016-01-3] Dostupné z: <http://ec.europa.eu>

Příloha XIV: Vývoj míry nezaměstnanosti v EU 28 v letech 2007 - 2014 ve věku 20 - 64 let

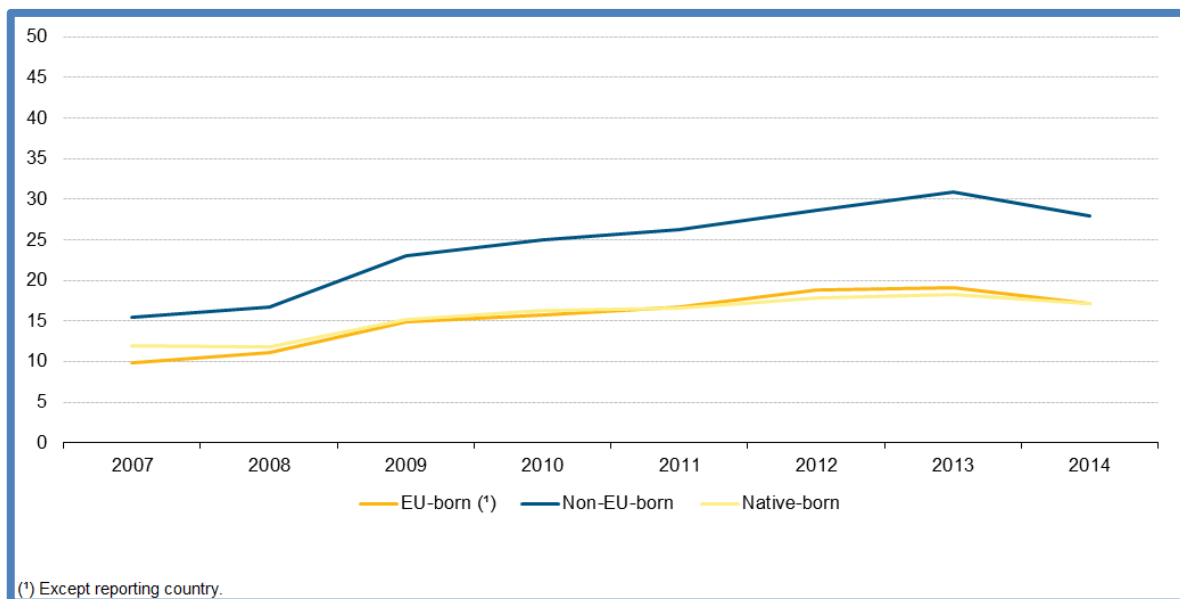
Zdroj: EUROSTAT: January 2014 [online,2016-27-1] Dostupné z: <http://ec.europa.eu>

Příloha XV: Míra nezaměstnanosti ve vybraných státech EU (domácích, první a druhé generace přistěhovalců) z roku 2014 ve věku 20 - 64 let

Míra nezaměstnanosti ve vybraných státech EU				
Země	Celkově	Rodilí domácí občané	Rodilí a smíšení občané	Cizí občané
Belgie	8,0	5,3	13,1	17,0
Bulharsko	11,3	11,4	:	:
Česká republika	5,9	5,8	9,0	6,9
Estonsko	6,6	5,7	7,8	8,2
Řecko	26,5	25,6	34,6	34,6
Španělsko	24,0	22,2	30,5	32,6
Francie	9,5	8,2	10,6	14,5
Chorvatsko	16,0	14,4	23,4	21,9
Itálie	12,0	11,4	17,4	15,3
Kypr	15,4	16,1	19,4	13,1
Lotyšsko	10,7	10,1	13,2	8,6
Litva	11,4	11,4	11,4	:
Lucembursko	5,8	3,0	8,1	6,8
Maďarsko	7,9	8,0	9,6	5,3
Malta	5,4	4,8	:	9,0
Rakousko	5,5	3,7	7,2	11,2
Polsko	9,3	9,3	7,3	11,9
Portugalsko	14,1	13,7	18,3	16,4
Rumunsku	6,7	6,7	:	:
Slovinsko	9,3	8,3	15,2	11,2
Slovensko	13,0	13,1	10,2	:
Finsko	7,9	7,4	15,2	14,6
Švédsko	7,1	5,0	7,5	14,4
Velká Británie	5,4	5,0	6,5	6,8
Norsko	3,0	2,0	3,5	7,4
Švýcarsko	4,4	2,5	4,6	7,3
Průměr	10,1	9,2	13,2	13,4

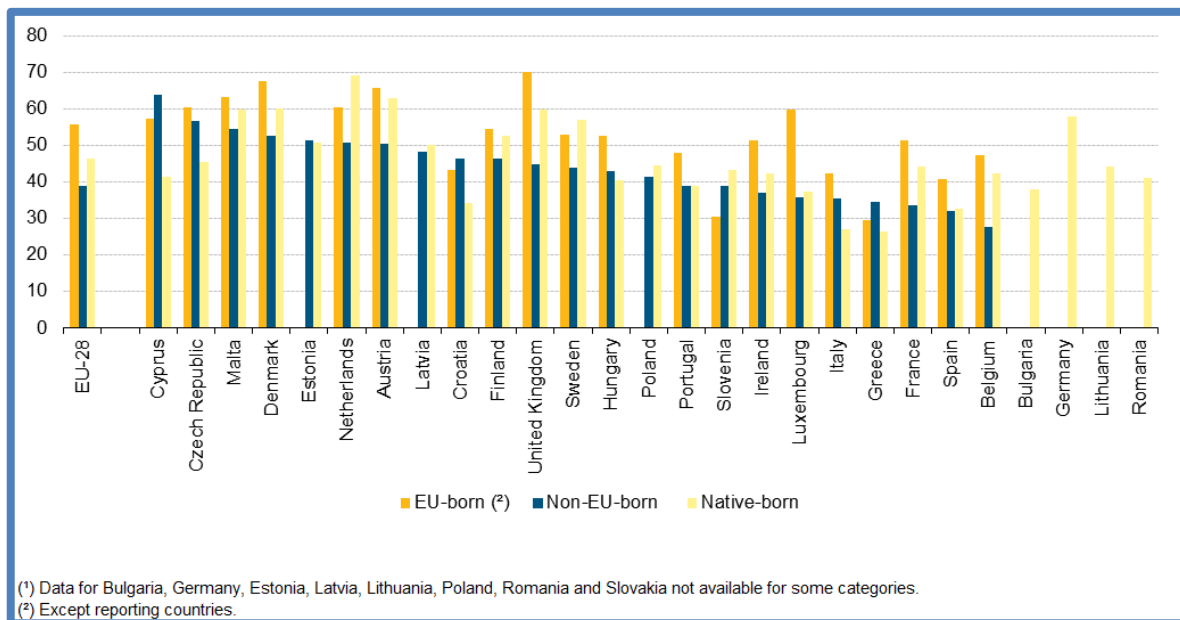
Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Příloha XVI: Míra nezaměstnanosti mladé populace EU (15-29 let) v letech 2007-2014

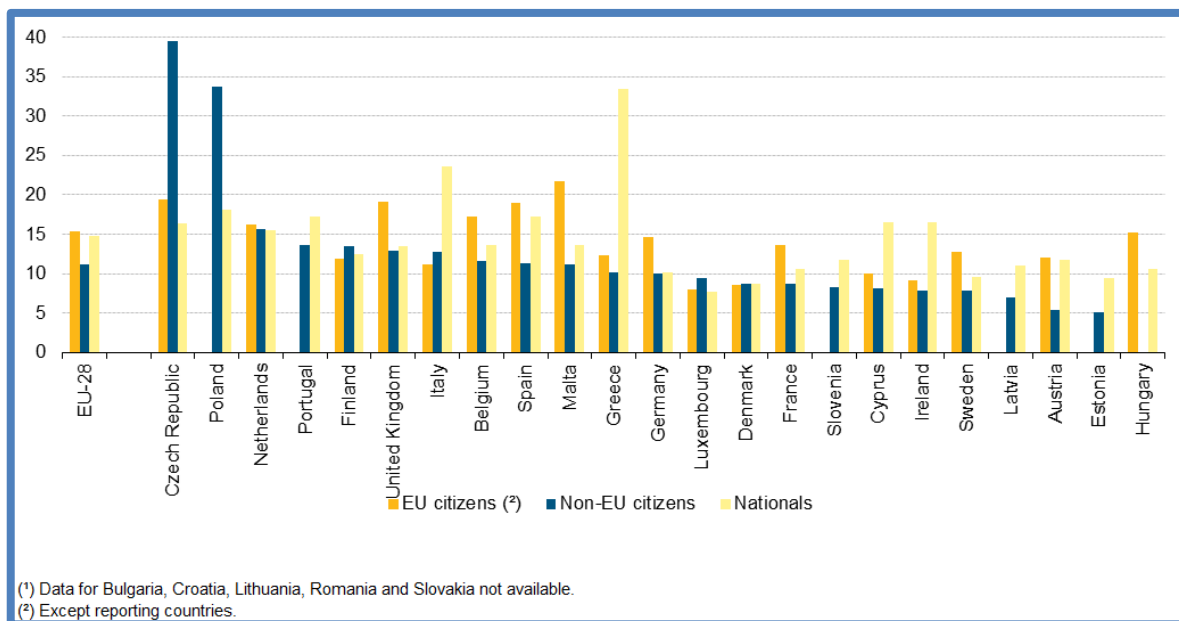
Zdroj: EUROSTAT: January 2014 [online,2016-25-1] Dostupné z: <http://ec.europa.eu>

Příloha XVII: Zaměstnanost mladých v EU v roce 2014 (15 - 29 let)

Zdroj: EUROSTAT: January 2014 [online,2016-03-2] Dostupné z: <http://ec.europa.eu>

Příloha XVIII: Vývoj podílu samostatně výdělečně činných v EU 28 podle občanství (2014)

Zdroj: EUROSTAT: January 2014 [online,2016-05-3] Dostupné z: <http://ec.europa.eu>

Příloha XIX: Vývoj populace v letech 1993-2015

Vývoj populace v letech 1993-2015					
	Německo	Španělsko	Francie	Itálie	Velká Británie
1993	80 974 632	39 131 966	58 885 929	56 821 250	57 649 210
1994	81 338 093	39 246 833	59 104 320	56 842 392	57 788 017
1995	81 538 603	39 343 100	59 315 139	56 844 408	57 943 472
1996	81 817 499	39 430 933	59 522 297	56 844 197	58 094 587
1997	82 012 162	39 525 438	59 726 386	56 876 364	58 239 312
1998	82 057 379	39 639 388	59 934 884	56 904 379	58 394 596
1999	82 037 011	39 802 827	60 158 533	56 909 109	58 579 685
2000	82 163 475	40 049 708	60 545 022	56 923 524	58 785 246
2001	82 259 540	40 476 723	60 979 315	56 960 692	58 999 781
2002	82 440 309	41 035 278	61 424 036	56 987 507	59 239 564
2003	82 536 680	41 827 838	61 864 088	57 130 506	59 501 394
2004	82 531 671	42 547 451	62 292 241	57 495 900	59 793 759
2005	82 500 849	43 296 338	62 772 870	57 874 753	60 182 050
2006	82 437 995	44 009 971	63 229 635	58 064 214	60 620 361
2007	82 314 906	44 784 666	63 645 065	58 223 744	61 073 279
2008	82 217 837	45 668 939	64 007 193	58 652 875	61 571 647
2009	82 002 356	46 239 273	64 350 226	59 000 586	62 042 343
2010	81 802 257	46 486 619	64 658 856	59 190 143	62 510 197
2011	81 751 602	46 667 174	64 978 721	59 364 690	63 022 532
2012	80 327 900	46 818 219	65 276 983	59 394 207	63 495 303

2013	80 523 746	46 727 890	65 600 350	59 685 227	63 905 297
2014	80 767 463	46 512 199	65 889 148	60 782 668	64 351 155
2015	81 197 537	46 449 565	66 415 161	60 795 612	64 875 165

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Příloha XX: Reálný HDP na obyvatele, procentuální změny 1993-2013

Reálný HDP na obyvatele, procentuální změny 1993-2013					
	Německo	Španělsko	Francie	Itálie	Velká Británie
1993	-1,7	-1,2	-1,1	-0,9	3,3
1994	2,2	2,2	1,9	2,1	4,7
1995	1,4	4,8	1,7	2,9	3,2
1996	0,5	2,3	0,7	1,1	3,2
1997	1,5	3,6	1,8	1,8	4,1
1998	1,9	4,1	3,0	1,4	3,3
1999	1,8	4,2	2,8	1,4	2,6
2000	2,9	4,2	3,0	3,6	4,0
2001	1,3	2,5	1,1	1,8	1,8
2002	-0,2	1,2	0,2	0,1	1,9
2003	-0,4	1,4	0,2	-0,8	3,5
2004	1,2	1,6	1,8	0,7	2,7
2005	0,7	1,9	1,1	0,2	2,6
2006	3,8	2,5	1,8	1,6	2,2
2007	3,4	1,6	1,7	0,9	2,7
2008	1,3	-0,7	-0,6	-1,9	-1,4
2009	-4,9	-4,5	-3,6	-6,1	-5,8
2010	4,2	-0,5	1,2	1,2	0,9
2011	3,3	-0,1	1,5	0,1	0,4
2012	0,5	-1,7	-0,5	-2,7	-1,2
2013	0,2	-0,7	-0,3	-2,1	1,1
2014	1,6	1,4	0,4	-0,4	2,7

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Příloha XXI: Reálný HDP na obyvatele, čtvrtletní, v letech 1993-2013

Reálný HDP na obyvatele, čtvrtletní od 1995-2014 v eurech na obyvatele					
Země	Německo	Španělsko	Francie	Itálie	Velká Británie
1995Q1	5 900	3 900	5 800	5 300	5 700
1995Q2	6 000	4 100	5 900	5 500	5 500
1995Q3	6 100	3 900	5 700	5 400	5 900
1995Q4	6 100	4 200	6 000	5 600	6 100
1996Q1	5 800	4 000	5 900	5 400	5 900

1996Q2	6 000	4 200	5 900	5 600	5 800
1996Q3	6 200	4 000	5 700	5 500	6 000
1996Q4	6 200	4 300	6 000	5 700	6 300
1997Q1	5 900	4 100	5 900	5 400	6 000
1997Q2	6 200	4 300	6 000	5 700	6 100
1997Q3	6 300	4 200	5 800	5 600	6 300
1997Q4	6 300	4 500	6 200	5 900	6 500
1998Q1	6 100	4 300	6 100	5 500	6 200
1998Q2	6 200	4 500	6 200	5 800	6 300
1998Q3	6 400	4 300	6 000	5 700	6 500
1998Q4	6 400	4 600	6 400	5 800	6 700
1999Q1	6 200	4 400	6 200	5 500	6 300
1999Q2	6 300	4 700	6 300	5 800	6 500
1999Q3	6 500	4 500	6 200	5 800	6 600
1999Q4	6 600	4 800	6 500	6 000	6 900
2000Q1	6 400	4 700	6 500	5 800	6 600
2000Q2	6 600	4 900	6 500	6 000	6 800
2000Q3	6 700	4 700	6 400	6 000	6 900
2000Q4	6 600	5 000	6 700	6 200	7 100
2001Q1	6 500	4 800	6 600	6 000	6 700
2001Q2	6 600	5 000	6 600	6 200	6 800
2001Q3	6 800	4 800	6 400	6 000	7 000
2001Q4	6 700	5 100	6 700	6 300	7 400
2002Q1	6 500	4 900	6 600	5 900	7 000
2002Q2	6 600	5 100	6 600	6 200	6 900
2002Q3	6 800	4 800	6 500	6 100	7 100
2002Q4	6 700	5 200	6 700	6 300	7 400
2003Q1	6 500	5 000	6 600	5 900	7 100
2003Q2	6 600	5 100	6 600	6 100	7 200
2003Q3	6 800	4 900	6 500	6 000	7 400
2003Q4	6 700	5 200	6 800	6 200	7 700
2004Q1	6 600	5 100	6 700	5 900	7 400
2004Q2	6 700	5 200	6 800	6 200	7 500
2004Q3	6 800	5 000	6 600	6 100	7 500
2004Q4	6 700	5 300	6 900	6 200	7 800
2005Q1	6 500	5 100	6 800	5 900	7 600
2005Q2	6 700	5 300	6 900	6 200	7 500
2005Q3	6 900	5 100	6 600	6 100	7 800
2005Q4	6 800	5 400	7 000	6 300	8 100
2006Q1	6 800	5 300	6 900	6 000	7 700
2006Q2	6 900	5 500	6 900	6 300	7 800
2006Q3	7 200	5 200	6 800	6 200	7 900
2006Q4	7 100	5 600	7 100	6 400	8 200
2007Q1	7 100	5 400	7 000	6 100	7 800
2007Q2	7 200	5 600	7 000	6 400	8 000

2007Q3	7 400	5 300	6 900	6 300	8 200
2007Q4	7 300	5 600	7 200	6 300	8 400
2008Q1	7 300	5 400	7 000	6 100	8 000
2008Q2	7 400	5 600	7 100	6 300	8 000
2008Q3	7 500	5 200	6 900	6 200	8 000
2008Q4	7 200	5 500	7 100	6 100	8 100
2009Q1	6 800	5 100	6 700	5 600	7 400
2009Q2	6 900	5 300	6 800	5 800	7 400
2009Q3	7 100	5 000	6 600	5 800	7 500
2009Q4	7 100	5 300	7 000	5 900	7 800
2010Q1	7 000	5 000	6 800	5 700	7 400
2010Q2	7 200	5 300	6 900	5 900	7 500
2010Q3	7 500	5 000	6 700	5 900	7 700
2010Q4	7 400	5 300	7 100	6 000	7 800
2011Q1	7 400	5 100	6 900	5 700	7 500
2011Q2	7 400	5 300	7 000	6 000	7 500
2011Q3	7 700	5 000	6 800	5 900	7 700
2011Q4	7 500	5 200	7 100	5 900	7 900
2012Q1	7 500	5 000	7 000	5 600	7 600
2012Q2	7 500	5 200	7 000	5 800	7 300
2012Q3	7 700	4 900	6 800	5 700	7 600
2012Q4	7 500	5 200	7 100	5 700	7 700
2013Q1	7 400	4 900	6 900	5 400	7 600
2013Q2	7 500	5 100	7 000	5 600	7 500
2013Q3	7 800	4 900	6 800	5 700	7 700
2013Q4	7 600	5 200	7 100	5 600	7 800
2014Q1	7 600	4 900	6 900	5 700	7 800
2014Q2	7 600	5 200	7 000	5 900	7 800
2014Q3	7 600	5 500	7 100	6 100	7 800
2014Q4	7 600	5 800	7 200	6 300	7 800

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Příloha XXII: Vzdělání imigrantů třetích zemí

Imigranti třetích zemí: Základní vzdělání, nižší střední vzdělání (15-64 let, %)												
Země	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	Průměr
Německo	49,5	50,2	49,9	49,0	46,9	46,5	46,4	43,8	42,6	41,7	42,6	46,3
Španělsko	45,6	46,8	46,1	46,6	47,7	49,2	47,8	46,9	47,5	48,6	47,4	47,3
Francie	60,7	57,8	57,5	56,7	54,1	54,9	54,1	52,7	52,5	49,5	46,8	54,3

Itálie	52,2	52,5	52,4	51,0	50,5	49,5	49,8	49,9	49,9	50,1	49,7	50,7
V. Británie	21,4	21,4	19,8	21,1	19,9	19,5	18,0	19,2	17,0	17,4	16,2	19,2
												43,5

Imigranti třetích zemí: Střední a vyšší vzdělání (15-64 let, %)												
Země	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	Průměr
Německo	36,5	35,1	35,4	36,2	37,2	36,4	36,2	37,4	38,1	38,4	38,1	36,8
Španělsko	30,5	30,9	33,4	34,2	33,3	32,2	32,0	32,6	31,9	30,3	30,1	31,9
Francie	23,1	24,3	23,9	24,5	26,5	25,3	25,9	26,8	26,3	26,3	28,3	25,6
Itálie	:	37,5	36,6	38,1	38,8	40,2	40,2	40,7	40,1	40,3	40,2	39,3
V. Británie	54,2	53,4	55,0	51,6	51,5	49,3	49,9	33,0	34,5	35,0	36,6	45,8
												35,9

Imigranti třetích zemí: Vysokoškolské vzdělání (15-64 let, %)												
Země	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	Průměr
Německo	14,0	14,7	14,6	14,8	15,9	17,1	17,4	18,8	19,2	19,9	19,3	16,9
Španělsko	24,0	22,3	20,6	19,2	19,0	18,6	20,2	20,4	20,6	21,0	22,5	20,8
Francie	16,2	17,9	18,6	18,8	19,4	19,8	20,1	20,5	21,2	24,2	24,9	20,1
Itálie	:	10,0	11,0	10,9	10,6	10,2	10,1	9,4	9,9	9,6	10,1	10,2
V. Británie	24,4	25,2	25,2	27,4	28,6	31,2	32,1	47,8	48,5	47,6	47,2	35,0
												20,6

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Příloha XXIII: Lidé ohrožení chudobou nad 18 let (domácí a cizí příslušníci)

Lidé ohrožení chudobou nad 18 let - Narození v dané zemi										
Země	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Německo	12,2	12,5	15,2	15,2	15,5	15,6	15,8	16,1	16,1	16,7
Španělsko	20,1	20,3	19,7	19,8	20,4	20,7	20,6	20,8	20,4	22,2
Francie	13,0	13,2	13,1	12,5	12,9	13,3	14,0	14,1	13,7	13,3
Itálie	19,2	19,3	19,5	18,9	18,4	18,7	19,8	19,5	19,3	19,4
Velká Británie	19,0	19,0	18,6	18,7	17,3	17,1	16,2	16,0	15,9	16,8
Lidé ohrožení chudobou nad 18 let - narození mimo EU										
Země	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Německo	32,7	33,3	34,9	33,4	31,2	35,1	30,3	24,6	29,7	28,2

Španělsko	35,2	35,6	31,8	49,1	45,9	47,0	49,5	50,3	52,4	56,1
Francie	41,1	39,6	38,6	41,8	41,3	42,2	42,1	41,1	43,7	42,4
Itálie	33,1	38,4	38,5	34,0	40,5	41,4	47,7	44,2	45,1	48,2
Velká Británie	30,1	29,9	27,8	22,1	26,9	27,2	29,9	26,0	28,7	27,3

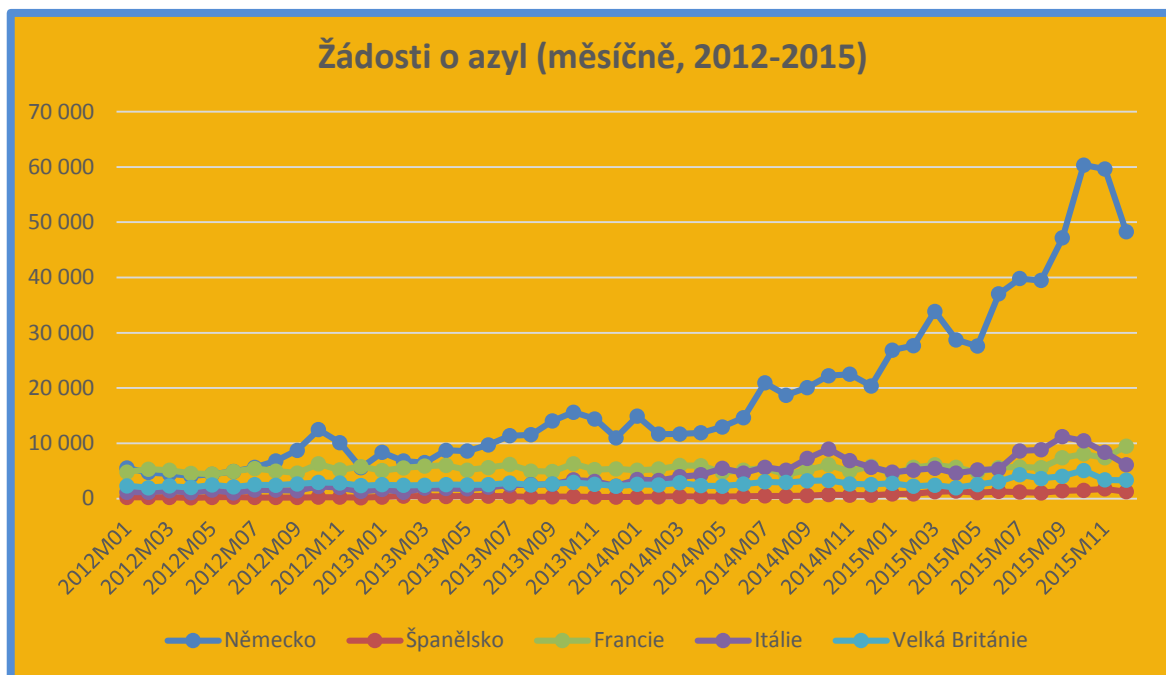
Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Příloha XXIV: Ilegální osoby a zákazy vstupu na vnějších hranicích

Ilegální osoby zjištěné na území 2008-2014					
Země	Německo	Španělsko	Francie	Itálie	Británie
2008	53 695	92 730	111 690	68 175	69 840
2009	49 555	90 500	76 355	53 440	69 745
2010	50 250	70 315	56 220	46 955	53 700
2011	56 345	68 825	57 975	29 505	54 150
2012	64 815	52 485	49 760	29 345	49 365
2013	86 305	46 195	48 965	23 945	57 415
2014	128 290	47 885	96 375	25 300	65 365
Zákaz vstupu na vnějších hranicích					
Země	Německo	Španělsko	Francie	Itálie	Británie
2008	7 215	510 010	16 695	6 405	23 640
2009	2 980	387 015	14 280	3 700	20 460
2010	3 550	290 045	9 840	4 215	16 365
2011	3 365	227 655	11 100	8 635	16 150
2012	3 820	199 830	11 310	7 350	14 455
2013	3 845	192 775	11 745	7 370	14 910
2014	3 605	172 185	11 365	7 005	15 905

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Příloha XXV: Počet žádostí o azyl v letech 2012-2015

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Příloha XXVI: Migrační saldo a predikce do budoucna

	Německo	Španělsko	Francie	Itálie	Velká Británie
1998	47 098	62 580	63 530	110 996	133 456
1999	201 975	103 009	110 885	120 179	108 737
2000	167 120	329 001	81 121	170 367	86 804
2001	272 723	385 186	75 546	152 175	120 837
2002	219 288	446 655	107 290	173 418	79 970
2003	142 645	607 968	138 000	407 521	117 527
2004	82 543	629 469	132 802	379 717	207 708
2005	78 953	651 273	131 018	260 644	168 062
2006	22 791	698 548	112 141	222 410	159 538
2007	43 912	731 201	73 626	492 823	209 127
2008	-55 743	310 643	56 812	453 765	163 035
2009	59 634	12 841	32 339	362 343	198 337
2010	151 599	-42 672	37 580	380 085	251 644
2011	240 377	-37 703	28 222	303 332	215 341
2012	352 174	-142 553	31 880	244 556	176 823
2013	433 385	-251 531	31 880	181 719	209 112
2014	560 960	-658 573	29 779	172 755	233 666
2015	654 270	-931 445	40 920	112 650	241 994

Zdroj: Vlastní zpracování, EUROSTAT: Database, September 2015

Příloha XXVII: Průměrné tempo růstu ilegálních přistěhovalců (2008-2014)

Průměrné tempo růstu ilegálních přistěhovalců						
Rok	Velká Británie	Německo	Řecko	Španělsko	Francie	Itálie
2008	69 840	53 695	106 715	92 730	111 690	68 175
2009	69 745	49 555	108 315	90 500	76 355	53 440
2010	53 700	50 250	115 630	70 315	56 220	46 955
2011	54 150	56 345	88 840	68 825	57 975	29 505
2012	49 365	64 815	72 420	52 485	49 760	29 345
2013	57 415	86 305	42 615	46 195	48 965	23 945
2014	65 365	128 290	73 670	47 885	96 375	25 300
Průměrné tempo růstu od roku 2008-2012						
Průměrné tempo růstu od roku 2008-2014						
Průměrné tempo růstu od roku 2012-2014						
Rok	Velká Británie	Německo	Řecko	Španělsko	Francie	Itálie
2008	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00
2009	99,86	92,29	101,50	97,60	68,36	78,39
2010	76,89	93,58	108,35	75,83	50,34	68,87
2011	77,53	104,94	83,25	74,22	51,91	43,28
2012	70,68	120,71	67,86	56,60	44,55	43,04
2013	82,21	160,73	39,93	49,82	43,84	35,12
2014	93,59	238,92	69,03	51,64	86,29	37,11
2008-2012	0,9169	1,0480	0,9076	0,8674	0,8169	0,8099
2008-2014	0,9890	1,1562	0,9401	0,8957	0,9757	0,8477
2012-2014	1,1507	1,4069	1,0086	0,9552	1,3917	0,9285